

İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-01 01

*Yıl:1 * 5-18 Ekim 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1303-9350

Enternasyonal

Stepan Şahumyan komutasındaki 26 Bakü siyasi komiserinin, İngiliz emperyalistleri ve onların sadık uşakları Esserler ve Menşevikler tarafından 20 Eylül 1918 şafığında Aşkabat'ta kurşuna dizilerek katledilmesinin yıldönümü ile ilgili yazının ikinci ve son bölümünü yayınlıyoruz.

Sayfa 10

Komprador sermaye, evdeki bulgurdan olmak istemiyor!

Rejimin yapısal krizini çözmek ve de aynı zamanda konjonktürel ihtiyaca göre yeniden şekillendirmek adına ortaya atılan "Anayasa değişikliği"ne ilişkin tartışmalar, bu defa TÜSİAD gibi patron örgütlenmelerini de içine alarak sürüyor. **Sayfa 8**

Sınır ötesi operasyon çığıklarından geriye kalanlar

29 Eylül tarihli gazete sayfalarına baktığınız zaman Irak ve TC arasında imzalanan son anlaşma ile ilgili çok şey bulamamışsınız. Kiralık kaleşörlerin bu konuda suskun kalması dikkat çekici ve anlamlıdır. **Sayfa 8**

Güngören Belediyesi'nde Hak-İş'in oyunları tutmuyor!

Güngören Belediye-si'nde hareketli günler yaşanıyor. Hak-İş Sendikası'nın yetki almak için Belediye'de yürüttüğü çalışmalar, tansiyonun yükselmesine neden olmuş durumda.

Hak-İş, müdürlerle birlikte işçiler üzerinde baskı kuruyor ve Belediye'de yetkiyi aralık sözleşme imzalamak için her yolu deniyor. **Sayfa 2**

Tarım işçilerinin dünyası...

Sabah 6.30'da bir telaş başlar, herkes bir tarafa koşturur. Kimisi ateşi yakar, kimisi yere bir çul serer, kimisi odun getirir. Ama bunlar yavaş yavaş değil, tam tersine çok hızlı bir şekilde yapılır. Sonra kahvaltı hazırlanır. Ve yaşları 4-5 olan çocuklar uyandırılır. Hep beraber, hızlı bir şekilde kahvaltı yapılır. Saat 7.30 olduğunda traktörler veya kamyonlar çadırların önüne gelir. **Sayfa 5**

Büyükankıt'ın toplu mezarları!

Yüzlerce faili meçhul cinayet ve gözaltında kayıpların yaşandığı Diyarbakır'da, Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın da bir dönem görev yaptığı JITEM üssü olarak bilinen 7. Kolordu Komutanlığı'nda toplu mezar ortaya çıktı. **Sayfa 6**

F Tiplerinde zorla sevk dönemi başladı

15 Eylül günü 70 tutsak Sincan 2 No'lu F Tipi Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne zorla nakledildi. Gardiyanların tutsakları "Burası Kırıkkale, ailelerinize söyleyin buraya gelmesinler" şeklinde tehditlerle karşıladığı hapishanede, işkence yapıldığı öğrenildi.

Tutsaklar götürüldükleri hapishanede gardiyanlarca dövülerek, ağza alınmayacak küfürlerle maruz kalmış, hapishane hekimine çıkararak darp edildiklerini belirtip, darp izleri göstermelerine rağmen rapor alamamıştı. **Sayfa 7**

İşte devlet terörü

Dersim-Hozat'ın Boydaş (Samüşe-Amutka) kırsalında odun toplamaya giden Bülent Karataş ve Ali Rıza Çiçek isimli vatandaşlara "Dur ihtarına uymadıkları ve kaçtıkları" gerekçesiyle ateş açan askerler Karataş'ı katletti. Bu kaçınıcı "Dur" ihtarını, bu kaçınıcı katliam?

Katledilmek kadar doğal var mı bu ülkede!

Tüm sömürücü, zorba egemenlerin yöntemidir infazlar. Bunlar, kimi zaman devletin mahkemelerinde yargılanma sonucu verilen cezalarla karar yüzüne okunarak "yasal" olarak gerçekleştirilmekte kimi zaman da yargılama gibi bir komediye dahi gerek duyulmadan sokak ortasında, dağ başında ya da evinizde hemen oracıkta, önceden keskinleşmiş cezanız infaz edilebilir.

Tuzla şehitlerinden Hasanpaşa'ya, Nişantaşı'ndan Maltepe'ye onlarca devrimci bu şekilde katledildi. Adını da biz bulduk: Yargısız İnfaz...

Yargısız infazların en yoğun olduğu bölgelerin başında gelir Kürt illeri. Yüzlerce yurtsever, devrimci ve halktan insan bu infazlarla yaşamını yitirdi. "Dur" ihtarına uymamak (duymamak, sağır olmak vs. bahane değildir!) durumunda hemen anlık bir "yargılamayla" ateş açılır. Bir de "terörist" "sarılar" katledilmek vardır buralarda. "Terörist" olunca her şey müstehak ya...

Yargılı ya da yargısız tüm infazları durdurmak bizim elimizde. "Dur" ihtarlarıyla gelen ölümlere son vermek için örgütlenmekten başka yol

Sınıfsal Yaklaşım

Lenin daima Lenin

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Sendikal harekette re(kabet)zalet ve sonuçları

Sayfa 4

Pusula

Korku devleti

Sayfa 11

Evrensel Bakış

İşgallerin büyüttüğü "kirlili" sektörler

Sayfa 13

Mahalle değil, devlet baskısı

Ülkemizin önemli sosyologlarından Şerif Mardin'in Hürriyet ve Vatan gazeteleri için verdiği röportajlar üzerinden koparılan gürültüyle halkımız bir kez daha suni korkular yaratılarak, farklı çıkar grupları arasındaki güç savaşına ortak edilmeye çalışılıyor. Türban meselesi, ülkemizin Malezya olup olmayacağı, AKP'nin ülkeye şeriat getirme amaçlı gizli emellerinin var olup olmadığı ve buna karşı tek güvencenin ordu ve onun dayandığı 12 Eylül Cunta Anayasası olduğu üzerine yazılara bolca rastlıyoruz. **Sayfa 3**

81 kadın işçi bir yıldır direniyor!

Novamed, işçi öğüten bir fabrika. Buradaki çalışma koşulları birçok serbest üretim bölgesi işyerinde olduğu gibi son derece vahşi. Fabrikada çoğunluğu oluşturan kadın işçilere yönelik baskılara daha da zorlu. İnsan yerine konulmayan kadın işçiler, çalışma koşullarına isyan ederek Petrol-İş Sendikası'nda iki yıllık bir örgütlenme mücadelesine başladılar. Sendika çeşitli zorlukları aşarak 19 Nisan 2006 tarihinde toplu sözleşme yapma yetkisini aldı. Ancak Fresenius-No-

vamed yönetiminin baskıcı tutumundan dolayı, bir anlaşmaya varılamadı.

Fresenius ve Novamed yöneticilerinin katı tutumu nedeniyle TİS görüşmelerinde uzlaşma sağlanamayınca işçiler, insana yakışır çalışma ve yaşam koşulları için 26 Eylül 2006 günü greve çıktılar. Greve çıkan 84 işçinin 82'sini oluşturan kadın işçiler, 1 yılını dolduran grevde bütün hayatlarını değiştiren bir deneyim yaşayarak, hem sisteme hem de erkek egemenliğine karşı mücadeleyi grev çadırlarında, dayanışma etkinliklerinde sür-

dürüyorlar.

Novamed grevi 1. yılını doldururken, İstanbul'daki kadın örgütleri, kadın çevreleri ile sendika ve demokratik kitlerle örgütlerinden kadınlar tarafından oluşturulan "Novamed Greviyle Dayanışma Kadın Platformu" grevi kadın işçilerle ilgili bir dayanışma kampanyası başlattı. Ve bu kampanya çerçevesinde pek çok eylem ve etkinlik düzenledi. Son olarak da çeşitli illerden platform bileşenleri direnişin 1. yılında Novamed işçileriyle dayanışmak amacıyla Antalya'ya gittiler. **Sayfa 12**

İşçi köylü'den

Gazetemiz (Demokratik Halk İktidarı İçin) İşçi köylü'nün ilk sayısıyla beraberiz. Partizan, Yeni Demokrasi ve Özgür Gelecek'ten sonra yayın hayatına başladığı 2001 yılından bu yana gazetemiz, sizlerin de bildiği gibi çeşitli kapatma davaları, Yazışmaları Müdürlerimize açılan yüzlerce dava, çalışanlarımızın uğradığı silahlı saldırı, gözaltı, tutuklama vb. birçok saldırı, bürokrasimize gece-gündüz yapılagelen baskınlarla karşı karşıya kaldı. Hedefi yüksek, cüreti büyük, cesareti örnek bir davanın bir parçası olarak karşılaştığımız hiçbir baskı, saldırı karşısında (işçi, köylü, emekçi, halk gençliği) vd. tüm ezilenlerin sesi olma iddiasında olan her yayının yaptığı ve yapması gerektiği gibi) sesimizi susturmalarına izin vermedik. **Sayfa 2**

Demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz!

Emeklilerin, ekonomik-demokratik talepleri etrafında birleştiği örgütlülükleri Emekli-Sen, kurulduğu 1995 yılından bu yana fiili olarak faaliyetlerini sürdürse de, önündeki yasal prosedür henüz kalkmış değil. Emekçi yığınların örgütlenerek, hak arama mücadelelerini büyütmesinden korkan egemen sınıflar, emeklilere sendikal örgütlenme hakkını vermemekteki ısrarını ise, Emekli-Sen'e dönük açtığı kapatma davasıyla göstermişti.

İşte bu davanın sürdüğü günlerde, 20 Eylül'de Ankara'da yapılan duruşmadan önce, biraraya gelen Emekli-Sen üyeleri, 17 Eylül tarihinde, saat 12:00'de Kadıköy İskele Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptılar.

İskele Meydanı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştiren Emekli-Sen üyeleri, yürüyüş sırasında üzerinde "Emekli-Sen Kapatılmaz-Tüm Emekli-Sen Şubeleri" yazılı bir pankart açtılar ve "Emekli-Sen'i kapatmak istiyorlar-Sendikama dokunma!" dövizleri taşıdılar.

İskele Meydanı'na gelindiğinde, kitle adına Kartal Şube Başkanı **Yılmaz Gündoğdu** tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, emeklilerin yaşadığı sorunların ülkede yaşa-

nan sorunlardan kopuk olmadığına, kendilerinin sendikal anlayışlarının ise sınıf sendikacılığı olduğuna vurgu yapıldı.

Ancak Emekli-Sen'in 20 Eylül'de Ankara'da yapılan duruşması, karşı tarafın, yani İçişleri Bakanlığı avukatının mazaret bildirmeden gelmemesi nedeniyle görülemedi. Yasaya göre 1 ay içinde mazaret bildirilmediği takdirde davanın düşmesi gerekiyordu. Ancak hemen ertesi günlerde yapılan

kamuoyunda yankı bulmasının en önemli nedeni, sol, yani devrimci basının gösterdiği ilgidir. Çeşitli demokratik kurumların da oldukça büyük katkısı oldu. En son 20 Eylül'de duruşma vardı Ankara'da. Ülkenin her yerinden emekliler geldi. Bu çok umut vericiydi. Ancak İçişleri Bakanlığı'nın avukatı gelmedi, bu durumda yasal olarak davanın düşmesi gerekiyordu.

- Peki yasal statü niçin bu kadar önemli?

- Her şeyden önce yasal konuma kavuşuyorsunuz ve muhatap alınmaya başlıyorsunuz. Örgütlenmenin önünde engeller vardı. Bundan esas olarak o dönemin siyasetçileri sorumludur. Ancak biz bu engelleri kaldıracakız." Evet, Başbakan aşağı yukarı bunları söylemişti. Ama bir taraftan bunlar söyleniyor, diğer taraftan sendikaları kapatma davaları açılıyor. İşte bu tutarsızlığın üzerine gitmek gerekiyor. Biz de bunu yapacağız. Bize dönük bu saldırı genel saldırıların bir parçasıdır. Ve bunun için de, bir yandan tüm emeklileri örgütlü mücadeleye çağırırken, tüm duyalı kamuoyunu da Emekli-Sen'i sahiplenmeye çağırıyoruz.

yoruz.

- Emeklilerin yaşam koşulları nasıl?

- Tüm emekçilerin olduğu gibi, yaşam koşulları çok zor. Pazaraya çıkamayan emekliler var. Emeklilerin büyük bölümü asgari ücretin altında ücretlerle bir yerlerde çalışmak zorunda kalıyor. Hele de kendi evleri yoksa, kira veriyorlarsa durum daha da kötü. Ben eminim iş imkanı olsa, emeklilerin % 70-80'i çalışır. Şimdi sadece iş bulabilenler çalışıyor. İnsanların hiçbir sosyal yaşamı yok. Sinema, tiyatro gibi faaliyetleri izlemeye gidemiyorlar. Maaşlar enflasyona bağlı olarak artıyor. Ancak siz de biliyorsunuz ki, resmi artışla gerçek artış arasında büyük fark var.

- 20 Eylül'deki duruşmadan sonra İçişleri Bakanlığı'nın avukatları tekrar davayı yaptı ve bu durumda dava sürecektir. Son olarak, bununda ilgili ve de genel anlamda söyleyeceğiniz bir şey var mı?

- Bu mücadeleye tüm duyarlı kesimlerin destek vermesini bekliyoruz. Bu tüm hak alma mücadelesinin bir parçasıdır. Emekli-Sen olarak daha güçlü olmak için de, özellikle sendikaların emekli olan üyelerini Emekli-Sen'e yönlendirmelerini bekliyoruz. Çünkü demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz!

Kapatma ısrarı sürüyor

Ali Kolaş ile yaptığımız görüşme-

yeni bir başvuru nedeniyle Emekli-Sen davasına kaldığı yerden devam edilecek.

İşçi-Köylü Gazetesi olarak Emekli-Sen'in sürecine ilişkin, sendikamızın aktif bir üyesi olan **Ali Kolaş** ve Kartal Şube Başkanı **Yılmaz Gündoğdu** ile görüştük.

Ali Kolaş: Meşruluk sorunumuz yok!

- Emekli-Sen'in bugüne kadarki sürecini anlatır mısınız?

-Bizim 12 yıllık bir sürecimiz var. 12 yıldır fiili olarak faaliyet sürdürüyoruz. Ancak kuruluşun itibaren sendikamızın tanınmama sorunu yaşamaktadır. Bu tanınmama sorununa rağmen, çok geniş bir örgütlenme oluşturulmuş durumda. Biz ekonomik ve demokratik mücadelenin yanı sıra bir de yasal statü mücadelesi veriyoruz, ancak buna karşın geniş bir örgütlenme yakaladık. Uluslararası sözleşmeler bize örgütlenme hakkı vermesine karşın, hükümetler (ve bununla birlikte devlet) örgütlenmemizin önüne sürekli engel çıkarmayı sürdürüyorlar. En son kapatılmamız için mahkemeye başvuruldu. Yerel mahkeme kapatmama yönü karar almıştı, ancak Yargıtay'a gitti. Yargıtay ise kapatılabilir kararı verdi. Tüm bu dava sürecinde Emekli-Sen, kendini anlatmaya çalıştı.

Emekli-Sen'in mücadelesinin geniş

✓ Biz sadece kendi ekonomik-demokratik taleplerimiz için mücadele etmiyoruz. Bir bütün olarak tüm toplumsal talepler için de mücadele ediyoruz, yani, Türkiye gündeminin öncelikleri bizim de önceliklerimizdir. Örneğin, işgaller, hapisaneler, işsizlik vb. sorunlar için de sokağa çıkıyoruz. Yani genel taleplere gücümüz oranında katkı sunmaya çalışıyoruz.

"Sendikamıza sahip çıkacağız"

Emekli-Sen'in kapatılması ile ilgili olarak sendika üyelerinden ulaşıldıklarımızla konu üzerine sohbet ettik. Yıllardır mücadele eden emekliler, hükümetin onları yıldırma için elinden geleni yaptığını, fakat bu saldırıların onları etkilemediğini belirtiyorlar. "Bizler çalıştığımız süre içinde sömürülmeye karşı mücadeleye verdik. Kimimizin saçlarına ak düşmüş, kimimizin sakat, kimimizin beli büyük ama, bu halimizle de olsak sendikamıza sahip çıkmak için mücadele etmeye kararlıyız" diyorlar.

"Bildiginiz gibi sözde yasal olmadığı, emeklilerin sendika kuramayacağı gibi gerekçelerle sendikamıza kapatma davası açıldı. Anayasada da olduğu gibi emekliler sendika kurabilir. Uluslararası sözleşmelere göre de sendika kurma hakkımız var. Biz bu hak için mücadeleye ediyoruz. Bu karar siyasi bir karardır. Kapatma kararı çıkması durumunda da

ALHM'e başvuracağız. Arkasını bırakmayacağız, mücadelemize devam edeceğiz" şeklinde konuşan emekliler, hükümetin örgütlü bir toplum istemediğinin altını özellikle çiziyorlar.

"Bizler emeklileriz, bu ülkenin yıllardır çalışmış, vergisini ödemiş, bütün yaratılan değerlerde alınteri ve emeği olan insanlarıyız. Bizim insanca yaşam talebimizi sağlaması gereken yer siyasi iktidardır. Ancak böyle bir şey de yok bugün için. Bakıyorsunuz; orada burada kömür, makarna dağıtarak kitleleri yanlarına almaya çalışıyorlar. Bizim insanca yaşama talebimiz sadece kendimiz için istediğimiz bir şey değil, tüm toplumun insanca yaşama hakkı vardır. Ama ne yazık ki Türkiye'de bunun için bile zorlu mücadelelere girişmek gerekiyor" diyen emekliler devlet temsilcilerinin "yattıkları yerden maaş alıyorlar, bir de bunu beğenmiyorlar" sözlerini

hatırlatarak, "Başbakan işçiye, emekçiye 'anani da al git!' diyorsa bu da bizlere verilen değer en bariz örneğidir" dediler.

Devletin ısrarla Emekli-Sen'e dönük kapatma davası açmasını sadece Emekli-Sen'e yönelik bir politika olarak algılamayan emekliler, hayatın tüm alanlarında baskıların sürdüğünü eklediler.

"Önümüzde duran bir Tuzla gerçeği var; tersanede her yıl onlarca insan ölüyor ve oraya gelip giden yetkililer hiçbir şey yokmuş gibi davranıp çekip gidiyorlar" diyen emekliler sözlerini "Milletvekili olan Torlak Tersanesi'nin sahibi Ali Torlak işçilerle alay eder gibi; 'patronlar baret almıyorsa işçiler kendileri alsınlar!' diyebiliyor. İşte bu anlamda haklarımızı koruyup ayağa kalkmak için ısrarlı bir mücadele hattı izlemek gerekir ve bizler de bunu yapmaya kararlıyız. (Mersin)

İşçi-köylü'den

Merhaba

Gazetemiz (Demokratik Halk İktidarı İçin) İşçi köylü'nün ilk sayısıyla beraberiz. Partizan, Yeni Demokrasi ve Özgür Gelecek'ten sonra yayın hayatına başladığı 2001 yılından bu yana gazetemiz, sizlerin de bildiği gibi çeşitli kapatma davaları, Yazışmaları Müdürlerimize açılan yüzlerce dava, çalışanlarımızın uğradığı silahlı saldırı, gözetim, tutuklama vb. birçok saldırı, bürolarımıza gece-gündüz yapılagelen baskınlarla karşı karşıya kaldı. Hedefi yüksek, cüreti büyük, cesareti örnek bir davanın bir parçası olarak karşılaştığımız hiçbir baskı, saldırı karşısında (işçi, köylü, emekçi, halk gençliği vd. tüm ezilenlerin sesi olma iddiasında olan her yayının yaptığı ve yapması gerektiği gibi) sesimizi susturmalara izin vermedik. Her seferinde daha yüksek sesle gerçeğimizi, (burjuva-medya tarafından çokça allanıp pullanan sahte objektiflik kaygısıyla da değil) ama ezilen halkın pencaresinden duyurmaya çalıştık. Bu çabamız hedefe varıncaya kadar -ismimiz değişse de- **büyüyerek** devam edecek ve **hedefin büyüklüğüne** layık bir yayınlara sizlerle buluşmak için emeğimizi büyüteceğiz.

Gazetemizin ismiyle birlikte sayfalarında da bir dizi değişikliklere gittik. Bu değişiklikleri bir süredir içeride, dışarıda, semtte, okullarda, fabrikalarda, yurtdışında vd. alanlardaki okurlarımızdan gelen öneri ve eleştiriler doğrultusunda gerçekleştirmeye çalıştık. Örneğin "Göğün yarısı" olan kadınlarımıza yönelik özel bir sayfanın olmayışı uzun zamandır okurlarımızdan gelen bir eleştiriydi. Bu sayımla birlikte 12. sayfamızı emekçi kadınların sorunlarına ayırdık. Bunun yanı sıra, yine gerçekte özel bir sayfa olmasına karşın içeriği anlamında sürekli değişiklikler yaptığımız Kürt Ulusal Sorununa ilişkin sayfamızı tamamen, mücadelemizin en dinamik öğelerinden olan Kürt halkına yönelik olarak çıkarmaya başlıyoruz. Bu ve buna benzer-bağlı değişiklikler ve yenilikleri tüm sayfalarda bulabileceksiniz.

Kuşkusuz eleştiri ve öneride bulunmak okurlarımızla gazetemiz arasındaki en önemli diyalog araçlarından biridir. **Ancak bunun diğer bir yanı da tüm bu önerileri ancak sizlerle birlikte gerçekleştirebileceğimiz olgusudur.** Bu noktada okurlarımızdan bir dizi talebimiz de mevcut. Daha nitelikli ve sınıf mücadelesinde önemli bir yere sahip (olması gereken) bir gazete çıkarmamız için öncelikle gazetenin kolektif örgütleyici, ajitasyon ve propagandist misyonunun doğru bir şekilde kavranması gerekmektedir. Bu noktada gazetemizin sizlerden gelecek yazılar, haberler, okur mektuplarıyla beslenmesi önemlidir. Daha nitelikli bir yayın için gördüklerimizi, yaşadıklarımızı, deneyimlerimizi, bilgi ve birikimlerimizi birleştirmek durumundayız. Kolektif çıkan bir yayınlara 5-10 kişinin çıkartacağı bir yayın arasındaki **nitelik farkı** küçümsemeyiz. Yani her okurumuz aynı zamanda **muhabirimiz**, aynı zamanda **yazarımız** olmalıdır. Kısacası Lenin'in Proletarya Kültürü adlı eserinde bahsettiği ve adına "yarı Oblomovcu, yarı çıkarıcı eski Rus ilkesi" dediği "Yazar, canı isteyince yazar; okuyucu işine gelirse okur" tarzına son vermeliyiz. Bizler madem ki kendimizi büyük bir davaya adanmış, madem ki gecemize-gündüzümüzle bu onurlu yaşamı seçtik o takdirde "canımız isteyince/işimize gelince" değil ihtiyaçlar doğrultusunda yapmamız gerekenleri yapmamız durumundayız.

Meselenin ikinci yanı da yayınınızın kitlelere ulaşma meselesidir. Bizler ne kadar önemli konular üzerinde ne kadar değerli yorumlar da yapsak; en etkili örgütlenme çağrılarında da bulunsak, çok doğru perspektifler de sunsak bunlar sadece kağıt üzerinde kalır, kitlelere ulaşmazsa yazdıklarımızın çok da bir anlamı olmaz. Okurlarımız, faaliyetçiler gazetemizi elinin ulaşabileceği her yere götürmeli, kitlelerle kurulacak bağın önemli ve kolektif bir aracı olarak gazetemizi emekçi kitlelere ulaştırmalıdır. Bizlerin belki de 1-2 saat içinde anlatmaya çalıştıklarımızdan çok daha fazlasını bulabileceği ve bizi ifade eden bir yayının kitle faaliyetinde kullanılmaması **anlaşılmaz** gelmelidir herkesine. Dağıtım konusunda güçlük bir uyanı yapmadan geçmeyeelim. **Gazetemizin dağıtımı** derken kitlelere gitmenin, onlarla iletişim içine girmenin, bizlerin kısa bir sürede söyleyebileceğinden çok daha fazlasının gazete sayfalarında yer almasının yani kısacası kitleleri örgütlemenin bir aracı olarak kullanılmasından bahsediyoruz. Bunun başarı ölçütü de (yabana atılmaması gerekmektedir) kaç gazete "sattığımız" değil, gazetemizle kaç kişiyi örgütlediğimiz, kaç örgütlülük yaratabildiğimizdir.

Bu iki noktada (yani gazetemizin beslenmesi ve dağıtımı) ortak-kolektif hareket etmediğimiz sürece nitelikli gazete ve kitlelerin sahiplendiği bir gazete olmaktan uzak kalırız. Bunu sadece gazete olarak yapamayacağımız için okurlarımızla çok daha yakın, birbirini anlayan, ortak dilin konuşulduğu vb. bir ilişki ağının kurulabilmesi gerekmektedir. Gazetemize direkt ulaşabileceğiniz mail adresimiz, gazete bürolarımız, adresimiz vs. mevcuttur. Her konuda bizimle iletişim içine girebilir, başta da söylediğimiz gibi ortak hedefimizin büyüklüğüne layık bir yayın için yeni adımlar atabiliriz/atmalıyız.

Sürekli olmakla birlikte özellikle gazetemizin yeni sayısıyla ilgili düşüncelerinizi bize iletmeniz önemli. 15 gün sonra görüşmek üzere...

İyi ki varız!

✓ Başbakan Hizmet-iş'in kongresinde şöyle demişti: "Türkiye'de bir dönem sendikal haklar ve özgürlüklerle ilgili her şey öcü olarak görülüyordu. Örgütlenmenin önünde engeller vardı. Bundan esas olarak o dönemin siyasetçileri sorumludur. Ancak biz bu engelleri kaldıracakız." Evet, Başbakan aşağı yukarı bunları söylemişti. Ama bir taraftan bunlar söyleniyor, diğer taraftan sendikaları kapatma davaları açılıyor. İşte bu tutarsızlığın üzerine gitmek gerekiyor. Biz de bunu yapacağız. Bize dönük bu saldırı genel saldırıların bir parçasıdır. Ve bunun için de, bir yandan tüm emeklileri örgütlü mücadeleye çağırırken, tüm duyalı kamuoyunu da Emekli-Sen'i sahiplenmeye çağırıyoruz.

nin ardından, Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı **Yılmaz Gündoğdu**'yla da kısa bir söyleşi yaptık.

- Emekli-Sen önümüzdeki süreçte nasıl hazırlanıyor?

- Bildiğiniz gibi, 20 Eylül'deki duruşmaya, karşı tarafın avukatları katılmamıştı ve davanın düşmesi söz konusuydu. Ancak bu arada avukatlar mazaret bildirdiği için davaya devam ediyor. 9 Ekim'de Ankara Asliye Hukuk Mahkemesi'nde yeni bir duruşma var.

Devletin sendikayı kapatma ısrarı sürüyor. Ancak bu arada şöyle bir durum çıktı ortaya. İçişleri Bakanlığı davayı biz açmadık diyor. Antep Emniyet Müdürlüğü'nün Hazine'ye başvurusu üzerine açılmış. Bunlar bize söylendiğinde "madem davayı siz açmadınız, çekilin o zaman davadan" dedik.

- Emeklilerin örgütlenmesinin önünde yasal bir engel yok bildiğimiz kadıyla. Peki kapatma istemedeki bu ısrarın nedeni nedir sizce?

- Ortada devlet ciddiyetiyle bağdaşmayan bir durum var. Hem uluslararası sözleşmelerde hem de anayasada böyle bir engel yok. Zaten bizim için şu an önemli olan uluslararası sözleşmeler veya anayasa değil, devletin tutumu.

- 9 Ekim'deki duruşmaya dönük bir hazırlık söz konusu mu?

- Biz bu duruşmaya da tüm gücümüzle katılmaya çalışacağız. Ancak 9 Ekim'deki duruşmaya toplu katılım noktasında sorunlar yaşanabilir. 20 Eylül'de gidildi ve otobüs tutuldu. Kısa süre içinde yeniden otobüs tutmak mümkün olacak mı bilmiyoruz.

Bunun dışında, bir dizi etkinlik programı çıkardık. Örneğin imza stantları açacağız ve imza toplanacak. Cumhurbaşkanı'na, Başbakan'a, Çalışma ve İçişleri Bakanlıklarına faks çekme eylemi olacak. Bu eylem ise şöyle gerçekleşecek: **1-5 Ekim** arasında destek veren kurumlar, Emekli-Sen dostları faks çekecek. Herkes bulunduğu yerden örgütleyecek bunu. **4 Ekim'de** ise Emekli-Sen şubelerinin faks eylemi olacak. Bunların yanı sıra, yürüyüş, oturma eylemi vb. eylemler düşünülmüyor. Ancak bunlar çok somutlaşmış değil. (Kartal)

Ülkemizin önemli sosyologların dan Şerif Mardin'in Hürriyet ve Vatan gazeteleri için verdiği röportajlar üzerinden koparılan gürlütle halkımız bir kez daha suni kollar yaratılarak, farklı çıkar grupları arasındaki güç savaşına ortak edilmeye çalışılıyor. Türban meselesi, ülkemizin Malezya olup olmayacağı, AKP'nin ülkeye şeriat getirme amaçlı gizli emellerinin var olup olmadığı ve buna karşı tek güncenin ordu ve onun dayandığı 12 Eylül Cunta Anayasası olduğu üzerine yazılara bolca rastlıyoruz.

Elbette ki, Şerif Mardin'in sözleri açıkça ve saygısızca çarpıtılmaktadır. Faşist burjuva basın içinde ayrıcalıklı yerini koruyan Hürriyet'in "kaptanı" Ertuğrul Özkök, bu çarpıtmanın başını başarıyla çekmekte ve misyonuna uygun bir karakter olduğunu kanıtlamaktadır. Ardından onlarca muhabir ve gazeteci Malezya'ya gönderilerek ileride karşılaşılabilecek potansiyel tehlike bizlere gösterilip, halkımızın özellikle de kendisini demokrat olarak gören kesiminden sıtmaya yani bu düzene razı olması talep edilmektedir.

Ülkemizde hâkim rejimin elitist bir rejim olduğunu, baskı ve yasaklarla halkı biçimlendirmeye çalıştığını, giydirmeye çalıştığı elbisenin dar olduğunu ve bu şekilde devam etmemesi gerektiğini vurgulayan Mardin, halktan kopuk olan bu rejimin korkularının kaynağını halka yabancı olması olarak (bizim görüşümüzle de buna ek olarak halka düşman olması olarak) gösteriyor. Bununla birlikte din konusunda da ülkemizde yüzyıllara varan ciddi ve güçlü bir dini örgütlenme olduğunu, bu örgütlenmenin halkın içindeki kollarının daha fazla olduğunu vurguluyor. Ancak Şerif Mardin, ülkemizde demokrasiye olan ihtiyacı belirtip, baskı ve korkuyla ileriye doğru adım atamayacağımızı, din konusu da dahil olmak üzere, her konuda farklı düşüncelere taham-

mül edilmesini, kimsenin kendi doğrusunu diğere baskıyla kabul ettirmemesi gerektiğini anlatıyor. "Çatışma ve gerilme sağlıklıdır. Yeter ki darbe olmasın. Biz bu işin pasif tarafını çok işledik. Oysa demokrasi pasif değil, aktif bir şey. Katılma, tartışma iyidir" diyor Mardin, her türlü insan hakkı gaspına karşı uyanık olmak gerektiğini vurgulamakta ve demokrasinin/demokratik bilincin gelişmediği ülkemizde demokrasiden yana olanların, özellikle de kadınların kaygılanmasını, var olan koşullara razı olmasını ve görüşlerini ifade etmesini önemli bulduğunu ancak bu şekilde demokrasi bilincinin gelişeceğini açıklıyor.

Toplumu korkuyla örgütlemek

Özü bu olan röportajı çarpıtan Özkök ve genel olarak burjuva-öodal basın, dini örgütlenmenin gücü üzerine söylenenleri ön plana çıkararak kadınları, ilericileri korkmaya

çalışmakta ve kurtuluş için çarenin kalmadığını iddia ederek orduyu ve yargıyı bağımsız güçler olarak göstermekte ve bir bilim insanı olarak Mardin'le faşist yargının korkularının aynı olduğunu öne sürerek, egemen sınıfların kendi arasındaki güç mücadelesinde ordu/CHP tarafında saf tutmamızı talep etmektedir. Hatta bu vesileyle Bolşeviklere olan nefretini bir kez daha gösteren Özkök, Rusya'da 1917 Şubat Devrimi'nden sonra başa geçen Kerenski'yle Erdoğan'ı karşılaştırmakta ve Kerenski gibi çaresiz kalırsa Bolşeviklere benzer şekilde daha radikal bir hareket kendisini aşarak iktidarı gasp edeceğini, darbe yapacağını iddia ediyor.

Ancak bu tartışma dahi bizlere gerici medyanın halka bakışını/düşmanlığını göstermektedir. Burada korku duymamız gereken adres halk olarak gösterilmektedir. Şerif Mardin'in ulusal ve evrenseli değerlendirirken yerelin artan

önemini anlatmak için kullandığı soyut mahalle kavramı çarpıtılarak somut mahallede yaşayan sıradan halk kitleleri kötülüğün kaynağı olarak gösterilmektedir. Bu halk "gerici ve karanlıktır" ve ordunun, cumhuriyetçi elitin ve Kemalist ideolojinin sopa zoruyla uyguladığı yasaklar ve baskılar olmasa bu şer kaynağını durdurabilmek mümkün değildir. Halka dışarıdan ve yukarıdan bakan bu anlayış halka karşı nefretini her satırına yedirmekte ve bu halkın adam olmak bir yana modernleşmeye direnen, kaba, cahil bir halk olduğunu yine bizlere iletme çalışmaktadır. Bu, röportajı yapan Ayşe Arman'ın sorusundaki ukalalıkta dahi bariz şekilde görülmektedir: "Eğer benim hayat tarzım değişmek zorunda kalacaksa, Boğaz'da istediğim gibi içki içip balık yiyemeyeksem, istediğim gibi giyinemeyeksem ben ne yapacağım? O zaman da askerin varlığı emniyet sübabı gibi geliyor insanlara..." Oysa ki gerçek böyle midir?

Hrant Dink'i katleden katillerle empati kurmamızı isteyen, bu iklimi kimin yarattığını sorup da aynaya bakmayan Özkök gibiler, şimdi de bu yasaklar kaldırılırsa üniversitelerde/şehirlerde genç kadınların başlarının zorla kapatılacağını, buna ön ayak olacak "türban Ögünlerinin" ortaya çıkacağını söyleyerek bizi tehdit etmektedir. Ancak burada bizden çaresizce saklanmaya çalışılan gerçek ise tüm bu bahsettiği şer odakları olan şeriatçı/dinci örgütlenmeler/cemaatler/tarikatlar ve halka kabadayılık taslayan faşist ülkücü çetelerin bizat devletin örgütlediği/desteklediği/göz yumduğu ve yönlendirdiği halk düşmanı yapılanmalar olduğudur. Bunu çok açık şekilde son günlerde medyaya yansıyan Hrant Dink suikastıyla ilgili bilgilerden anlamaktayız. Oğün, Yasin vb. faşist katillerin bizzat polis tarafından yukarıdan aşağıya doğru örgütlendiğini, Hrant Dink'in medyada teşhir edilerek hedef gösterildiğini, kendisinin üst düzey devlet görevlilerinden tehditler aldığı, açılan davalarla hedef haline getirildiğini ve son görevin 17 yaşındaki bir faşiste verildiğini herkes bilmektedir. O zaman yeni Ögünleri çıkararak kaynağın da devlet olmadığı müddetçe devlet adına zorbalığa resmi kurumların yanı sıra bu "sivil" örgütlenmelerin de ortak olacağı anlaşılacaktır.

Zorbalığın kökeni faşist sistemdir

Bugün tüm "devrim yasalarına", baskılara ve yasaklamalara rağmen Özköklerin bahsini ettiği tehlikeye karşı koruyucu olan TC ordusu işbaşında(!) dahi ülkemizin birçok bölgesinde ramazan ayında oruç tutmamak saldırı ve dışlanma nedeni olmaktadır. Azınlık milliyetlerden ve Kürt ulusundan olmak, kadın veya eşcinsel olmak, Alevi veya Hıristiyan olmak veya dine inan-

mamak, devrimci ve komünist olmak dikkat edilmesi gereken ve her yerde açıkça savunulmaması gereken niteliklerdir. Bunun nedeni ise halkımızın genlerine işleyen ırkçı-dini düşünceler değildir. Birçok şehirde farklı veya öteki olana yönelik büyük bir baskı varsa bunun anlamı orada ağırlığı oluşturan geri kitleleri örgütleyen devlet mekanizmasının başarılı olabileceğidir. Özcesi mahalle baskısının hissedildiği birçok bölgede net olarak görünen olgu, polisin, ordunun ve mülkiye amirinin bilgisi dahilinde ve açıktan verdiği destek sayesinde faşist ülkücülerin, dini tarikatların rahatlıkla örgütleniyor oluşu ve bu örgütlenmelerin desteği ile düzene muhalif her türlü yaklaşımın güçlenmeden bastırılabilirliğidir. Son yıllardaki linç saldırılarına kadar bu yöndeki her saldırının söz konusu örgütler tarafından devletin haberi, yönlendirilmesi ve teşviki dahilinde gerçekleştirildiğini herkes bilmektedir.

Ülkemizde mahalle değil devlet baskısı hakimdir. Halkın üzerinde uygulanan her türlü ayrımcılığın, baskının ve zorbalığın kökeni ve yaratıcısı faşist sistemdir. Ülkemizde asimilasyonun, ırkçılığın, dini yobazlığın üretildiği şartları yarı-federal sistem yaratmaktadır. Bu nedenle halkın gerçek sorunlarına değinmemek için elinden geleni yapan, suni gündemlerle halkı oyalayan, dini gericiğe karşı çıkma adı altında zorla Kemalizm'i dayatan, türban tartışması yaparken her tarafa devasa bayraklar asan/astıran medyaya karşı çıkmalı, bu oyuna gelmemelidir. Günümüzü ve geleceğimizi karartan faşizme ve onun efendisi emperyalizme karşı gerçek demokrasi, halk demokrasisi için, gerçek bağımsızlık için devrimci mücadelede birleşelim. Emperyalizme, faşizme, şovenizme ve her türden gericiğe karşı en etkili mücadelenin devrimci mücadelesi olduğunu görerek, haklarımızı sahiplenebiliriz.

Sınıfsal Yaklaşım

PARTİZANLARIN EKİM DEVRİMİ ZAFERİ 90 YAŞINDA, LENİN DAİMA LENİN!

Lenin, 1917 Haziran'ında "Ya Sovyetler dağılacaktır ve şerifsiz biçimde ölecektir ya da tüm iktidar Sovyetlere!" dediğinde, geri dönülmez bir sürece girildiğini işaret ediyordu. Marks'ın ayaklanma sanatına ilişkin ünlü formülasyonuna göndermede bulunduğu devrim sürecinde; "zamanlama" (erken davranma/geç kalma) olgusu üzerinde durmuş ve o an geldiğinde de grev kırıcılara, hainlere ve işbirlikçilere karşı büyük bir mücadele vererek, "zaman kaybetmek ölümdür" şiarıyla düşmana son darbeyi indirme hareketini başlatmıştı.

Bu hareket, 90. yılını kutlamakta olduğumuz Büyük Proleter Ekim Devrimi'ni getirdi. Ekim Devrimi, her şeyden önce kendisinden yaklaşık 50 yıl önce yarım kalan bir "rüya"nın tamamlanmasını ifade etmesi bakımından önemlidir. Burjuvazi, Paris Komünü'nün yarım kalan sürecinden "soluğu daha fazlasına yetmeyecek bir girişim" olarak propaganda malzemesi üretmiş, sosyalizm/komünizm hedefli devrimleri "ütopyalı müzesi"ne kaldırmaya çalışmıştı.

Marks ve Engels yoldaşların kuramsallaştırdığı bilimsel sosyalist teorinin pratikleştirilmesi bakımından Ekim Devrimi'nin oynadığı rol tarihsel önemdedir. Komün dersleri, Almanya, Fransa, İngiltere işçi sınıfı mücadele deneyimleri, Marksist teorinin gelişim süreci açısından sıçrama yaratacak bir boyut oluşturmadı. Bunun için enternasyonal proletaryanın, Lenin'in Rusya'nın tarihsel koşulları içerisinde sahne almasını beklemesi gerekecekti. Lenin yoldaş, Marksizm'i yaratıcı bir biçimde kendi ülkesindeki devrim sorunlarının çözümü için rehber olarak kullanmakla yetinmedi, onu geliştirmek ve daha ileri taşımak gibi bir misyonla hareket etme ustalığını gösterdi.

Ekim Devrimi, Marksist teorinin eseridir. Marksizm'in, "devrimci teori olmadan dev-

rimci hareket/pratik olmaz" önermesi, bu devrim deneyi özgülünde bir kez daha doğrulanmıştır. Lenin, büyük bir usta olmasına karşın her şeyden önce Marksisttir. Marksist teori, Lenin'i bilinçlendirmiş, aydınlatmıştır. Tarihsel materyalizmin izini süren Lenin hem büyük bir eylem adamı, büyük bir devrimci, hem de diğer yandan çok başarılı bir bilim insanıdır.

Büyük Proleter Ekim Devrimi, her bakımdan bu ustalığın damgasını taşır. Her aşamasında, her kilometresinde Lenin'in izi vardır. Bu hususun altı önemle çizilmelidir. İşte tam da bu noktada, Lenin'in hakkını teslim etmenin en önemli gereği olarak vurgulanması gerekenler, onun Marksizm'e yaptığı katkılarını, Ekim Devrimini yaratan olguların ta kendisi oldukları gerçeğidir. Bunlar, Marksizm'den kopuk ya da onun özüne yabancı değil aksine onun felsefesi temelinde şekillendirilmiş, sınıf mücadelesi içerisinde geliştirilmiş tezler, tespitler ve modellerdir.

Ekim Devrimi, proleter devrimleri çağını başlatmıştır. Bu, emperyalizm olgusundan kopuk değildir. Serbest rekabetçi dönemin sona ermesi, sermaye ihracıyla birlikte tekelleşme olgusu ve dünya pazarlarının parsellemesi ile beraber şekillenen emperyalizm; gericileşen burjuvazi karşısında sonuna kadar devrimci tek sınıf olan proletarya önderliğindeki devrimleri koşullamaktadır. Ekim Devrimi, bu tespitteki öngörüleri doğrulayan biçimde çağ başlatan bir milat konumundadır. Emperyalizm ve Proleter Devrimleri çağı sürmektedir...

Tarihte zorunlulukların rolüne dair tartışmalar ile birlikte "devrim" sorunu Marksist teorinin uğraştığı başlıca sorunsallar arasındaydı. Bu hususların dönemsel olarak güncellik kazanması da anlaşılabilir özelliktedir. Ekim Devrimi, burjuva devlet mekanizmasının parçalanması ve proletarya diktatörlüğü-

nün kurulması meselesini, "Sovyetler" örgütünün devrim öncesi kurulması ve model olarak geliştirilmesi süreci de dahil olmak üzere ispattırmıştır. "Barışçıl" tezleri savunanlar karşısında şiddet öğesinin zorunluluğunu, reform yerine devrimin şart olduğunu göstermiştir. Bu bağlamda proletarya diktatörlüğü, özel bir yere sahiptir. Marks ve Engels Paris Komünü'nü sömürücülerin direnişini bastırma yetersiz kalmakla eleştirmişler ve yenilgiye bu hususa önemli bir pay biçmişlerdir.

Lenin'in ısrarla vurguladığı, "devrim kitlelerin eseri olacaktır" tezi, Ekim Devrimine rengini veren bir başka gerçeklik olarak anılmalıdır. İşçi ve köylü yığınları ile askerlerin büyük bir maddi güç oluşturarak koyduğu ağırlık karşısında düşmanın ateş gücü çaresiz bir duruma düşmüştür. Kitlelerde devrim için yaratılan seferberliği estirdiği rüzgarın karşısında, gerici devlet mekanizmasının direnme şansı bulamaması hiç de şaşırtıcı değildir. Kitleleri kazanma adına izlenen politikanın "kitlelere gitme, onlardan öğrenme, onlara öğretme" gibi prensiplerle hayata geçirildiği de unutulmamalıdır...

Kitlelerin maddi bir güç oluşturabilmesi için örgütlü olması şarttır. Örgütlenme işinin atından kalabilecek olanlar sınıf bilincini unsurlar, yani komünistlerdir. Bunun için her şeyden önce komünistlerin örgütlü olması gerekir. Komünistleri örgütleyecek olan proletaryanın partisidir. Kısaca ve özcesi devrimin, dahası komünizm hedefinin asıl olarak proletarya partisine ihtiyacı vardır. Lenin'in üzerinde en çok durduğu meselelerden birisi budur...

Parti, Marks ve Engels yoldaşların Manifesto'da felsefi temellerini belirlediği bir platform üzerinde yükselmekle beraber, sınıf mücadelesinin gelişimine paralel olarak inşa edilmek durumundadır. Ideolojik bütünlüğü olan parti, bir yarıyla önderler bir yarıyla profesyoneller örgütüdür. Esasta illegal örgütlenecek, demokratik merkezîyetçiliği işleyecek, sıkı bir disiplinle çalışacaktır. Sınıfa, kitlelere, devrime öncülük ve önderlik etme sorumluluğu ona aittir. Bolşevik tipte parti örgütlenmesi, Ekim Devrimi'ni armağan etmiştir.

Lenin; partiyi "eleştiri özgürlüğü yok" suçlamasıyla tartışma kulübüne çevirmek isteyen, "kölelik dayatılır" denilerek disiplini gevşetmek is-

teyen, kendiliğindencilğe boyun eğen, şovenizme saplanan, ekonomizm ve dogmatizmden muzdarip, her türden uzlaşmacı, işbirlikçi, oportünist, anarşist, revizyonist ve reformist ile "iki ateş arasında" mücadele yürütmek durumunda kalmış, bütün bunları yenilgiye uğratarak Ekim Devrimi'ni zafere taşımıştır. Ekim Devrimi; sınıf mücadelesine paralel her türlü burjuva akım, çizgi ve sapmaya karşı kıyasıya ideolojik mücadele yürütülmeksizin devrimin başarıya ulaşamayacağını göstermesi bakımından da öğretici derslerle doludur.

Köylülüğün demokratik ve daha önemlisi proleter devrimlerdeki rolü ve işçi-köylü ittifakı üzerine geliştirilen tartışma yaşamda karşılık bulduğu ilk büyük ve etkili deneyim için de Ekim Devrimi'nden söz etmek gerekecektir. Engels'ten devamlı Lenin yoldaş, köylülüğün sınıfsal tahlilini yaparken demokratik devrimden çıkarını tartışmadığı gibi, proleter devrimle ilişkisinde "çıkart" derecesinin altını bilhassa çizmektedir. Bu, yarı-proleter/kır proletaryası olarak tanımladığı yoksul köylülerle ittifakın gereği açısından önemlidir. Nitekim Ekim Devrimi'nin başarılmasında ve sosyalist inşada, köylülük içerisindeki çalışmanın, köylü hareketinin, işçi-köylü ittifakının rolü son derece büyüktür.

Büyük Proleter Ekim Devrimi; tüm uluslar için hak eşitliği çerçevesinde, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesini savunmanın gereği olarak, halklar haphanesi olarak bilinen Rusya'da, geliştirdiği demokratik örgütlenme modeli ve kurduğu sistemle ulusal baskıyı ve ulusal ayrıcalıkları ortadan kaldırarak, dünya ölçeğinde çığır açmıştır. Proletarya partisi, çeşitli milliyetlerden Rusya halkının kurtuluşunun/çıkartlarının yekpare bir proleter örgütü çatısı altında örgütlenmekten geçtiği tespitlerle yola çıkmış, burjuva milliyetçiliğine karşı mücadele yürütmüş ve Ekim Devrimi'ni zafere ulaştırmıştır.

Ekim Devrimi'nin kanıtı olduğu bir diğer husus, kadınlar katılmanın proletarya önderliğindeki devrimlerin başarılacağı, devrimler olmaksızın kadınların kurtulamayacağı gerçeğidir. Büyük Ekim Devrimi'nde kadın örgütlenmesi ve faaliyetinin özel bir yeri bulunmaktadır. Kadınlar, devrimci mücadele ve çalışmada yardımcı değil aslı unsur olarak aktif rol oynamayı başarmışlar; gerek devrimin hazir-

lanmasında, gerekse de ayaklanma ve devrimin sürdürülme safhalarında, parti komitelerini etkin kılan önemli bileşenler olarak faaliyet yürütmüşlerdir.

Paris Komünü komünizme açılan bir pencere ise, Ekim Devrimi'nden bir kapı olarak söz etmek gerekecektir. Pencereden ancak içeriye bakılabiliyordu. Bu da çok önemli bir şeydi ama kapı bambaşka bir imkan yaratmıştı. O günden sonra, içeriye girmenin yolu daha da kolaydı(r) arttı... Nitekim Büyük Ekim Proleter Devrimi'ni takip eden nice devrimler geçtiğimiz yüzyıl içerisinde o kapıdan içeriye ya da başka bir deyişle o kapıdan dışarıya sökün ettiler. Onun büyük dersleri, deneyimi ve öğretileri nice kuşaklar yetiştirdi, yetiştirmeye devam ediyor...

Ekim Devrimi'nin Rusya topraklarında yarattığı eserin yerinde, proletaryanın sosyalizme süren sınıf mücadelesi raudunu kaybetmesiyle, yaklaşık yarım asırdır eriyor. Bu çok uzun mücadele, daha çok devrimlere, yengi ve yenilgilere gebe olacaktır. Çin'deki demokratik, proleter ve kültür devrimlerinin mimarı olan Mao Zedung yoldaş, Ekim Devrimi'nin ihanete uğraması üzerine çıkarttığı dersleri, ülkesindeki tehlikenin üstüne, "binlerce kültür devrimi" formülasyonu ile yürütmeye çalışıyordu. Ardılları, bu misyonu yeterince taşıyamadılar...

Ekim Devrimi, emperyalizmin duvarlarında büyük bir gedik açmıştır. O gedigi onarmak için bugün bile nafiye çabalar harcıyorlar. Onun, proleter dünya devrimine kattığı, enternasyonal proletaryaya kazandırdığı ideolojik kavram ve öğretilere saldırıyor, kurum ve sembollerini karalamaya çalışıyorlar. Dünya halkları nezdindeki saygınlığı ve otoritesini karartmaya, aydınlatma gücünü yok etmeye çalışıyorlar. 1990'larda silueti bir sis bulutu misali dağılınca, "sosyalizm/komünizm çöktü" kampanyası ile yeri göğü inleterek kampanya düzenleyen burjuvazinin estirdiği rüzgar da gerilerde kaldı.

Emperyalizm var olma devam ediyor. Çağ emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olduğuna göre çağ, proleter devrimleri çağırıyor. Ekim Devrimi'nin 90 yıllık bilgeliği ile donanan proletarya önderliğindeki ezilen halklar bu çağrıyı yantsız bırakmayacaktır...

Güngören Belediyesi'nde Hak-İş'in oyunları tutmuyor!

Güngören Belediyesi'nde hareketli günler yaşanıyor. Hak-İş Sendikası'nın yetki almak için Belediye'de yürüttüğü çalışmalar, tansiyonun yükselmesine neden olmuş durumda. Hak-İş, müdürlerle birlikte işçiler üzerinde baskı kuruyor ve Belediye'de yetkiyi alarak sözleşme imzalamak için her yolu deniyor.

Güngören Belediyesi'nde sözleşme yapma yetkisi **Belediye-İş 2 No'lu Şube**'nin elinde ve uzun bir süredir sendika burada örgütlü. Bir süredir kamuoyunu da meşgul eden gelişmelerle ilgili daha fazla bilgi almak için **Güngören Belediyesi**'sinde çalışan işçileri ziyaret ettik.

"Hak-İş bunu her yerde yapıyor"

"Ben büro elemanı olarak çalışıyordum. Daha önce yaptıkları gibi 'Hak-İş'e geçmezsen seni yola veririz' dediler. Ben geçmedim. Ve temizlik işlerine verildim. Amaçları işçileri tamamen sendikasızlaştırmak ve sendikayı tasfiye etmek. Patron istediği gibi atını koşturacak, istediğini yapacak, amaçları bu. Hak-İş'in iş-

çilere vereceği hiçbir şey yok aslında. Direnerek kazandığımız tüm haklarımız da yok olacak. Şu an Hak-İş'e üye olanlar azınlıkta. Müdürler 'biz çoğunluğu sağladık' diyecek işçileri kandırıyorlar. Hak-İş bunu her yerde yapıyor. Bahçelievler'e, Esenler'e de gitmişler. Benim İETT'de çalışan 25-30 arkadaşım var. Onlar daha önce Hak-İş'e geçmişlerdi. 'Siz sakın yapmayın' diyorlar." Bu sözlerin sahibi belediye işçisi **Hüseyin Uğur**, Hak-İş'in kimliğini bu şekilde açıklıyor.

Bir diğer temizlik işçisi **Veis Erdoğan** da müdürlerin baskısına yönelik tepkisini dile getiriyor: "1992 yılından bu yana gelişen bir durum bu. Müdür, 'Hak-İş'e geçersen seni rahat yere veririz' diyor. 'Sizi kaymaklığa vereceğiz, ama bir şartla; Hak-İş'e geçerseniz' diyorlar. Arkadaş 20 yıldır şofördür. Kanalizasyon işine aldılar. Bakın Esenler Belediyesi'ne; Hak-İş geldikten sonra işçiyi verilen bir kalıp sabun bile kaldırılmıştı. Özellikle yerel seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte Hak-İş, birçok

A KP hükümeti ile birlikte hız kazanan taşeronlaşma ve özelleştirme uygulamaları Güngören Belediyesi'nde de karşılaştığımız gibi, işçilerin kazanılmış haklarını hedefliyor. AKP kendisine yakın sendikaları örgütleyerek hem işçilerin örgütlülüğünü dağıtıyor hem de egemenlere yeni rant kapıları açıyor.

yerde yetki almak için benzer girişimlerde bulunmuş. AKP'ye yakınlığı ile bilinen Hak-İş, patron eliyle örgütleniyor. Belediye'de müdürler, şefler aracılığıyla işçilere rağmen "sendikal" çalışma yürütüyor.

İşçilerden **Muharrem Bayraktar** yaşadıklarını şöyle anlatıyor: "Ben Fen İşlerinde şofördüm, Hak-İş'e üye olmadığım için sürgüne verdiler. Evlerimizi arayıp 'eğer kocan Hak-İş'e üye olmazsa işten atacağız' diyorlar. Böyle bir şey olabilir mi?"

İşçiler Belediye'de örgütsüz olan çok sayıda işçinin olduğuna, ancak Hak-İş'in bu işçilerle ilgilenmediğine de dikkat çekiyorlar ve "Hak-İş'i buraya sokmaya çalışıyorlar. Sözleşme zamanı yapıyorlar bunu. Biz dedik ki 'taşeronda çalışan 380-400 kişi var, gidin orada örgütlenin'. 'Onu karıştırmayın' diyorlar. Örgütsüz yerleri örgütlemiyorlar."

"Biz dürüst çalışıyoruz"

İşçilerin dini duygularını istismar eden Hak-İş'in kazanılmış hakları da hedeflediğine vurgu yapan işyeri temsilcisi şunları söylüyor:

"Bugüne kadar işimizde huzurlu çalışıyorduk. Birileri Hak-İş Sendikası'nı devreye sokarak huzurumuzu bozdu. Memurlarla birlikte işçilerin Hak-İş'e geçmesi için baskı yapmaya başladılar. Biz de duyarlı işçilerle beraber direniyoruz. Aynı şeyleri 94'lerde de yapmışlardı. Belleğinde silahlarla işçileri tehdit etmişlerdi. Bazı işçi arkadaşlarımız sürgün korkusundan Hak-İş'e geçtiler. Ama bizim de çalışmamız sürüyor. İşçi-

lerle görüşüyoruz, ikna ediyoruz."

Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** de yetkiyi alacaklarını dile getiriyor. Şube yöneticileri işçilerle tek tek konuşarak onları ikna etmeye çalışarak Hak-İş'in bu oyunlarını bozmaya çalıştıklarını belirtiyor.

AKP hükümeti ile birlikte hız kazanan taşeronlaştırma ve özelleştirme uygulamaları Güngören Belediyesi'nde de karşılaştığımız gibi, işçilerin kazanılmış haklarını hedefliyor. AKP kendisine yakın sendikaları örgütleyerek hem işçilerin örgütlülüğünü dağıtıyor hem de egemenlere yeni rant kapıları açıyor.

Hak-İş'in tüm bunları sendikal faaliyet adına yapması da, sorunun bir başka can alıcı boyutu. İşçiler Hak-İş'in bu pratiklerinden sonra, sendikal çalışmaya daha mesafeli yaklaşıyor, sendikalara olan güveni yıpranıyor. İşçi sınıfın çıkarlarını savunan ve ekonomik-demokratik hakları için mücadele eden bir sendika, örgütsüz işyerlerini örgütlemeli, işçilerin çıkarlarını önde tutmalıdır. (İstanbul)

Tüm-Bel Sen'den işten atmaları protesto!

Tüm-Bel Sen yönetimi tarafından maddi sıkıntı olduğu gerekçesiyle 8 işçinin işten çıkarılması protesto edildi.

27 Eylül günü Aksaray'da bulunan Tüm-Bel Sen şube binası önünde bir araya gelen Tüm-Bel Sen ve Tez-Koop İş Sendikası üyeleri, Tüm-Bel Sen yönetiminin bir emek örgütüne yakışmayan tutum takındığını dile getirdiler.

Saat 10.00-12.00 arasında oturma eylemi yapan sendika üyeleri saat 12.30'da da bir basın açıklaması yaptı. Eylemde konuşan **Sezgin Diler**, Tüm-Bel Sen'de işçi olarak çalışan ve Tez-Koop İş Sendikasına üye olan işçilerin Tüm-Bel Sen yönetimi tarafından işten çıkarıldığını, bunun doğru olmadığını ve arkadaşlarını yalnız bırakmayacaklarını söyledi. (İstanbul)

Texim patronundan zam isteyen işçiye yanıt;

Merter'de kurulu bulunan Texim Fabrikası'nda çalışan işçiler **İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü**'nün önünde bir basın açıklaması yaparak sorunlarının çözülmesini istedi. 23 Eylül günü saat 12.00'de bir araya gelen işçiler "Köle değil işçiyiz, birleşerek güçlüyüz/Texim işçileri" yazılı bir pankart açtı.

İşçiler, bordrolarının verilmediğini, şeflerin ve müdürlerin sürekli küfür ve hakaretlerine maruz kaldıklarını, hastalandıklarını da bile doktorun vizite vermediğini dile getirdiler. Açıklamanın sık sık sloganlarla kesildiği eylemde tersane işçileri de Texim işçilerine destek verdi.

Eylemden önce tersanede çalışan bir işçi ile kısa bir söyleşi

"At yarışı oyna!"

gerçekleştirdik. Tersane işçisi bir haftada 5 işçinin öldüğünü söyleyerek, Texim işçilerinin kendilerini yalnız bırakmadığını aktardı. "İşçiler olarak birbirimize destek olmalıyız" diyen işçinin bu sözleri, sınıf dayanışmasının da

kısa bir özeti niteliğindedir.

Eylemden sonra sorunlarını dinlediğimiz Texim işçilerinin anlattıkları, işçi sınıfının çalışma koşullarını da yansıtır nitelikte. İşçiler, zorunlu mesainin uygulandığını, tuvaletlerde bile kamera olduğunu, işe bir gün gidilmediğinde 3 günlük yevmiyenin kesildiğini dile getiriyor. Te-

xim'in 10 yıl öncesine kadar küçük bir işletme iken kısa sürede holding olmasının anahtarı da bu uygulamalar olsa gerek. İşçiler de bunu getiriyor. Patronun vergi kaçırmasının ve yoğun sömürsünün sonucu işleri ilerlettiğini belirtiyorlar. Texim'de maaş bordroları verilmi-

yor. Patron **Haldun Boz**, işçileri asgari ücretli göstererek vergi kaçırıyor. Bunun üstündeki maaşları parça parça elden veriyor.

Fabrikada avanslar kaldırılmış durumda. Patron işçileri bir yıl çalıştırıp bir yıl dolmadan işten çıkarıyor, böylece tazminat ödemi-

yor. Fabrikada kadın işçiler de dâhil olmak üzere tüm işçilere küfür edildiğini söyleyen işçiler, baskılardan bunalmış durumda. 4 yıldır fabrikada çalışan bir işçi maaş istediğini ancak müdürün kendisine "git at yarışı oyna" dediğini ve fabrikaya 410 YTL maaşla başladığını, 4 yıl içinde maaşında sadece 10 YTL artış olduğunu dile getiriyor konuşma sırasında. (İstanbul)

Petkim işçisinden uyarı

Petrol-İş Sendikası ile PETKİM yönetimi arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin tıkanması üzerine, PETKİM Aliağa işçileri 28 Eylül günü iş başı yapmadı. Gece vardiyası üretimi sürdürürken, satış işlemleri durduruldu.

Sabah saatlerinde PETKİM A kapısından servisten inen işçilere bir açıklama yapan Petrol-İş Sendi-

kası Genel Mali Sekreteri **İbrahim Doğangül**, Toplu İş Sözleşmesi'nde Türk-İş ve hükümet arasında yapılan Çerçeve Protokolü dışında başka ücret verilemeyeceğini, bunun hukuki zeminini bulamaması nedeniyle görüşmelerin tıkanmış olduğunu belirtti. Doğangül, "Biz de, diyalog ile bu süreç bitmezse, eylemlerle sözleşmenin bitireceğini anlattık" dedi.

Daha sonra topluca yemekhaneye giden işçilere hitaben konuşma yapan Petrol-İş Aliağa Şube Başkanı **Mehmet Salih Aydın**, eylem sürecinin başladığını, sözleşme bitene kadar da eylemlerinin edeceğini belirtti. Petrol İş Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** ise, Ankara'da Bakanlık ve Türk-İş nezdinde görüşmeler yapıldığını, sözleşmedeki sorunun sadece işe

son giren işçilerin ücret sorunu olmadığını, bu sorunun tüm Petkim işçisini ilgilendirdiğini söyledi. Öztaşkın ayrıca, "Özelleştirmeyi engellemek için de tüm Petkim işçileri hazır. Bizler buradayız istenildiği takdirde görüşmeye hazırız" dedi. Petkim işçileri işbaşı yapmaya- rak ve satışı keserek eylemlerini sürdürüyorlar. (İzmir)

Derkafon'da direniş bitti!

Tuzla Deri Organize Sanayii içinde yer alan **Derkafon Deri**'den atıldıkları için iki ay aşkın süredir direnişte olan deri işçilerinin eylemi sona erdi.

Görüşlerini aldığımız Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi yöneticileri, Derkafon Deri direnişinin bitirildiğini, ancak yargı sürecinin işlediğini söylediler. Sürecin takipçisi olacaklarını da belirten yönetim, yasal zemine taşındığı için böyle bir karar alındığını ve işe geri alınmanın yanı sıra, geriye dönük haklar ve manevi tazminat davası açtıklarını belirtti. Böyle bir karar almalarında, içerde üretimin olmamasının ve böylelikle de dışarı mal kaçırma gibi bir durumun söz konusu olamayacağı gibi etkenlerin de rol oynadığını söyleyen sendika yönetimi, sürecin yakın takipçisi olmayı sürdüreceklerinin altını çizdi. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

Sendikal hareketle re(kabet)zalet ve sonuçları

Sınıf mücadelesinde her sınıf kendi araçlarını yaratır, işçi sınıfı da demokratik alanda sermaye ve onun sistemine karşı, kendini savunan ve koruyan kurumları oluşturmuştur. Bunları; tarihsel olarak sandıkla başlayıp, dernek, lokal gibi kimi araçlar sonrası en son sendikalar olmuştur.

Sendikalar işçi sınıfının mücadelesi içinde hak alma ve geliştirme mücadelesi ile sınıfsal kurtuluş mücadelesinde önemli araçlardır. Bu araçların nasıl kullanıldığı ve kimin elinde olduğu ise çok

önemlidir. Tarih boyunca sermaye sınıfı ve onların sözcüleri işçi sınıfı hareketinin demokratik mücadelesinin sistem içinde kalması ve politikleşmemesi için sendikaları bazen bizzat kurmuş bazen de satın alarak kendi denetiminde tutmayı önemsemiş, bu yönde politikalar geliştirmiştir. Ülkemizde 1952'de kurulan **Türk-İş**'in işçiler tarafından kurulmadığını, ABD'nin CIA örgütü tarafından kurulduğunu artık herkes bilmektedir. Kurulmasından yakın tarihimize kadar Türk-İş, zaman zaman

tabandan gelen zorlamayla mücadelede gelişme gösterse de esas olarak işçi sınıfı içinde yükselen mücadelede hep dalga kıran rolü oynamıştır.

1980 Askeri Faşist Cuntası ile birlikte DISK'in kapatılması sonrası bütün işçiler kapatılmayan Türk-İş içinde toplanmıştır. Tek çatı altında toplanan işçiler 89'lu yıllarda hiç beklenmeyen bir gelişme göstermiştir. Bahar Eylemleri olarak adlandırılan bu süreçte tüm işçiler yeni haklar elde etmek ve hak gasplarına engel olmak için mücadeleyi yükselttiler. Tam da bu süreçte DISK'in açılması gündeme getirildi. Patronlar DISK'in açılmasını istemese de dönemin Başbakanı Turgut Özal tarafından dillendirilen "sendikal rekabete zarar gelmez" sözleri ile birlikte işçi sınıfına yönelik yeni hamlelerin yapıldığı bir süreci hep

beraber yaşadık. Bu süreç inanılmaz bir kayıp ve etkisizleşmenin de başlangıcıydı. Öyle ki Türkiye'de 1983 sonrası sendikal hareketteki kazanımlar yok denecek kadar azdır. Bu süreçte sendikal harekette bölünmüşlük yaratılmıştır. Mücadele içe dönmüş, hak kayıpları ve saldırılar bu süreçte hızlanmıştır. Sendikal yönetimler gericiilerin elinde kalmaya zorlanmıştır. Bu durum sendikal hareketin duraklama ve gerileme dönemi oldu. **Bugün yaşanan sendikal re(zalet)kabet yaşanan krizin dip noktasıdır.** Sendikal hareketin önemli bir bölümünü oluşturan hizmet işkolunda yaşananlar da bu duruma bir örnektir. Türkiye'nin çeşitli yerlerinde benzer durumlar yaşanmaktadır. İstanbul'da da Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası nerede AKP'li belediye varsa, orada çalışanları Hak-İş'e geçirmeye çalışmaktadır.

Şu günlerde Hak-İş Bağcılar, Bahçelievler ve Güngören'de Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikasının çalışmasını Belediye Başkanı ve yöneticileri yapmaktadır. Belediye yöneticileri işçileri toplayıp, herkesin bahsi geçen sendikaya geçmesini, aksi takdirde sürgün, kadro değişimi, işten atma vb. yaşanacağını bildirmektedir. Bir zamanların devrimci sendikası DISK ise bu yaşananları seyrediyor. Bahçelievler'de 2 günde 301 kişi, Bağcılar'da 10 günde 234 kişi Hak-İş'e geçmiş durumdadır. Aynı çalışmalar Güngören'de de devam etmektedir. Patronların ve Belediye yetkililerinin tüm oyunlarına rağmen işçiler zaten örgütlü oldukları **Belediye-İş 2 Nolu Şube** ile birlikte karşı koyuş sürecini örnekteler.

Bugün yaşanan bu tutum, esas olarak AKP hükümetinin sendika-

lara yönelik tutumudur. Her üç Belediye'de de Hizmet-İş yöneticileri ortada görünmemekte, bunun yerine Belediye Yöneticileri işçileri tehditlerle "örgütlemeye" çalışmaktadır. Sendikaların sessizliği ise birbirlerine karşı kullandıkları yöntemlerin aynı olmasından ve kitle ile bağların zayıflığından kaynaklıdır. Dün DISK de örgütlenirken emekçilerin ekonomik-demokratik taleplerini esas almamıştır, Türk-İş de AKP'den açık destek almaktadır.

Ancak tüm olumsuzluklara rağmen herkes süreçteki devrimci çıkışı beklemektedir. Sendikal hareketin etkisizleştiği, daraldığı, kitle ile bağlarının alabildiğine zayıfladığı süreçte **örgütsüz alanlara yönelmek** esas nokta olarak seçilmelidir. Bu, bugün sendikal hareket içindeki devrimci ve ilerici görevidir.

Sabah 6.30'da bir telaş başlar, herkes bir tarafa koşturur. Kimisi ateşi yakar, kimisi yere bir çul serer, kimisi odun getirir. Ama bunlar yavaş yavaş değil, tam tersine çok hızlı bir şekilde yapılır. Sonra kahvaltı hazırlanır. Ve yaşları 4-5 olan çocuklar uyandırılır. Hep beraber, hızlı bir şekilde kahvaltı yapılır. Saat 7.30 olduğunda traktörler veya kamyonlar çadırların önüne gelir. Her römork ve kamyonete yaklaşık 35-40 kişi biner. **Üst üste binilir dersek yanlış olmaz.** Tarlaya gidene kadar en çok zararı gören çocuklardır. Çünkü Konya'da sabahları ve akşamları çok soğuk olur.

Tarlaya varıldığında işe başlanır. Çocuklar kasaların gölgesine bırakılır ve öğlene kadar çocuklarla kimse ilgilenmez, aslında ilgilenemezler. Çünkü artık orada patron vardır. **Patron terörü başlamıştır.** Eğer anne çocuklarının yanına bir defa dahi giderse patron başlar hakaret etmeye. Anne ve baba çaresiz susurlar. Çünkü uzak yerlerden buralara çalışmaya gelmişlerdir. Mevsimlik işçilerdir. Patron bunu bildiği için daha da vahşileşir. Anne ve baba çocuklarının yanına öğlen saatleri dışında gidemezler. O saate kadar da zaten çocuklar tozun içinde tanınmayacak hale gelirler. Gözyaşlarının aktığı yerler hep çamur tutar. Bir saat öğlen molasından sonra kalkılır. Ve akşam kaçta bırakacakları belli olmaz. Artık 7'de mi "eve" giderler 8'de mi bilinmez.

"Biz insan değil miyiz?"

- **Nereden geldiniz. Gelirken ne tür zorluklar çektiniz?**

Hal, pazar ve market zincirinde üreticiler mağdur

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Başkanı Şemsi Bayraktar, Ramazan ayında üretici fiyatlarında önemli bir artış olmadığını belirtti.

TZOB Başkanı Şemsi Bayraktar, Ramazan ayındaki üretici fiyatlarına ilişkin yaptığı yazılı açıklamada Ramazan ayında tarımsal ürün fiyatları üzerindeki spekülasyon artışına ilişkin medyada yer alan haberler üzerine yaptıkları araştırmada, son 20 günde marketlerde yaş meyve ve sebze fiyatlarında indirim gözlemlendiğini söyledi.

TZOB'un uyarılarının belirli ölçüde etkili olduğunu ve bu süreçte market fiyatlarında yaş meyve ve sebze için indirim gözlemlendiğini kaydeden Bayraktar, açıklamaların market fiyatlarını frenlediğini, ancak üretici ve market fiyatları arasındaki makasın hala çok yüksek olduğunu, Ramazan ayı boyunca üretici fiyatlarında artış olmadığını kaydetti.

Üretici ile tüketici fiyatları arasındaki farkın yaş sebze ve meyve ile kurutulmuş ürünlerde yüzde 208'lere, baklagiller ve hayvansal ürünlerde yüzde 228'lere kadar çıktığına işaret eden Bayraktar, üreticiden tüketiciye ulaşan hal, pazar ve market gibi zincirin halkalarının fiyat artışlarında etkili olduğunu savundu. (H. Merkezi)

Tarım işçilerinin dünyası

Tarsus Yeni Demokrat Gençlik yaklaşık 2 hafta Konya'da tarım işçileriyle birlikte çalışarak hem işçilerin yaşamlarını gözlemlediler hem de üretim sürecine girdiler. Aşağıda bu çalışma sırasında yaptıkları röportaja yer veriyoruz.

1. tarım işçisi: Tarsus'tan. Her türlü zorluğu çektik. Açlık, susuzluk. Aracımız bozuldu. Benzin parasını bulamadık. Paramız yoktu, o yüzden buraya geldik.

- **Çadırdaki kalıyorsunuz. Çadırdaki ne tür problemler yaşıyorsunuz?**

- Perişanlık işte. Çadır hayatı dedin mi her şey var. Çocuklarımız hastalanıyor. Kimimizin yeşil kartı yok. Suyu 250-300 metre ilerden sırtlarında getiriyorlar varillerle. Vasıtası olan da vasıtası ile getiriyor. (Motosiklet veya bisiklet.) Haftadan haftaya banyo yapıyorlar. Ne belediyeler ne devlet ne de Sağlık Bakanlığı bir şey yapıyor. Temizlik imkanımız yok. Burada patronlar azıcık yardım etse banyosu, tuvaleti olsa işçiler en azından aldığı para-

yı hastaneye vermez. Sağlık Bakanlığı her yerde sağlık taraması yaptığını söylüyor. Ama biz burada bir şey görmüyoruz. Kimse bizimle ilgilenmiyor. Gelseler bize değil, sadece çocuklarımıza baksalar yeterli. Ne olur yani, ne olur? Bizi insan görmüyorlar kardeşim. Bizler garip işçiler olduğumuz için kimseye elimizi uzatmıyoruz. Kimseye söz diyemiyoruz. Gidip konuşsak da zaten kimse bizi takmıyor.

- **Yevmiyeler ne kadar? Aldığınız para yeterli mi?**

1. tarım işçisi: 15-17 YTL. Yetmiyor, nereye yetecek. Bir çuvalun 36 YTL olmuş. 5 kiloluk yağ 15 milyon. İşçiyen verilen para 17 milyon. Et yüzü görmüyoruz.

- **Sizce yevmiyelerin ne kadar olması gerekiyor?**

- En az 25 veya 30 olması lazım. İşçinin hayat sigortası yok. İşçi tarlalarda çalışıyor. Yılan mı sokar, böcek mi sokar, bunları hiç düşünen yok.

- **Bugün zengin ailelerin çocukları tatil deyken sizinkiler tarlada çalışıyor. Bununla ilgili ne diyebilirsiniz?**

- Zengin her zaman zenginleşiyor. Fakir her zaman fakirleşiyor. Onlar tatil yaparken bizler tarlalarda yolma yapıyoruz, pancar kesiyoruz, domates, mercimek topluyoruz. Güneşin altında yanıyoruz. Altı ayda bir milyarı bir arada görmüyoruz.

- **Tarlada patron işçilere nasıl davranıyor?**

- Ölen işçiler bile patronu hiç etkilemiyor. Patron, "benim iş-

çim" diyor "kaza geçirmiş, ölmüş, bana ne!" Onlar yoksa başka işçi buluyor. Paraya ihtiyacı olan geliyor, ölümü de göze alıyor. Çünkü çalışmazsa aç kalıyor. Çoluğunu çocuğunu okutuyor, elbise alamıyor, ayakkabı alamıyor. Çoğu insanın çocuğu yalın ayak geziyor burada. Köpeğe değer veriyorlar, işçiyeye değer vermiyorlar. İş bittiği zaman bakıyor adam güçsüz biri, parasını vermiyorlar. Bir de dövüyorlar veya silah çekiyorlar.

- **Yakında okullar açılacak. Ne yapacaksınız?**

- Çocuklarımızın biri sekiz yaşında, diğeri yedi yaşına girdi. Sen de görüyorsun para kazanamadık ki gönderelim okula. Bu sene de yollamayacağız. Zaten diğerinin yaşı sekiz oldu, gönderemedik geçen sene. Yine böyle burada kaldık. Okutma imkanımız yok.

Eksik hayatlar...

- **Tarsus'tan buraya geldiniz. Emeginizin karşılığını alabildiniz mi?**

2. tarım işçisi: Valla abi çoğumuz memleketten bir hevesle geldik para kazanalım diye. Bizim geldiğimizi gören esnaf, manav, bakkal, kasap, hemen % 100 zammını koyuyor. Biz de buradan kazandığımızı cebimize bile koymadan esnafa veriyoruz. Arkamıza baka baka köyümüze gidiyoruz.

- **Nereden geldiniz? Gelirken ne tür zorluklar çektiniz?**

- Mersin'den geldik. Bir tane küllüstür arabamız var, ona atladık geldik. Yarı aç yarı tok geldik işte.

- **Çadırdaki kalıyorsunuz, ne tür sorunlar yaşıyorsunuz?**

- Ne problemi yaşayacağız? Banyo yok, tuvalet yok, işte bunları yapıyoruz. Şu gördüğün yadigar arabamla suyu getiriyorum. Bazen çocuklar sırtında getiriyor, banyo için bidonlara dolduruyoruz. İdare ediyoruz işte. Bizim büyük leğenlerimiz var içerisine giriyoruz, suyu da ısıtıyoruz ateşte. Kafamızdan aşağı döküyoruz. Vallahi temizliği öyle yapıyoruz.

- **Yevmiyeler ne kadar, sizce ne kadar olması gerekiyor?**

- Yevmiyeler 16-17 milyon. Bu yevmiye bizi kurtarmıyor bile. En azından 25-30'u bulması gerekir. Başımızda kim varsa onlara iletmek gerek. Söylediklerimizi onların duyması gerekir. Ama kim kime? Bize ne el uzatan, ne yardım eden var?

- **Çocukların durumu nasıl?**

- 6 tane çocuğum var. Her şey göz önünde, tozdan topraktan okuyamıyorlar. Her taraf pislik pire dolu, suratlarında bir karış toz var. Onları da beraberimizde getiriyoruz eklemek için. Ne yapalım bizimki de böyle bir hayat işte.

- **Patronlar size nasıl davranıyor?**

- Değerimiz yok bir işçi olarak. Biz şuraya geldik geleli çok sorunla karşılaştık. Vay sen hastaymışsın, vay ölmüşsün, vay sen fakirmişsin, vay parasızmışsın, vay senin hastan mı var, hiç kimsenin umurunda değil. Hakını da alabilen doğrulukla. Hep eksik hayatımız. Ağalar, beyler hakaretler ediyor, mesela ufak çocuğum niye getiriyorsun diyorlar. Zengin adamda kibirlilik mi var, etmek hoşlarına mı gidiyor, bilmiyorum.

(Tarsus YDG)

Seçimin ardından kaldığımız yerden devam!

Samsun'un Tekkeköy İlçesinde bulunan Mobil Santral tüm canlıların sağlığını tehdit ediyor. 2001 yılında faaliyete geçen santral, Samsun ve Karadeniz'de birçok çevre ve sağlık örgütünün tepkisi üzerine 2002 yılında durdurulmuştu. Aradan geçen 5 yıl sonra santralin 22 Temmuz seçimlerinin ardından faaliyete geçmesi dikkat çekici bir durum.

2002 yılında çevre ve sağlık örgütlerinin de çabasıyla Ankara 10. İdare Mahkemesi'nin, "santrallerin kamu yararı olmadığı" kararının Danıştay 10. Dairesi tarafından onanmasının ardından santral Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın emriyle 22 Temmuz seçimlerinin ardından tekrar çalışmaya başladı.

Santralin çalışmaya başlaması 22 Temmuz seçimleri sonrasında denk gelmesi dikkatlerden kaçmazken, santralin faaliyete geçeceği yönündeki ilk açıklama, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi

Güler'den gelmişti. Güler 30 Temmuz tarihinde basına yaptığı açıklamada mobil santralin yarattığı çevresel sorunların çözüldüğünü iddia ederek, şunları söylemişti: "Samsun'da bulunan Mobil Santral'in çevre ile ilgili sorunları haloldu. Hatta standartların üzerine çıkarıldı, ihtiyaç olduğunda mobil santralleri kullanabileceğiz. Sorunların hepsi düzeltildi, gerekli çalışmalar yapıldı, onlar da bizim kaynağımız."

Bakan Güler'in "Sorunlar çözüldü" şeklinde yaptığı açıklamaya karşın, Temmuz ayında tekrar faaliyete geçen santralin sağlık örgütlerinin "yasaklı" olarak gösterdiği çeşitli fuel-oil yakıtları kullanması ve yine santralin bacasından çıkan dumanın Dünya Sağlık Örgütü (WHO) normlarının üzerinde zehirli gaz saldırdığı ortaya çıktı. Santralin çalışmaya başlaması için Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) raporu yerine, Çevresel Durum Değerlendirme Raporu (ÇDD) olarak faaliyet geçmesi akıllarda soru işareti bırakırken,

Samsun Büyükşehir Belediyesi santral için "deneme süresi" verdi.

Mobil santralin her iki bacasından çıkan kükürtdioksit, karbonmonoksit, azotoksitler, oksijen, toz, basınç ve debinin baca gazı emisyon değerlerinin bacalara takılı bulunan sabit baca gazı ölçüm cihazları ile online olarak internet üzerinde 24 saat kesintisiz izlenebilirken, bu istasyon verilerine göre de santralin standartların üzerinde zehirli gaz havaya saldırdığı gözlemlendi. Santralin WHO verilerine göre, PM10 (Partikül Madde) adlı kimyasalın normunun 24 saatlik sınır değerinin 50 mg/m³'ü aşmaması gerekirken, Mobil santralin bacasından çıkan dumanın ölçüldüğü istasyonun Eylül ayı raporuna göre santralin ilk 8 günde 5 defa bu değerin üzerine çıktığı görüldü. Mobil santralin sağlığı ve akciğer kanseri başta olmak üzere birçok hastalığı tetikleyen Partikül Madde (PM10), AB'nin belirlediği günlük sınır değerlerini de aşıyor. 24 saatlik

limit değeri, 2001/744/EC sayılı AB Direktifi'ne göre 50 µg/m³ olarak belirlenirken, santralin istasyon verilerine PM10 değerinin gece yarısı değerlerinde kimi zaman 70'lere kadar çıkması dikkatlerden kaçmadı. (H. Merkezi)

Çay Üreticileri Sendikası kuruldu

Üretici köylülerin örgütlenmesinin bir aracı olarak gündeme gelen sendikalaşma çabalarında bir adım daha atıldı ve Çay Üreticileri Sendikası (Çay-Sen) kuruldu. 2002 yılından itibaren iki defa "Çay Üreticiler Kurultayı" düzenleyen ve sorunlarını tartışarak çözüm arayan çay üreticisi köylüler 2005 yılında başlattıkları çalışmalarını 25 Eylül'de Rize'nin Pazar ilçesinde sendikaların genel merkezini oluşturarak yasal statüye kavuşturmuş bulunuyorlar.

Çay-Sen Genel Başkanı Recep Memişoğlu imzasıyla yapılan açıklamada kurucu üyelerinin çoğunluğunun Of, Rize Merkez, Pazar, Fındıklı ve Hopa'dan oluşturulduğu söylenerek sendikaların bölgede bir eksikliği dolduracağına inandıkları ifade edildi. Açıklamada ayrıca "örgütlü duruşa inanan herkesin desteklerini" bekledikleri de vurgulandı. (H. Merkezi)

Hakkari'de soğan ekimi yapan köylüler umdukları verimi alamazken, ürünlerinin "küresel ısınma" yüzünden kuruduğunu belirtiyorlar.

Hakkari'de soğanlar tarlada çürüdü

Şehirden 8 kilometre uzaklıkta bulunan Otluca Köyü Uyanık Mahallesi'ndeki köylüler tarafından büyük emekler sarf edilerek ekilen soğanların aşırı sıcaklar nedeniyle zarar gördüğü bildirildi.

Köylülerden Ramazan Taş, bu yıl soğanlardan bekledikleri üretimi alamadıklarını belirtti. Soğanların büyüyeceği yerde küçülüp çürüdüğünü ifade eden Taş, onca emeklerinin boşa gittiğini söyledi. Taş, "Bir tarlayı baştan sona kadar soğan ettik. Ancak ne hikmetse küresel ısınma mı veya başka nedenlerden dolayı mı soğanlardan beklenen ürünü alamadık. Onca emeklerimizin boşa gitmesi bizleri üzmüştür. Tarlayı sürekli sulamamıza rağmen aşırı sıcaklar yüzünden soğanlar kurudu. Her yıl ufak bir tarlada en azında 1 tona yakın soğan çıkarıyorduk, şimdi ise ancak 2 çuval dolusu soğan elde ettik" dedi. (H. Merkezi)

Evlerinin yanbaşında kurulu olan Çimento Fabrikası'nın kapatılması için mücadele eden ve çeşitli eylemliliklerle mücadele kararlı olduklarını belirten Naldöken-

Naldöken halkı kararlı...

liler, bu kez de 21 Eylül 2007 tarihinde 2.5 km'lik dağlık yolu tırmanarak iş mak-

nelerini durdurdu. "Sağlıklı yaşamak istiyoruz", "Zehir solumak istemiyoruz" vb. sloganlarla iş makinelerinin olduğu yere yürüdüler. Naldökenli kadınların çoğunlukta olduğu eylemde köylüler çimento fabrikası ve maden ocağı kapatılana kadar mücadele etmekten vazgeçemeyeceklerini belirttiler. Ocak alanına gelen jandarmanın iş makinelerinin gideceği ve bir daha çalışmayacağı konusunda söz vermesi üzerine eylemi bitirme kararı alan köylüler, iş makinelerinin uzaklaşmasının ardından dinamik yerleştirilme üzere açılan delikleri kum ve taşlarla kapatarak delik açılması için işaretlenen yerlere yerleştirilen tabelaları da söktüler. (H. Merkezi)

“Dur ihtarıyla” gelen ölümler artışta!

Geçtiğimiz yıllarda hemen her gün karşılaştığımız bizce faili çok açık ama faşizm tarafından yaptıklarını gizlemek için sığındığı bir araç olarak gösterdiği “faili meçhul” cinayetlerle yüzlerce devrimci, yurtsever, ilerici, aydın katledilmiştir. Sistem, bugün de daha pervasızlaşarak bu katliamlarını sürdürmektedir.

İdeolojisini korku, yalan, aldatma, katliam, inkar, zor ve zulüm üzerine kurmuş TC faşizmi, bu ideolojik yaklaşım üzerinden de pratiklerini “başarıyla” hayata geçiriyor. Kendi faşist, ırkçı zihniyetine karşı duran, muhalif olan herkesi bir şekilde, bazen komplolarla, bazen açıktan, bazen uşakları aracılığıyla pervasızca ortadan kaldırmaktadır. Halka karşı bu suçları işlemiş olanlar ise daha bir cesaretlendirilmekte, mükâfatlandırılmaktadırlar.

Geçtiğimiz yıllarda hemen her gün karşılaştığımız bizce faili çok açık ama faşizm tarafından yaptıklarını gizlemek için sığındığı bir araç olarak gösterdiği “faili meçhul” cinayetlerle yüzlerce devrim-

ci, yurtsever, ilerici, aydın katledilmiştir. Sistem, bugün de daha pervasızlaşarak bu katliamlarını sürdürmektedir. Birkaç ay önce çıkarılan PVSY (Polis Vazife ve Selahiyeti Yasası)’nin ardından bu saldırılar giderek artmakta ve bu kez faillerinin gizlenmesine bile gerek duyulmamaktadır.

“Dur İhtarı”yla yapılan katliamlar

Devletin bir süre önce geliştirdiği katliamların üstünü örtme oyunlarından biri de “dur” ihtarına uyulmadığı gerekçesiyle gelen ölümlerdir. Gazetemizin sayfalarında da sıkça yer verdiğimiz, ya bir köylünün, ya bir sağır ve dilsiz’in ya da bir çobanın öldürülmesi-

ne neden olan ve arkasından “Dur dedik ama uymadı, kaçtı” açıklamalarının ardı arkası kesilmiyor. En son olay ise Tunceli’nin Hozat İlçesi Boydaş Köyü (Şamüşê-Amutka) kırsalında meydana geldi.

27 Eylül günü Ali Rıza Çiçek ve Bülent Karataş isimli vatandaşlar öğlen saatlerinde odun toplamaya gittikleri esnada bölgede operasyona çıkan askerler tarafından tarandı. Açılan ateş sonucu Bülent Karataş yaşamını yitirken, Ali Rıza Çiçek adlı vatandaş da ağır yaralı olarak Elazığ Araştırma Hastanesi’nde yoğun bakıma alındı. Çiçek’in akciğerinin yarısının alındığı bildirildi. Göz göre göre bilinçli olarak askerler tarafından taranan

ve birinin ölümüne neden olan olayın arkasından bildik açıklamalar geldi hemen. Tunceli Valisi yaptığı ilk açıklamada iki teröristin ölü ele geçirildiğini söyledi. Daha sonra bölge halkı ve DKÖ tarafından duruma tepki gösterilmesi üzerine ise bu açıklama “dur ihtarına uymadıkları için öldürüldüler” şeklinde değiştirildi. Ancak ölen Karataş ve yaralı Çiçek’in daha önceden “yardım yataklık” suçundan kaynaklı içeri girip çıkmaları, onlara “terörist” damgasının yapılandırılmasına yeterli görülüyordu faşizm tarafından. Dolayısıyla da katledilmeleri kadar “doğal” bir şey yoktu onlar için. Bu olaydan çok kısa bir süre önce yine Dersim’e bağlı Mazgirt İlçesi’ne bağlı Koyunuşağı Köyü’ne bağlı Gölek mezrasında Hıdır Taydaş adlı köylü ve kardeşi akşam saatlerinde evlerine giderken askerler tarafından tarandı. Ağır yaralanan Hıdır Taydaş’ın bir bacağı koptu. Yapılan açıklama yine benzer. “HPG’li sandık vurduk.”

Aynı tarihlere denk gelen bir diğer olay da, Dersim Ovacık Yeşilyaz Köyü’nde meydana geldi. Köyde bulunan karakolun basıldığı iddia edilerek köylülerin evleri sabaha kadar askerler tarafından kurşun yağmuruna tutuldu. Evlerinde yerlere yatan, duvar diplerine sığınan köylülerden ölen ya da yaralanan olmadı **tesadüfen.**

Baskı ve katliamlar protesto edildi

Devlet tarafından son aylarda Dersim’de daha da yoğunlaştırılan orman yangınları, yargısız infazlar, gözaltı ve tutuklamalarla birlikte Dersim Derneklerinin yönetici ve üyelerine yönelik baskıda da artış oldu. Bundan dört ay önce Tunceli Kültür Derneği Başkanı Neşe Demir tutuklanırken, 25 Eylül günü Bursa Tuncelililer Derneği Başkanı Celal Hanbayat’ın evi ve işyeri basılarak aranmış ve asılsız gerekçelerle Hanbayat gözaltına alınarak tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkeme heyeti ise Hanbayat’ı tutuksuz yargılanmak üzere serbest bıraktı.

Dersim’de ve Dersim Dernek yöneticilerine yapılan bu faşist uygulamaları protesto etmek üzere 28 Eylül günü AVP Tiyatrosu önünde Bursa Tuncelililer Derneği bir basın açıklaması yaparken eyleme Partizan, DHP, ESP, BDSP, SDP, ÖDP ve İHD destek verdi.

Açıklamayı okuyan Dernek Yönetim Kurulu üyesi Sinan Aydın “Yapılan bu baskılar şiddetli kınıyoruz ve Dersim halkı olarak diyoruz ki; **Baskılar bizi yıldırılmaz**” dedi. Kitle alkış ve sloganlar haykırarak açıklamaya destek verdi. (Bursa)

Dersim’de halka yönelik saldırılar protesto edildi.

* 28 Eylül günü Hozat’ta düzenlenen bir basın açıklamasıyla yapılan saldırı protesto edildi. Eylemde bir konuşma yapan İHD Tunceli Temsilcisi Av. Barış Yıldırım, son bir ayda Tunceli’de hak ihlallerinin artmaya başladığına dikkat çekerek, “Biz bu olayın peşini bırakmayacağız. Vuran kolluk güçleridir ve biz gereken bütün hukuki işlemleri yapacağız” diye konuştu.

*29 Eylül günü ise Dersim Merkez’de bulunan Sanat Sokakında Partizan, İHD, Baro, DTP, EMEP, DHP, ESP, KESK, Ana Der, DISK, siyasi partiler ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı. Açıklama sırasında, “**Katil devlet hesap verecek**”, “Bülent Karataş ölümsüzdür”, “**Anaların öfkesi katilleri boğacak**” sloganları atıldı. (Erzincan)

Cenazeye kitlesel sahiplenme

28 Eylül tarihinde Hozat’ta devrimci demokratik siyasetler ve halkın katılımıyla binlerce kişi sloganlarla cenaze törenini gerçekleştirmiştir. Merkezden cenaze törenine katılmak isteyenlerse engellenmiştir. Buna rağmen halk kitlesel şekilde evladını sahiplenerek faşizme cevabını vermiştir.

Mezarlığa gelen kitle Karataş için bir dakikalık saygı duruşu yaptı. Karataş’ın resimlerinin taşındığı cenaze töreninin ardından

kitle ilçe merkezine kadar sloganlar ve alkışlar eşliğinde yürüdü.

Bu saldırılar ne ilktir ne de son. Faşist diktatörlük özeldir Dersim halkını genelde ise tüm halkı baskı altına almak için elinden geleni yapacaktır. Bize düşen görev ise bu süreci kırmak ve halk içinde örgütlülüğümüzü güçlendirmektir. Çünkü sadece örgütlü bir halk faşist kuşatmayı tersine çevirebilir. (Dersim Partizan)

TUDEF ormanların yakılmasını protesto etti

Dersim’de ormanların operasyonlar sırasında devlet tarafından yakılması yapılan bir eylemle protesto edildi.

30 Eylül Pazar günü saat 13.00’te Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen TUDEF (Tunceli Dernekleri Federasyonu) üyeleri Dersim halkı üzerindeki baskıları ve ormanların yakılmasını kınadı. TUDEF adına yapılan açıklamada ABD emperyalizminin Türk hâkim sınıflarına yeni görevler verdiği bunun da daha fazla baskı getireceğine dikkat çekildi. TUDEF Başkanı İsmail Aslan tarafından okunan açıklamada; Kürtlere yönelik baskıların artırıldığı, devrimci basının engellemelerle karşılaştığı, köylülüğün tasfiye edilmek istendiğine dikkat çekildi. Dersim halkı üzerinde baskıların yoğunlaştığı ifade edildi. Dersimde yapılan barajların bölgeyi insansızlaştıracağına da altı çizildi.

Eylemde Hozat’ta odun toplamaya giden köylülerin taranmasına ve Bülent Karataş’ın katledilmesine de değinildi. Eylem sırasında “**Dersim onurdur onuruna sahip çık**”, “**Baskılar bizi yıldırılmaz**” sloganları haykırıldı. (İstanbul)

Büyükkanıt’ın toplu mezarları

Yüzlerce faili meçhul cinayet ve gözaltıda kayıpların yaşandığı Diyarbakır’da, Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt’ın da bir dönem görev yaptığı JITEM üssü olarak bilinen 7. Kolordu Komutanlığı’nda toplu mezar ortaya çıktı.

İhalesi özel bir şirket tarafından alınan hafriyat çalışması kapsamında 7. Kolordu Komutanlığı bahçesinde kazı yapıldı. Keçeçilerle yapılan kazıda 12 Eylül 1980 döneminde Diyarbakır Askeri Cezaevi olarak kullanılan alanın yakınında bulunan bölgede insanlara ait olduğu belirlenen çok sayıda kemik parçası çıktı. İşçilerin açık bir şekilde gördüğü kemik parçaları, daha sonra hafriyatla birlikte kamyonlara yüklenerek 7. Kolordu Komutanlığı’nın dışına çıkarıldı. Kemiklerle birlikte ceket ve gömlek düğümleri de bulundu. Toprakta çıkarılan kemikler konusunda bilgi veren uzman bir doktor, kemiklerin insana ait olduğunu söyledi. Uzman doktor, kemiklerin hangi döneme ait olabileceğini ise yapılacak kemik yaşı testi ile ortaya çıkabileceğini belirtti. Olayın İHD Diyarbakır Şubesi’ne bildirilmesi üzerine harekete geçildi.

İHD Diyarbakır Şubesi avukatlarından Bülent Temel, kemikleri Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı’na götürerek, başvuruda bulundu. Başsavcılık kemiklerle ilgili başvuruyu kabul etmezken etkin soruşturma ge-

rekçesiyle, haberi yapan muhabirlerin başvuru yapmasını istedi. Haberin ortaya çıkmasından sonra demokratik kitle örgütleri harekete geçti. İHD, Mazlum-Der ve Diyarbakır Barosu’ndan oluşan bir heyet, kemiklerin bulunduğu yer olan Ezi Köşkü’ne giderken gazeteciler eşliğinde hafriyatın bulunduğu yerde inceleme yaptı. Yapılan incelemelerde olay yerinde çok sayıda kemik tespit edildi. Yaklaşık 20 kamyon hafriyat malzemesinin yığıldığı alanda toprak yığınları arasında çok sayıda kemik çıkarıldı. Heyet adına açıklama yapan Bülent Temel, tekrar savcılığa başvurarak inceleme yapılmasını isteyeceklerini açıkladı.

Daha önce de Bitlis’in Tatvan ve Hizan, Mardin’in Kızıltepe ve Nusaybin, Van’ın Erciş ve Başkale, Batman’ın Sason ve Diyarbakır’ın Kulp ilçesinde gerillalara ait olduğu belirtilen toplu mezarlar ortaya çıkmıştı. Ailelerin yaptıkları başvurulardan hiçbir sonuç elde edilemedi. Son yıllarda Türkiye’nin gündeminde düşmeyen toplu mezar olaylarının en çarpıcısı ise Mardin’in Nusaybin ilçesine bağlı Xirabêbaba (Kuru) köyünde 17 Ekim 2006’da ortaya çıkarılmıştı. Uzmanlarca Ermeni ve Süryanilere ait olduğu belirtilen toplu mezarlar devlet yetkililerinin yaptığı incelemelerden sonra hem kemikler gizlenmişti, hem de değiştirilmişti.

Türkiye toplu mezarlar gerçeğiyle ilk kez 1989 yılında yüz-

leşti. Siirt’e bağlı Newala Qasaba’da (Kasaplar Deresi) çok sayıda ceset bulundu. Bugüne kadar Kürt illerinde 21 toplu mezar tespit edildi, ancak keşfedilmeyi bekleyen 10 yeni toplu mezar daha bulunuyor. Sadece Kulp ve Tatvan’daki mezarlara yönelik hukuki süreç başlatıldı. Kulp’taki toplu mezarın köylülere ait olduğu DNA testiyle belgelendi, ancak Tatvan’daki toplu mezara yönelik sürdürülen prosedür ise Adli Tıp’a takıldı.

Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı’ndan çıkan insan kemiklerine dair henüz Genelkurmay bir açıklama yapmadı ancak yürütülecek soruşturmanın gizli kalması yönünde talimatlar verdi. **Bugüne kadar ortaya çıkan birçok faili meçhul cinayette, toplu**

katliamda olduğu gibi olayın devletin güvenliği açısından üstünün kapatıldığı biliniyor. Üstelik üstün hizmetlerinden dolayı Genelkurmay Başkanlığı’na getirilmiş olan Yaşar Büyükanıt Paşa’nın iyi çocukları himayesine aldığı söyleyenlerin sürgün edildiği, mesleklerinden atıldığı bir dönemi yeni atlatmışken, JITEM üssü olarak bilinen 7. Kolordu Komutanlığı’ndaki kanlı icraatlarının ortaya çıkmasıyla benzer bir yol izleyeceği görünüyor. Ancak 1980 AFC’sinden bu yana Diyarbakır’da yakınlarını kaybedenlerin nasıl bir yol izleyeceği de görünüyor. Öncelikle kaybolan yakınlarına ait kemikleri tespit ettirmek sonrasında ise olayın ortaya çıkması için alanlara çıkmak.

Kürt halkı üzerinde son dönemde artan saldırıları kınamak için bir araya gelen ESP, Partizan, EHP, DTP, Odak, İşçi Mücadelesi ve Kaldıraç 29 Eylül günü Taksim Tramvay Duracağı’nda bir basın açıklaması düzenledi. Kitle adına açıklamayı okuyan Ersin Sedefoğlu: “Laik anti-laik şeklinde

Kürt halkına yönelik saldırılar artıyor

kutuplaşan, generallerle siyasal çatışma içinde olan AKP, söz konusu Kürt ulusal mücadelesi olunca, işçilerin, emekçilerin mücadelesi olunca generallerle omuz omuza hareket etmede hiç tereddüt etmiyor. Kürt halkına dönük baskı politikalarının yürütücüsü oluyor. DTP’li belediye başkanları sürekli soruşturmalar, davalar açtıyor. Ormanlar yakılıyor, dağlarda çobanlar, köylüler kurşuna diziliyor” dedi. (İstanbul)

Bülent Karataş’ın katili devlettir

Dersim’de yaşanan yargısız infazı kınamak için Demokratik Haklar Platformu tarafından 29 Eylül günü Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması düzenlendi. İşçi köylü okullarını da destek verdiği açıklamada “Bülent Karataş’ın gündüz gözüyle katledilişi, 12 Eylül Darbesi’nin 27. yıldönümüne denk gelen bugünlerde sistemin özünde bir değişikliğin olmadığını gözler önüne seriyor. Faşizmin hüküm sürdüğü bu coğrafyada haktan-hukuktan bahsetmenin, demokratik talepleri dilendirmenin bedeli dün olduğu gibi bugün de ölmektir, öldürülmektir” denildi.

Basın açıklaması bittikten sonra polis bir kişiyi “ifade vermesi gerekiyor” gerekçesiyle gözaltına almak isteyince, kitleyle kolluk güçleri arasında tartışma yaşandı. “**Baskılar bizi yıldırılmaz**” sloganının atılmasıyla, polis eyleme saldırdı. Saldırı sırasında toplam 11 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınanlardan 10’u aynı gün, İşçi-köylü okuru Birsan Gülünay ise başka bir davadan giyabi tutuklaması olduğu için birsonrakı gün serbest bırakıldı. (İstanbul)

F tiplerinde zorla sevk dönemi başladı...

Sincan 2 No'lu F Tipi'nden 15 Eylül günü 70 tutsak Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne zorla nakledildi. Gardiyanların tutsakları "Burası Kırıkkale, ailelerinize söyleyin buraya gelmesinler" şeklinde tehditlerle karşıladığı hapishanede, işkence yapıldığı öğrenildi.

Hapishanelerde baskı ve sindirme politikalarına her geçen gün bir yenisi eklenmekte, İmralı dahil olmak üzere F Tipi hapishanelerde yoğun hak gaspları yaşanmakta, tutsaklar tedaviye zamanında götürülmemekte, telefon ve aile görüşmelerinde Kürtçe konuşma yasağı getirilmekte, tutsaklar hapishanelere ilk girişlerinde veya nakillerde yeni gittiği hapishanelerde çınlıplak soyulmakta,

tahrik edici söylemlerde bulunmaktadır. Kurumlara yazılan yazılar ve mektuplar hapishane idarelerinin keyfi davranışları ile disiplin cezasına dönüştürülmektedir.

Son olarak 15 Eylül tarihinde Sincan 2 No'lu F Tipi'nden 70 kişinin yeni açılan Kırıkkale F Tipi'ne nakledildikleri gelen bilgiler arasında. Tutsaklar götürüldükleri hapishanede gardiyanlarca dövülerek, ağza alınacak küfürlerle maruz kalmış, hükümlüler hapishane hekimine çıkarak darp edildiklerini belirtip, darp izleri göstermelerine rağmen rapor alamamıştır. **Kırıkkale Hapishanesi'nde bilgisayar kayıtları tutulmadığından apar topar sevk edilen tutsaklara aileleriyle görüşme imkânı**

verilmiyor ve iletişim haklarından yoksun bırakılıyorlar. Zaten görüşe giden ailelerin şehir merkezinden sonra hapishaneye gidecek araç bulmaları imkânsız. Henüz hapishane yönüne giden bir araç tahsis edilmediği için, tutsak yakınları özel araç tutarak ya da saatler süren yürüyüş sonunda yakınlarını görebiliyor.

Hapishanelerle ilgili yeni düzenlemelere giden Adalet Bakanlığı'nın adli ve tutsakları bir yerde toplayacağı, siyasilerin ise birkaç hapishanede bulundurulacağı yönünde haberler gündemde. Siyasilerin içerisinde de ayrılaştırılmış müebbetle yatanların ise başka bir hapishaneye nakledilmesi ve kalan "ceza"larını orada tamamlamasını hedefledikleri tutsaklar tarafından ifade ediliyor.

(Ankara)

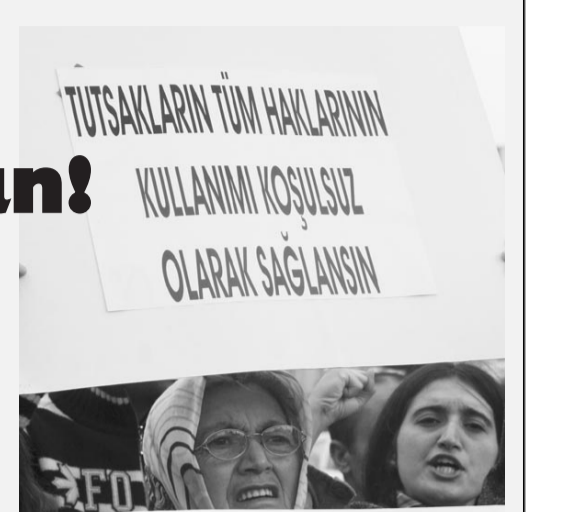
TUAD'da sevkleri kınadı

TUAD da İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenleyerek Kırıkkale'de yaşananlarla ilgili sessiz kalmayacaklarını duyurdu. Barış Anneleri İnsiyatifi ve DTP İstanbul İl yöneticilerinin de destek verdiği açıklamada konuşan TUAD Yöneticisi **Öztürk Sarıtaş**, "hapishane yönetimlerinin kendilerine verilen sınırsız yetkilerden kaynaklı keyfi yaklaşımlarda eklendiğinde hak gaspları had safhaya çıkmaktadır" dedi. (İstanbul)

Sürgünler durdurulsun!

23 Eylül günü Taksim Tramvay Duracağı'nda biraraya gelen TUYAB'lı aileler, işkenceli sürgünleri kınadı. "Hapishanelerde insanlık dışı uygulamalara son" yazılı TUYAB pankartı açan aileler, "Sürgünlere hayır", "Tutsaklara özgürlük" sloganlarını haykırdı. Yapılan basın açıklamasında 15 Eylül Cumartesi günü sabaha karşı Sincan F Tipi'nden 28 PKK ve 42 adli tutsağın Kırıkkale F Tipi'ne işkenceden geçirilerek sürgün edildikleri, hapishanelerdeki hak gasplarının arttığı Tekirdağ F Tipi'nde ise arkadaş görüşçüsü için dilekçe veren tutsağın 10 günlük süre bittiği gerekçesiyle hakkının gasp edildiği dile getirildi. TUYAB'lı aileler ayrıca, iletişim gasplarının sona erdirilmesini, açık ve kapalı görüş yasaklarının kaldırılmasını da istediler.

Basın açıklaması sırasında sürgünden sonra Sincan F Tipi Hapishanesi'nde tutsaklarla görüşen **Sevim Kalman** tutsakların olası bir saldırıya karşı 3 gün elbiseleri ile yattığını ve sürgünleri protesto etmek için slogan atan **Cengiz Kahraman** ve **Kenan Özyürek** adli tutsakların gardiyanlar tarafından darp edildiğini dile getirdi. (İstanbul)

Göç; Umuda uzanan yolculuk!

Türkiye'de resmi rakamlara göre 10 bine yakın sığınmacı olduğunu biliniyor. Fakat İçişleri Bakanlığı'nın geçen yılki açıklamalarına göre ülkede kaçak olarak bulunanların sayısı 50 bine yakın. İTO'nun yaptığı araştırmaya göre, Türkiye'ye her yıl yaklaşık 300 bin kaçak göçmen giriyor.

Dünyanın birçok ülkesinde işçi ve emekçilerin çoğu zaman daha iyi bir hayat için zorunlu yolculuğunun adidir göç. Emekçiler yaşadıkları topraklardan tanımadıkları, dillerini, kültürlerini bilmedikleri yerlere göç etmektedir. Ülkemizin ve dünyanın yaşadığı trajik bir gerçekliktir göçmenlik. Ancak birçoğu için öykü hiç de mutlu sonla bitmemektedir. Sevdiklerinden ayrılarak yollara düşen göçmenler yol boyunca insanlık dışı koşullarda yaşamakta, emperyalistler ve onların uşağı devletler tarafından aşağılanmaktadır. Özellikle yarı-sömürge ülkelerden Avrupa ülkelerine doğru yoğun bir göç trafiği yaşanmaktadır. Ege men sınıflar ise bir taraftan uyguladıkları politikalarla emekçilere daha fazla açlık ve yoksulluk getirirken öte yandan kurtuluş yolu olarak görülen göçmenlikten de büyük rantlar elde etmektedir. Göçmenler gittikleri ülkelerde korkunç bir sömürüye tabii tutulmaktadır.

Ülkemizde göçmenlik daha çok emperyalist-kapitalist ülkelere göç şeklinde yaşanırken son on yıl da yoğun bir göç de almaktadır.

Özellikle Doğu Avrupa, Asya ve Afrika ülkelerinden büyük bir göç yaşanmaktadır. Helsinki Yurttaşlar Derneği'nin verilerine göre, her yıl Türkiye'ye mülteci statüsü alabilmek için 40'tan fazla ülkeden

binlerce insan gelmektedir. Çoğunlukla işkence görmüş, maddi geliri olmayan ve Türkçe konuşamayan bu insanların barınma, sağlık, eğitim gibi hizmetlere ulaşma olanakları son derece sınırlı.

Türkiye'de resmi rakamlara göre 10 bine yakın sığınmacı olduğunu biliniyor. Fakat İçişleri Bakanlığı'nın geçen yılki açıklamalarına göre ülkede kaçak olarak bulunanların sayısı 50 bine yakın. İTO'nun yaptığı araştırmaya göre, Türkiye'ye her yıl yaklaşık 300 bin kaçak göçmen giriyor. Bu göçmenlerin yarısı ev işleri ve bakıcılığın yanı sıra, fuhuş, inşaat, tekstil, gıda sektörlerinde çalışıyor. 163 farklı ülkeden gelen kaçak göçmenlerin sayısı 1 milyonu buluyor. Türkiye'ye illegal yollarla giriş-çıkış yapmaya çalışırken veya Türkiye'de yasadışı konumdayken yakalanan göçmenlerin sayısı 1995'te 11 bin 362 iken, 2001 yılında 92 bin, 2002 yılında 82 bin gibi yüksek rakamları ulaşmış durumda. 1995 ve 2003 arasında Türkiye'de yakalanan yasadışı göçmen sayısı tam 419 bin!

Doğu Avrupa ülkelerinden iş aramak için yasal olarak gelen göçmenlerden Moldova kadınlar ev işlerinde, **Moldova, Uk-**

rayna, Romanya ve Rusya'dan gelen kadınlar fuhuş ve eğlence sektöründe, Moldova ve Romanya kadınlar tekstil sektöründe, İran, Irak, Moldova ve Romanya'dan gelen erkekler inşaat, değişik ülkelerden gelen kadın ve erkek göçmenler ise lokanta ve gıda sektöründe iş buluyor. Bu göçmenlerin vizeleri bitince yenilemiyor. Transit geçiş yapan göçmenler çoğunlukla İran ve Irak olmak üzere Ortadoğu'dan gelen göçmenler oluyor. Ülkemiz hâkim sınıflarının göçmenlere yaklaşımı da tıpkı efendileri gibi olmaktadır. Göçmenler en kötü koşullarda ucuz iş gücü olarak kullanılmaktadır.

Son olarak **Festus Okey** isimli bir Nijeryalı'nın Beyoğlu Polis Karakolu'nda katledilmesi ile yeniden gündeme gelen göçmenlere yönelik saldırılar devletin ırkçı yüzünü de gözler önüne sermektedir. Ülkemizde yaşayan çeşitli milliyetlerden emekçilere imha ve inkâr politikası uygulayan ememen sınıflar, göçmenlere saldırmaktan geri durmuyor. Göçmenler potansiyel suçlu muamelesi görüyor her an sınır dışı edilme, işkence görme korkusu ile yaşıyor.

(H. Merkezi)

Rakamlar hükümeti yalanladı!

Bugüne kadar devletin "işkenceye sıfır tolerans", "münferit olaylar", "düşünce özgürlüğü vardır" vb. açıklamaları İnsan Hakları Derneği ve benzeri kurumların açıkladığı rakamlarla yalanlanamamıştı. Bu gelenek yine bozulmadı ve devletin temsilcisi Başbakanın tüm iddialarına karşın İHD, yılın ilk altı ayında 451 kişi hakkında 94 dava açıldığını, 103 davada 193 kişiye 229 yıl 3 ay 15 gün hapis ve 7.981 YTL para cezası verildiğini açıkladı.

İHD, 2007 yılının Ocak-Haziran döneminde ifade özgürlüğünü kullanan 451 kişi hakkında 94 dava; 361 kişi hakkında da 88 soruşturma açıldığını açıkladı.

İHD, bu rakamların "düşünce özgürlüğü alanında geçmiş yıllara oranla herhangi bir ilerlemenin sağlanamadığını ispatladığını" duyurdu.

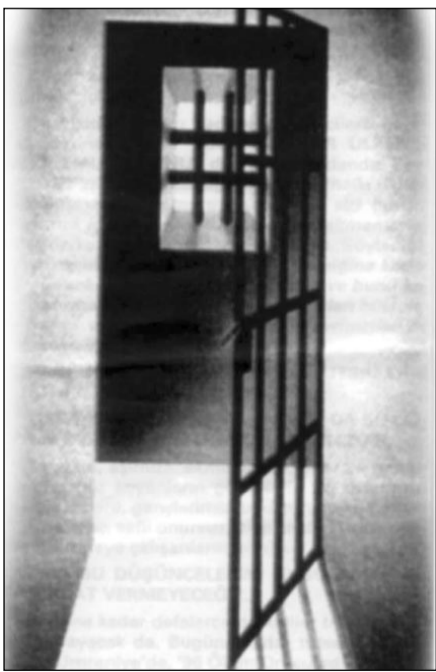
Derneğe göre, bu dönemde açılan davalardan 17'si "Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin kurum ve organlarını aşağılama" başlıklı Türk Ceza Yasası'nın (TCK) 301., 22'si "Suçu ve suçluyu övmeye" ile ilgili 215., 4'ü 314., 2'si "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama" başlıklı 216., 2'si "Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs" fiiline ilişkin 288. maddelerden; 20'si "terör örgütü propagandası"na dair Terörle Mücadele Yasası'nın (TCK) 7. maddesinden; 2'si Atatürk Aleyhinde İşlenen Suçlara İlişkin Kanun'dan ve 1'i de eski TCK'nın 312. maddesinden açıldı.

Ayrıca, 301'den açılan davalardan 25, 215'den açılanlardan da 23'ünün, 216'dan da 4'ünün de bu dönemde sonuçlandırıldığı duyuruldu.

İHD Genel Başkan Reyhan Yalçındağ imzasıyla yayımlanan açıklamada, "ifade özgürlüğünün suç addedilmesi sadece yargılama sonucu doğuruyor, milliyetçi kesimlerin provoke edildiği şovlara ve linççi saldırılara da dönüşebiliyor" denildi.

(H. Merkezi)

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'de adli bir tutsak intihar etti

Devlet, F Tipi hapishanelerde "islah etme" adı altında tutsakların kişilik değerlerine saldırmakta, en küçük insani talepler yok sayılmakta, hak gaspları ve keyfi uygulamalar yoluyla birbirinden yalıtılmış olan tutsaklar için yaşam koşulları daha da zorlaştırılmaktadır. Devlet, tecrit politikasıyla başaramadığı imha ve yok etmeyi başka yollarla denemekten de geri durmamakta. Hapishanelerde

ölümcül rahatsızlığı olan, kalıcı psikolojik sorunları olan siyasi tutsakları adeta ölüme terk etmektedir. **Erol Zavar**, Yaşar İnce, **Mesut Deniz**, Hatice Bolat ve isimlerini sayamayacağımız onlarca tutsak, bu kalıcı hastalıklarla boğuşmaktadır. Tedavileri bilerek engellenerek, işkenceye çevrilerek tutsaklar yok edilmeye çalışılmaktadır.

Diğer yandan F Tipi hapishanelerde bulunan adli mahkumlar da tecrit-tredman sisteminden ağır şekilde etkilenen kesimdir. İnfaz rejimi devrimci tutsaklar tarafından geliştirilen karşı mekanizmalarla boşa çıkarılabildiği halde, aynı durum adli mahkumlar açısından geçerli olmayabilmektedir. Bunun sonucunda doğal olarak adli mahkumlarda tecrit-tredman sisteminin etkilerini ağırlaştırmakta, psikolojik çöküntülere yol açmaktadır. Bilindiği gibi F Tipi hapishaneler bugüne kadar birçok intihar olayına sahne olmuştur.

Yaşanan bu durumun son örneği Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde **Zeki Ünlü** adlı adli hükümlünün 15 Eylül 2007 tarihinde bulunduğu hücrenin banyosunda kendisini asmaıyla yaşamıştır. Uzun bir süredir hapiste olan Ünlü, tecrit sisteminin yarattığı psikolojik tahribatın etkisi ile intihara yönelmiştir. Psikolojik sorunlar yaşadığı hapishane

idaresi tarafından bilinen Ünlü, tedavi koşullarının yaratılması yerine var olan sorunların derinleştirilecek uygulamalara maruz kalmıştır. Hapishane atölyesinde çalışan Ünlü'nün önce "disipline etme" anlayışıyla atölyeye çıkması engellenmiştir. Bunun dışında başka disiplin cezaları verilerek durum daha da ağırlaştırılmıştır. Ki bu cezalardan biri de **hücre cezasıdır**. Ünlü'nün içinde bulunduğu psikolojik durum yakınında bulunan diğer mahkumlar tarafından da fark edilmiş ve idareye bu duruma dair tedbir almaları yönüyle başvurularla bulunulmuştur. Hapishane idaresi ise tedavi koşullarını sağlamak yerine sorunu geçiştirerek, sorunu havalandırma kapılarını sırayla açmak gibi bir nevi hücre cezası olan yöntemle çıkmakta bulmuştur.

Anlaşılabildiği gibi idarenin sorumsuz-duyarsız davranışları Ünlü'nün tecritten kaynaklı yaşadığı psikolojik sorunları daha fazla tecrit uygulayarak "çözmeye" çalışması, sonuçta Ünlü'nün intihara sürüklenmesine yol açmıştır. Bu intiharın sorumlusu, tecrit-tredman sistemini bilinçli bir politika olarak dayatan devlet ve yine uygulamanın sorumlusu olan hapishane idaresidir. Bir kez daha söylemek gerekirse söz konusu olan intihar değil devlet eliyle işlenen bir cinayettir.

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'ne saldırı

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin İkitelli'de bulunan bürosuna 24 Eylül günü akşam saatlerinde çeteler tarafından saldırı düzenlendi.

Saat 22.00 dolaylarında, silahlı ve sopalı 30 çete üyesinin İkitelli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'ne yönelik saldırısında derneğin camları ve içerdeki eşyalar tahrip edildi. Atatürk Mahallesi I. Sokak 51 numarada bulunan derneğe yönelik saldırıda içeride bulunan dernek üyeleri ile saldırgan grup arasında arbede yaşandı.

Saldırıda darp sonucu bir kişi yüzünden yaralanırken, çete üyeleri saldırının ardından mahalle aralarında silahlarla ateş ederek dağıldılar. (H. Merkezi)

Rejimin yapısal krizini çözmek ve de aynı zamanda konjonktürel ihtiyaca göre yeniden şekillendirmek adına ortaya atılan "Anayasa değişikliği"ne ilişkin tartışmalar, bu defa TÜSIAD gibi patron örgütlenmelerini de içine alarak sürüyor.

Açıklandığı kadarıyla, anayasa taslağına baktığımızda, neo-liberal politikaların hayata geçirilmesi önündeki tüm engellerin kaldırılması yönünde en sabırsız olan bu kesim, bu yönlü beklentilerinin çok da dışında olmayan bu taslağa karşı ne oldu da karşı çıkma ve bunun üzerinde açıklamalar yapma ihtiyacı hissetti? Hem de, özellikle de seçimler öncesinde ve sonrasında AKP'ye verdikleri desteği her fırsatta dile getirirken.

Örgütlenme hakkının önüne yeni engeller çıkarma gibi, işçi-emekçi düşmanı politikaları içeren bu Anayasa taslağına patron örgütlerinin neden tepki verdiği aslında çok açık: **bunca kendi lehlerine düzenlemeye rağmen, zaten krizde olan sistemin kilitlenmesinden ve yönetememe krizini de içeren krizin büyümesinden duyulan korku.** Çünkü böylece bir kilitlenme ve yönetememe krizinin büyümesi, her anlamdaki istikrarın da, belki uzunca süre denetim altına alınamayacak biçimde bozulması demektir. **Ve komprador sermayeyi korkutan da budur.**

Anayasa tartışmaları sırasında türban ve laiklik meselelerinin neredeyse tek tartışma noktasını oluşturması, ülkenin egemen sınıfları arasındaki güçler dengesinin her an değişebileceği izlenimi yaratmaktadır. Bugün AKP'den yana gibi görülen dengelerin, laiklik, türban tartışmalarının daha da alevlenmesi durumunda asker ve de bir bütün olarak laiklik çığırtaçlığı yapan kesimin lehine değişebilme ihtimalini de gözardı etmek istemeyen sermayenin çıkarlarının ardında, aslında bu kesimlerle ters düşme mantığı da yatıyor. Bugün AKP'nin arkasında gibi görünen ABD'nin yarın kendi çıkarlarını tehdit edecek biçimde istikrarsızlaşmış bir ülke karşısında tavrını değiştirebilme ihtimali hiç de uzak değildir. Sermayenin çıkarlarını aynı zamanda bu açıdan da değerlendirmek gerekmektedir.

Komprador sermaye evdeki bulgurdan olmak istemiyor

"Anayasa değişikliği"ne ilişkin tartışmalar, bu defa TÜSIAD gibi patron örgütlenmelerini de içine alarak sürüyor.

Ancak TÜSIAD adına yapılan ve TÜSIAD'ın kimi üyelerince "kendini bağlar" denilen çıkışın, giderek büyüyen bir medya devi olmanın yanı sıra, ülkenin en büyük sermayelerinden biri olma yolunda hızla ilerleyen ve hatta artık en büyük sermaye gruplarından biri olan Doğan'lardan gelmesi de meselenin bir diğer yanını oluşturuyor. **Bilindiği gibi Doğan Grubu'nun sermayesini en fazla büyüttüğü dönem, AKP'nin hükümet olduğu dönemdir.** Böylesi "iyi ilişkilere" rağmen bir çıkış yapılabiliyorsa, **korku gerçekten büyük** demektir. Bu korku ise, pirince giderken evdeki bulgurdan olma korkusudur. Anlaşılan, sermayeye daha geniş sömürü-talan alanları yaratmayı ve yerli sermayenin yanı sıra, uluslararası tekelere de ülkenin zenginliklerini peşkeş çekmenin önündeki tüm engelleri kaldırmayı içeren bu anayasa taslağına uzlaşılabilmesi durumunda ortaya çıkabilecek durum sermayeyi oldukça ürkütmektedir.

Faşist Kemalist düzenlemeler miadını doldurunca....

İlginçtir (aslında doğaldır) ki, Anayasa üzerinde tartışma yürütü-

lürken "özgürlükler", "demokrasi" vb. söylemleri dilinden düşürmeyenler, bu kavramları sadece türban ve laiklik üzerinden getirmektedirler. Bundan da, bu kesimlerin aslında özgürlük ve demokrasiden ne anladıkları ortaya çıkmaktadır. Onlar bu değerlerin değil, aslında faşist Kemalist rejimin yara almasından, devamının tehlikeye girmesinden korkmakta ve bunun peşine düşmektedirler. Oysa faşist Kemalist rejim çoktan miadını doldurmuştur. Kemalizm'in çizdiği sınırlar bugün komprador burjuvaziye bile dar gelmektedir.

Egemen sınıflara artık dar gelen bir diğer unsur ise, **12 Eylül Anayasası'dır.** Neo-liberal politikaların hayata geçirilmesine hız verilmesi, her ne kadar 12 Eylül ve onun '82'de çıkarılan anayasasıyla birlikte olmuşsa da, artık bu Anayasa da ne emperyalistlerin ne de ülkedeki egemen sınıfların ihtiyacına cevap vermekten uzaktır. '82 Anayasası üzerinde zaman zaman değişiklikler yapılmış, ancak işçi emekçilerin haklarını daha da kısıtlamayı, sermayeye ise daha fazla özgürlükler tanımayı hedefleyen bu değişiklikler de çözümlenmemiştir. Gelinen noktada ise tümüyle değiştirilmesi gündeme

gelmiştir.

Bugün AKP'nin hem emperyalistlerin hem de sermayenin büyük bir kesiminin desteğini alarak yeniden hükümet olması ya da kendi dayimleriyle seçimlerden "büyük bir zaferle" çıkması, seçimler öncesinde başlatılan değişiklik tartışmalarının, hemen seçimler sonrasında somutlaştırılması çabalarını da getirmiştir. Kısacası, **faşist Kemalist düzenlemeler miadını doldurunca**, bugün AKP'yi destekleyen egemen klik devletin tüm kurum ve yasalarını, kendi çıkarları doğrultusunda, yeniden düzenlemeye çalışmaktadır.

Özgürlükler anayasayla değil, sınıf mücadelesiyle gelecek!

Egemen klikler arasındaki çıkar mücadelesi sürerken, Anayasa tartışmalarının neye hizmet ettiğini iyi tahlil etmek gerekmektedir. Ve bundan hareketle de bu tartışmalarda taraf olmanın ne anlama geleceğine.

Devrimci-demokrat ve ilerici kesimler uzunca yıllardır 12 Eylül Anayasası'nın değişmesi ve hatta tüm sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılması mücadelesi verdiler ya da en azından bunu dillendirdiler.

En basit tanımıyla, işçi emekçi yığınların örgütlenme, grev, TIS vb. temel haklarını neredeyse bir bütün olarak ortadan kaldıran, YÖK gibi gerici-faşist bir kurumla eğitimin bilimsel olmaktan tamamen çıkarılmasını getiren bu Anayasa'nın değişmesine ilişkin tartışmalar bugün hala sürmektedir. Özellikle de egemenlerin anayasayı değiştirme eğilimlerinin hız kazandığı ve bu yönlü kendi içlerinde de anlaşmazlıklar yaşandığı bir süreçte, kimi çevreler bu tartışmalara taraf olur bir pozisyona düşebilmekteler.

Öncelikle şunu ortaya koymak gerekmektedir ki, Anayasa'da yapılacak istenen değişiklikler, hatta bir bütün olarak kaldırılarak, baştan sona yenilenmesi söz konusu olsa bile, **bu değişim işçi-emekçi yığınların ve onların öncülerinin verdikleri mücadelenin sonucu ortaya çıkan bir değişim olmayacaktır.** Tekrar etmek gerekirse, bu değişim hem ülke egemenlerinin hem de emperyalistlerin dönemsel ihtiyacının ürünü olarak ortaya çıkacaktır. Tartışmaları yaratan da zaten bu ihtiyaç olmuştur.

Oysa üzerinde tartışılan Anayasa'nın taslağına bile baktığımızda, bunun özünün de 12 Eylül Anayasası'ndan çok farklı olmadığını/olamayacağını görebiliriz.

Çünkü mevcut düzen değişmediği sürece, egemenlerin yaptığı anayasaların gerici-faşist özelliği değişmeyecek, karakter olarak aynı kalacaktır. Bugün ülkede geçmişten günümüze hazırlanan tüm anayasalar, ruhunu Osmanlı'dan almaktadır. Osmanlı'nın baskı ve zora dayalı egemenlik anlayışından. Ülke tarihinde çıkarılan tüm anayasalara baktığımızda, bunların hemen tümünün 1876 Çarukân ve "Kanun-ı Esasiye" (Temel Kanun) olarak bilinen anayasanın, üzerinde dönemsel ihtiyaçlara göre değişiklik yapılmış halini görürüz. Kaldı ki bu değişiklikler genelde kullanılan deyimler üzerinden yapılan değişikliklerdir. En esaslı değişikliklerden biri ise, "ülke topraklarında yaşayan vatandaşlara hangi din ve mezhepten olursa olsun Osmanlı denir" tanımlamasındaki Osmanlı'nın yerini, sonraki yıllardaki Türkleştirme politikaları çerçevesinde "Türk" tanımlamasıdır. Bunun dışında, ülkenin bölünmez bütünlüğü, devlet dairelerinde Türkçe zorunluluğu gibi, faşist-ırkçı yaklaşımlar hep korunmuştur. Bu durum yeni Anayasa taslağında da çok farklı değildir. Özellikle de işçi-emekçilerin örgütlenme haklarına ilişkin daha büyük kısıtlamalar, böylelikle de sadırlar yer alan yeni taslak, sadece bunlara bakılması durumunda bile, kimin çıkarlarına hizmet ettiğine ışık tutmaktadır. Bu Anayasa aynı zamanda neo-liberal saldırıları daha boyutlu hayata geçirmeye dönük bir anayasa olması bakımından "neo-liberal Anayasa" olarak da tanımlanabilir.

Kimi aydınların bu yeni anayasa hazırlıklarına "12 Eylül Anayasası-2" demeleri ise boşuna değildir. Hatta temel hak ve özgürlükleri çok daha boyutlu kısıtlaması ve bunlara dönük daha kapsamlı saldırılar içermesi bakımından, "gelen gidene aratrır" denecek bir Anayasadır hazırlanan. Sadece bu yönüyle bile, bu tartışmalara "12 Eylül Anayasası değişiyor" vb. yaklaşımlarla taraf olmak demek, hem AKP'ye hem de O'nun destekleyen egemen kliklere destek ve taraf olmak demektir. Gerek TÜSIAD ile AKP arasında gerekse bir bütün olarak egemen klikler arasında anayasa üzerinden yürütülen tartışmalar yukarıda da belirttiğimiz gibi, kendi çıkarlarını korumaya dönük olduğu gibi, kimi sermaye çevrelerinin daha fazlasını elde edelim derken, eldeki yitirme tehlikesinden duyulan korkunun ürünüdür.

Bunun içindir ki, tartışmalara taraf olma eğiliminden ziyade, işçi-emekçilerin ve tüm ezilen kesimlerin bu yeni anayasa aldatmacasına taraf olmasını engellemek ve sistemin yeni bir saldırı politikası olduğunu kavratarak, sınıf mücadelesini yükseltmek göreviyle karşı karşıyayız. Temel hak ve özgürlükler, egemenlerin hazırladığı anayasayla değil, sömürü ve talan sistemini tüm kurum ve kuruluşlarıyla ortadan kaldırarak elde edilecektir. **Gerçek demokrasi de ancak o zaman gelecektir.** Çünkü o demokrasi, işçi-emekçi yığınların ve de tüm ezilenlerin yükselteceği sınıf mücadelesiyle elde edilen, gerçek Halk Demokrasisi olacaktır!

29 Eylül tarihli gazete sayfalarına baktığımız zaman Irak ve TC arasında imzalanmış anlaşma ile ilgili çok şey bulamamışsınız. Kiralık kalemlerinin bu konuda suskun kalması dikkat çekici ve anlamlıdır. Anlaşmadan, Irak Kürt Bölgesel Yönetimi Başkanı **Barzani'nin** dayatması sonucu "sıcak takip/sınır ötesi hareket" ile ilgili madde çıkarılmıştır. Cumhurbaşkanı'nın kim olacağı tartışmalarından önce ilk sırada gelen "sınır ötesi hareket gereklidir yaygarası" bu anlaşmayla beraber şimdilik rafa kaldırılmış görünmüyor. **Rafa kaldırılan sadece bu manipülasyon argümanıdır.** Yoksa saldırılar her yerde devam etmektedir. Farklı biçimleriyle yaşanan siyasal kriz, esasen yaklaşan ekonomik krizi gizlemeye yöneliktir. Korkunun kaynağı krizle beraber yükselecek toplumsal muhalefetin komünist ve devrimci hareketle kucaklaşması olasılığıdır. Hazırlıklar bu yöndedir.

Anlaşılabileceği üzere TC ve Irak devletleri arasında "güvenlik" konulu bir anlaşma imzalanmıştır. TC'nin bu anlaşmayla beklentileri-hedefleri nelerdir?

Birincisi; Devlet bu anlaşma ile PKK'ye yönelik imha saldırılarında daha geniş manevra alanlarına sahip olacak, gerillanın üs alanlarına yönelme imkanlarına yaklaşabilecektir. **İkincisi;** Daha çok Irak devletine yatırım uygulayan bu anlaşmanın önemli bir maddesi de, PKK'nin Irak'taki finans, haberleşme, ulaşım kaynaklarının engellenmesi, PKK'nin esnek bir federatif yapı içinde, özerk bir devlet olarak öngörülen Kürt Devleti üzerindeki etkisini yok etmektir. **Üçüncü bir nokta da;**

Irak sınırından 75 km içlere kadar askeri saldırı düzenlemekle kalmayıp, bu alanda bir nüfuz gücüne sahip olmayı hedeflemektedir. Hatırlanacağı gibi, Kürt Devleti gündeme her geldiğinde, TC faşizminin çıkarları gereği kardeş olarak ilan ettiği Irak Türkmenlerinin haklarının çiğnendiğinden dem vurmaktaydı. Ancak

defasında farklı bir üst isimle yeniden ve yeniden yayımlanan Gündem "özgür basın" alanında bir geleneği de temsil ediyor. Gündem, belki de en çok bu yönüyle faşizmin bütün saldırılarına karşı duruşuyla bir klasik olarak kabul edilmeyi hak ediyor. En son 28-29 Eylül tarihli basımlarıyla Azadiya

ruz (Diyarbakır'daki eğitim süreci ile ilgili ifadede) "O süreçte benimle birlikte 40-50 ajan da gelmişti. Bazılarını da tanyordum. Biz de böyle sahnenin karşısındaki koltuklarda oturduk... Herkes kendi bölümünde kalkıyor eğitim veri-

2006 Amed Serhıldanı'nda faşizmin kurulları arasında iyi bir koordine unsuru olarak, çoğu çocuk ve yaşlı on bir insanımızın katledilmesinde önemli bir rol üstlenmişti.

Yukarıda dediğimiz gibi JITEM'in çalışmalarının Türkiye ile sınırlı olmadığı bilinen bir gerçektir. Bu gerçek bir kez daha dile geliyor. Söz yine aynı JITEM elemanında: "...Bu operasyona göre (TSK'nın Kandil'i hedefleyen Sarmaşık isimli operasyonu anlatıyor...) öncelikle Güney Kürdistan'daki Kürt bölgelerine sızdırılmış birliklerle o hattan bir çember oluşturulacaktı. Güneyli güçlerin de istihbarat ve engelleme gibi kısmi desteği de alınacaktı..." İşte durum böyle ancak, ekonomik-siyasi gelişmeler böylesi bir duruma şimdilik olanak tanımıyor. Her ne kadar TSK eliyle yürütülen provokasyon faaliyetleri devam etse de gelişmeler bunu engellemekte. R. T. Erdoğan, ABD'de geçtiğimiz günlerde yaptığı konuşmada, PKK'nin tank ve toplara sahip olduğunu belirterek, ABD'nin harekete geçmesini istedi. Daha doğru bir ifadeyle; efendisinden bir çözüm yolu diledi. Ancak efendisi, bunun adeta bir deli saçması olacağı yönünde cevap vermekte gecikmeyecekti. Konuşmadan sadece bir gün önce de ABD Kongresi'nde oylama sonucu, Irak'ta esnek bir federatif yapının gerekliliğini öngörüyor. Fikri anlamda var olan ve yasal zemini sağlamlaştırılacak bir Kürt Devleti'nin kurulacağı anlamına gelen bu oylama TC'nin heveslerini törpülemiştir.

Irak'ın yeniden siyasal yapılandırılması planının içeriği Ekim ayı sonunda biri Kuveyt'te, diğeri İstanbul'da ABD ve Irak'a komşu devletlerin yapacağı bir toplantıyla doldurulacak. **ABD, uşaklarına ve uşaklaştırmak istediklerine yeni saldırı planlarını kavratacak.**

Yeni dalgakıranlar geliştirelim!

Değdiğimiz gibi sınır ötesi operasyon, bizzat ABD tarafından şimdilik durdurulmuş bulunmakta. Buna bu konuda, muhatabın Bağdat olacağı görünüsü de, özellikle bu son anlaşma ile eklenmiş bulunuyor. TC'nin Irak Kürdistanı'nda gerçekleştireceği saldırılar ise ABD tarafından/açısından **katlanabilir** düzeyde tutulmaktadır. Önümüzdeki süreç ise saldırıların biçimini belirlemesi açısından daha açıklayıcı olacaktır. Ne var ki, faşizm boş durmuyor, inkara ve imhaya devam ediyor. Yeni Anayasa taslağı ve çevresinde yürütülen tartışmalar inkar yönünde sürekliliği ifade ederken, 27 Eylül'de Dersim-Hozat'ta iki gençten birinin katledilmesi, diğer gencin de yaralı kurtulması ise imhanın sürdüğünün en son kanıtları olarak çıkıyor karşımıza.

Geliştirilecek saldırı dalgaları hiçbir zaman başta Kürtler olmak üzere halka uzak olmadı. Yeni dalgalar söz konusudur. **O halde yeni dalgakıranlar geliştirilmeli, düşmana ortaklaşa direniş bilincine karşı konulmalıdır.** Mutlak zafer, mutlak gerçekleştirilecektir. Bu yakınlaştırmak ise ancak ve ancak bizim ellerimizdedir.

Sınır ötesi operasyon çığlıklarından geriye kalanlar

Kürt Bölge Meclisi'nde de temsil edilen Türkmen vekillerin grup başkanı, Türkmenlerin hiçbir zorlukla karşılaşmadan Meclis'te temsil edildiklerini, haklarının çiğnenmediğini, bu nedenle Türkiye'nin Irak konusunda kendileri üzerinden politika geliştirmemeleri gerektiğini ifade etmişti. Bu tepki, Türkmenler üzerinde TC'nin nüfuz gücünü ifade etmesi açısından önemlidir. Ancak TC'nin özellikle **Musul** ve **Kerkük** çevresinde bir nüfuz alanı oluşturması bununla sınırlı kalmıyordu. Geçmişten beri bu bölgede kontra faaliyeti sürdürdüğü bilinen TC, bu önemli kozunu kullanmaktan yoksun kalınca ise kontra faaliyetlerini yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Bu konuya geçmek için yeni bir paragraf açarsak;

Ölüm mangaları işbaşında

Bildiğiniz gibi; **Gündem** gazetesi bir kez daha kapatılmış bulunuyor. Her

Welat eki olarak tekrar karşımda. Ölüm Mangaları başlıklı dizisiyle kontrgerilla gerçeğini bir kez daha ifşa etmektedir. Bu dizinin ilk bölümünü okuduğumuzda zorla ajanlaştırılan köylülere uygulanan işkenceler bir tarafa, JITEM gerçeğini açıkça görebilmekteyiz. Bir kez daha açığa çıkan şudur ki, JITEM devletin bizzat kendisinin örgütlediği bir illegal sindirme-katliam şebekesidir. Sözü burada, PKK tarafından, açığa çıkarılan, sorgulanan JITEM elemanlarından **M. Sait Yıldırım'a** bırakıyo-

yor. **Diyarbakır valisi Efkân Ala da ilk gün oradaydı. O da kalktı. Diyarbakır'da halk içerisinde yapılması gerekenlerden bahsetti. Halkı nasıl yönlendirebileceğimizi, onlardan nasıl bilgi alacağımızı, eylemlerde içlerine nasıl sızabileceğimizi anlatıyordu...** Fazla söz gerek yok aslında işte karşınızda, şimdinin en üst düzey bürokrati, yeni Başbakanlık Müsteşarı, burjuva medyanın demokratik cilası çektiği Efkân Ala ışıl ışıl parıldamakta. Görevini "iyi" yapmıştı,

Kapitalizmin çölüne hoş geldiniz!

Küresel ısınma, dünya gündeminde önemli bir yer alırken Türkiye'de de bu yıl yaşanan kuraklık nedeniyle uzun bir zamandır gündemdeki -öyle ki neredeyse tüm sorunlar küresel ısınmaya bağlanarak- birçok manipülasyonla birlikte gerçekler karartılmaya çalışılıyor. Küresel ısınmanın tüm dünya için artık büyük bir tehdit oluşturduğu ve bu durum içerisinde ne tür küresel oyunlar oynandığını açıklığa kavuşturmadan küresel ısınmayı tartışmak bir anlam taşımıyor.

İnsanlar tarafından atmosfere salınan gazların, sera etkisi yaratması sonucunda dünya yüzeyinde sıcaklığın artması olarak tanımlanıyor **küresel ısınma**. 250 bin yılda bir dünyanın ısı 1 derece artar veya düşerken, 1850'li yıllardan bugünlere, 150 yıllık bir zamanda dünyanın ısısının 1 derece arttığı belirtiliyor. **Bu da bize küresel ısınma sorununun kapitalizmin özelliği de tekeli kapitalizmin bir ürünü olduğunu gösteriyor.** Öyle bir aşamaya gelinmiştir ki, sera etkisi yaratan gazların salınımı azaltılsa dahi, önleyici bir etkisi olmayacaktır. Bazı bilim adamları ısınarak iklim değişikliğine uğrayan dünyanın daha sonra bu değişimin bir sonucu olarak buzul çağına geçeceğini belirtiyorlar. Bu tür açıklamalar "**felaket senaryosu**" olarak dikkatimizi çekse de, bazı ciddi tahminlerin yabana atılır niteliği yoktur. Engels, dünyanın her geçen gün ısısını yitirerek soğuyacağını belirttiğinde, kapitalizmin "**küresel ısınma**" gibi bir sorunu ortaya çıkaracağını öngöremedi belki. Ama söğuma, dünya ısısında asıl hareket olma özelliğini koruyor. Bu nedenle dünya yüzeyindeki ısınmanın bir aşamadan sonra hızlı bir şekilde dünyanın genel soğumasına hizmet edeceğini düşünmek yanlış olmayacaktır.

Sinyalleri verilen yıkım...

Atmosferin çok etkenli hareke-

ne geldi. Örneğin Hollywood sinemasının son on yılda en çok başvurduğu film senaryolarından birinin doğa felaketleri olması gibi.

Bu "umursamaz" tavırlar sonucunda da konusuzluk, açlık, susuzluk ve salgın hastalıklarla felaketler çok daha kitlesel ölümlere yol açmıştır. Marmara'daki büyük depremde yaşananlar hafızalardadır. Benzer durumları T. Kürdistanı'nda yaşanan sel felaketlerinde de açıkça görmüştük. Yoksul Kürt halkı kendi haline bırakılmış, bölge "**felaket bölgesi**" ilan edilmeyerek, en küçük bir yardım ve destekten dahi kaçınılmıştı.

Dünyanın belki de en çok tartışılan ve küresel ısınmayı sorgulatan felaketi Güneydoğu Asya'yı vuran **tsunami** olmuştu. Bu boyutta bir felakete ilk defa karşılaşılmış ve yükselen sular yüz binlerce insanın hayatına mal olmuştu. Dünyada süren işgal ve savaşlarda öldürülen yüz binler yanında çok daha kitlesel ölümler doğal felaketlerle gerçekleşiyordu. Emperyalistler, işgal ettikleri bölgelerde baş eğmeyen halkı kitlesel bir şekilde katlederek hedef bölgelerini bir nevi insansızlaştırıyorlar. Emperyalistler açısından dünyada çok fazla nüfus vardır ve küresel sermayeye hizmet etmeyen milyonların yaşamının da pek bir önemi yoktur. Onlar katledilebilir, açlığa, salgın hastalıklara ve doğal felaketlere maruz bırakılarak yok edilebilirler.

Yoksullara susuz yaşam!

Tüm gelişmelerin göbeğinde şu an dünyadaki su kaynaklarının her geçen gün azalması bulunuyor. Özellikle temiz, içilebilir su sorunu bugün milyarların yaşamsal bir sorunu durumuna geldi. Dünyada 1 milyon insan içecek tatlı su kaynaklarından yoksun durumda. 2.5 milyon insan artılmış kirli suları içiyor. Kirli suların bulaşan hastalıklardan haftada ortalama 35 bin kişi ölüyor. Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarına göre "gelişmekte olan

su aynı olacaktır" denmektedir.

Suyun, dünyadaki canlı varlığı ve özellikle insanlar açısından önemi değil de ilk olarak ticari bir sorun boyutuyla emperyalistlerin gündemine girmesi bugün gelinen aşamayı da açıklar niteliktedir. Aynı dünya tarımsal üretiminin çok uluslu şirketlerin çıkarlarına uygun şekillendirildiği gibi, dünyadaki su kaynakları da hızlı bir şekilde bu çıkarlara uygun olarak şekillendirilmektedir. Bu bağlamda yarı-sömürge ve dünyanın geri bırakılmış bölgeleri saldırının öncelikli hedefleri durumundadır. Nasıl ki daha fazla kâr için çok uluslu şirketler dışında dünyadaki üretimin yok edilmesi veya geriletilmesi gerekseyse, aynı amaçla birçok su kaynağının da kurutulması, kirletilmesi, kullanılmaz hale getirilmesi ya da emperyalist şirketlere bağlı hale getirilmesi gerekmektedir. Bugün ülkemiz de dahil, birçok yarı-sömürge ülkede yaşanan gelişmeler tam da emperyalizmin bu su rekabetindeki ekonomik ve siyasi çıkarlarıyla ilintilidir.

Su çatışmalarının ortasında Ortadoğu!

Dünyada "**Sorunlu Su Havzaları**" olarak belirtilen gerginlik alanlarının başında 2050'de su kıtlığını yoğun bir şekilde yaşayacak olan Ortadoğu geliyor. Fırat ve Dicle nehirleri kapsamında Türkiye, Suriye ve Irak'la birlikte ayrıca önemli bir çatışma alanı içerisinde yer alıyor. Petrol üretimindeki gerilemeler ve Ortadoğu'nun enerji savaşlarında var olan konumuyla beraber düşünüldüğünde Türkiye'nin çok daha büyük ve çeşitli çatışmaların ortasında kalacağını söyleyebiliriz.

Türkiye şu an var olan kullanılabilir su oranlarıyla "**su sıkıntısı olan ülke**" kategorisinde değerlendiriliyor. Ancak bu gidişle yakın bir zamanda "su fakiri ülke" kategorisine geçileceği de belirtiliyor. Tabi ki tüm bu hesap ve planlar temelde emperyalistlerce yapılmakta

dir. Yaşanan kuraklıkla paralel kopartılan fırtına ve dönen onlarca oyun bu çerçevede anlamını bulmaktadır. Devletin su kaynakları üzerindeki yönetim, planlama ve kontrolü bilinçli adımlarla zafiyete uğratarak ciddi boyutta su sorunları oluşturuluyor ve özel sektör öne çıkartılıyor. Yapay birçok sorun, suyla bağlantılı elektrik kesintileri vb. ile de kitleler tedirgin edilerek suyun özelleştirilme adımlarına zemin yaratılıyor.

Dünyanın en büyük su şirketleri Antalya'da belediye su işletmeciliği imtiyazına 10 yıllık süre ile el koymuş; İzmir'de Yuvaçık Barajı işletme imtiyazı 16 yıllığına yine çok uluslu bir şirkete devredilmiş; Çeşme-Alaçatı ile Bursa Su İşletmeciliğinde benzer imtiyazlar çıkartılması için DB devreye girmiştir. Fakat asıl büyük özelleştirme ve saldırıların bundan sonra yaşanacağını söylemeliyiz. Büyük çapta henüz yeni yeni şekillenmekte olan su kaynakları üzerindeki sektörün kendisiyle beraber alt sektörler yarattığı ve burjuvaziye ek kâr kaynakları yarattığını da biliyoruz. Arıtım, depolama, ambalaj vb. gibi alt sektörler geliştirilerek bir yandan da temiz, içilebilir suya erişim zorlaştırılarak halkın, özel şirketlerin mecburi müşterisi haline gelmesi de sağlanıyor.

2030'a ilişkin "**Türkiye Su Senaryoları**"nda, sıcaklıklardaki küçük rakamlı değişikliklerde; bir tarım ülkesi olan Türkiye'nin tarımsal üretiminde, ırmaklar, barajlar (ve dolayısıyla elektrik üretimi) göllerin su kapasitelerinde büyük gerilemeler yaşanacağı, deniz suyundaki yükselmelere paralel kimi tatlı su kaynağı ırmakların ve yer altı su kaynaklarının tehdit altında kalacağı belirtilmektedir. Bu felaket senaryoları içerisinde "GAP"ta yaşanacak gerilemeler, barajlar nedeniyle ülke elektrik üretimini ve ayrıca bölgedeki tarımsal üretimi sarsacak nitelikte gösterilmektedir. Zaten bir bütün olarak T. Kürdistanı da

meti döneminde, hemen her konuda olduğu gibi doğanın tahribatına yol açan adımlarda da hızlı gelişmelerde yaşandı. AKP hükümeti gerektirginde yasal mevzuatı da düzenleyerek, doğaya ve insanlığa büyük zararları dokunan gelişmelere önyak oldu. Orman ve meraların yok edilerek arsa haline getirilmesini, tarım arazilerinin fabrikalarca talan edilmesini, çevreye ve insanlara zehir saçtığı için kapatılan santrallerin yeniden devreye sokulmasını, yeni termik ve nükleer santral açma girişimlerini bu paralele sayabiliriz. Özellikle nükleer santral açma girişimlerinin Türkiye'yi çok büyük bir riskle karşı karşıya bıraktığı biliniyor. Yarattığı büyük ve ciddi problemler nedeniyle emperyalist ülkelerde nükleer enerji üretimi terk ediliyor. Oralandan sökülün eski ve yıpranmış teknolojilerle ise Türkiye'de nükleer santral inşaatlarına girişiliyor. Ve bu büyük bir avantajmış gibi medya aracılığıyla yoğun propagandası yapılıyor. Bu gidişata baktığımızda yakın gelecekte ülkemizde kitlesel ölümlere ve kanser gibi hastalıklara yol açabilecek birçok politikanın hızla hayata geçirildiğini göreceğiz.

Egemenler her zaman olduğu gibi küresel ısınma sorununun da kendi rollerini gizlemeye, sorumluluğu halka mal etmeye uğraşmaktadır. Hatta Ankara Belediye Başkanı **Melih Gökçek** gibileri yaşananları "Allah'ın takdiri" olarak

halka yutturmaya, bu yetmeyince de sorumluluğu başka kurumlara ve halka yüklemeye çalışmaktadırlar. Oysa bu felaketlerin sorumlusu ne Allah ne halk, ne de tek başına devletin kimi kurumlarıdır. Sorumlu kapitalizm ve kapitalistlerdir. Tüm bu sorunlar kapitalizmin kâr hırsı nedeniyle doğada yarattığı tahribatın sonuçlarıdır. Bu yüzden bir anlamda doğanın insanlığa yanıtı olarak kasırga, sel, kuraklık gibi felaketlerle ölümler dünyanın "olağan" gelişmelerinden biri haline geliyor.

Kapitalizmin dünyayı geleceksizliğe mahkum ettiği ortadadır. Kapitalizm, küresel ısınmaya ve felaketlere yol açan etmenler yanında doğrudan ormanları yakarak (Yunanistan, Ege ve Akdeniz'de orman yangınları), suları kirleterek vb. de doğayı ve insanlığı daha fazla kâr uğruna yok oluşturmaktan geri durmuyor. Yerküremiz tamamıyla çöllerleştirilmeden kapitalizm dünya üzerinden silinmek zorundadır. Komünist ve devrimciler bu gerçeklerin yakıcılığı ve omuzlarındaki yükün ağırlığını bilerek devrim mücadelesine hız verme göreviyle karşı karşıyadır.

Emperyalist çıkarlara bağlı bir devlet politikası olsa da AKP hükü-

Suyun sermaye tarafından kontrol edilmesinin ilk adımı: GATS

Bugün dünya nüfusunun yalnızca yüzde 5'i suyu çok uluslu şirketlerden aldığı halde, bu şirketlerin yıllık gelirleri dünya petrol ticaretinin yıllık gelirinin yarısına ulaşmış durumda. Kuraklık, sel gibi olaylar ve bilinçli politikalarla suyun her geçen gün satın alınan bir konuma geldiği dünyamızda, suyun önemli bir rekabet ve savaş konusu ol-

ması da doğaldır. Bunun diğer bir aşaması da sermaye tarafından dünya çapında kontrol altına alınması için imzalanan en önemli anlaşma 1994 yılında DTÖ'yü oluşturan anlaşmalardan biri olarak imzalanan ilk çok taraflı özelliğindeki **GATS-Hizmet Ticari Genel Anlaşması**'ydi.

ABD, yüzde 36.1 oranla atmosfere en fazla zehirli gaz bırakan ülke konumundadır.

Tartışmaların odağında bulunan küresel ısınma, bugün kapitalistleri ve onların ekonomik çıkarlarını da tehdit eder boyuta gelmiştir. Şu an gösterilen ilginin asıl nedenini de bu oluşturmaktadır. Fakat emperyalist rekabetin sınırlı dahi olsa dünya çapında çeşitli önlemler alınmasını mümkün kıldığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Sorunun çözümünde yeterli bir etkisi bulunmayan **Kyoto Protokolü**'nü dahi ABD emperyalistleri (ve TC de) imzalamıyor. Bunun nedeni ise

"ulusal çıkarlar" olarak gösteriliyor. ABD için bu ulusal çıkarların emperyalist çıkarlar olduğu, Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde ise emperyalizme uşaklık çizgisinde ekonomik çıkarlar olduğu açıktır. **Bugün ABD, yüzde 36.1 oranla atmosfere en fazla zehirli gaz bırakan ülke konumundadır.** ABD emperyalizminin sadık yarı sömürgelelerinden Türkiye'nin ise sera etkisi yaratan gazların salımında en hızlı artış gösteren ülke olması dikkate değerdir.

ti içerisinde, yaşanan iklim değişiklikleriyle artık yağmur ne zaman, nereye yağacak, sel veya kuraklık nerelerde gerçekleşecek tahmin etmek de zorlaşıyor. Dünyamızdaki daha ileriki gelişmelerin insanlığı çok daha büyük felaketlerle karşı karşıya bırakacağı apaçık ortada. Doğa aslında bunun sinyallerini çok önceden vermeye başlamıştı. İlk önce çeşitli hayvan türlerinin nesli tükenmeye başlamış, ozon tabakası delinmeye, dünyanın her tarafında buzullar erimeye, ormanlar yanmaya, seller, tufanlar ve tsunamiler yaşanmaya başlamıştı. Emperyalistler ise tüm bu gelişmeleri film seyrederek seyretiler. Hemen hiçbir önlem alınmadığı gibi, felaketler sonucu oluşan kayıplar ve sonrasında geliştirilen "telafi" yöntemleri kapitalistlerin önemli bir kâr alanı haline

ülkelerde" hastalıkların yüzde 80'ine kirli sular yol açıyor. Bunlar yoksul dünyanın çarpıcı rakamları... Fakat bu kadar değil. Bir ABD'li günde ortalama 500 litre, bir İngiliz ise 200 litre su tüketiyor. Birçok yoksul ülkede ise bu oran 10 litrenin dahi altına düşüyor. Örneğin Gambiyalılar 3.3 litre su kullanarak yaşamlarını sürdürüyorlar. Elektrik üretimindeki yeri, nükleer, termik vb. santrallerde duyulan ihtiyaç, tarımsal üretimdeki önemi (dünyadaki tatlı su kaynaklarının % 70'i tarımda kullanılıyor) ve yaşamı doğrudan ya da dolaylı bir biçimde etkileyen birçok nedenden kaynaklı su sorunu, temel bir mücadele alanı da olmuş durumda. Artık "su savaşları" ciddi ciddi tartışılır durumdadır. Öyle ki "**20. yüzyılda petrol neyse, 21. yüzyılda da**

ve hayata geçirilmektedir. Sağlık Bakanlığı'nın AB direktiflerine uyum çerçevesinde 2003 ve 2004 yıllarında yürürlüğe koyduğu "**Doğal Mineral Sular Hakkında Yönetmelik**" ile "**İnsani Tüketim Amaçlı Sular Hakkında Yönetmelik**"ler tam uygulanmaya başlandığında ülkede su sektöründe önemli değişikliklerin yaşanacağı ortadadır. Tarımsal üretimde yaşanan gelişmelerin bir başka versiyonunun suda da yaşandığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Kalite, verimlilik, AB standartları vb. olarak ifade edilenler suda başka veya benzer adlarla ülkeye dayatılmaktadır. Tarımda bilinçli olarak üretim geliştirilir veya bazı ürünler yok edilirken su kaynakları da benzer şekilde kurutulmakta, kirletilmekte veya bir şekilde kullanılmaz hale getirilmekte-

(STEPAN ŞAHUMYAN komutasındaki 26 Bakü siyasi komiseri, İngiliz emperyalistleri ve onların sadık uşakları Esserler ve Menşevikler tarafından 20 Eylül 1918 şafağında Aşkabat'ta kurşuna dizilerek katledildi.)

20 EYLÜL 1918'i UNUTMA! DEVİRİMİN VERENA(KUTUP YILDIZ)LARI BAKÜLÜ 26 SİYASİ KOMİSER ÖLÜMSÜZDÜR! -2-

Bakü proletaryası, önderlerinin olağanüstü zenginlikteki bilimsel ve politik açıklamalarından aldıkları cesaretle, görevlerini büyük bir ustalıklı yerine getirirler, adeta birer diploma uzmanı ve aynı zamanda Leninist güzergahın onurlu temsilcileri olduklarını pratikleriyle sergiler. Onlar, Sovyetler iktidarını korumak için olağanüstü çaba sarfederler.

Gerçekten de Bakü'de durum oldukça zordur, özellikle yiyecek ve içecek sıkıntısı yaşanmaktadır.

Bu durumdan yararlanan iç düşmanlar, ülkenin genelinde Bolşevikler hakkında söylentiler yayarak, onları halk nezdinde küçük düşürecek karşı propagandaya başlar.

Ağır koşullar altında 25 Temmuz'da olağanüstü (Menşevik-Esserlerin, Taşnakların çoğunlukta olduğu) Bakü Sovyetleri toplanır, oturuma halk komiserleri konseyi, bölge Sovyetleri, deniz ve bölük komitelerinin yanı sıra Kafkasya ordusunun Devrimci Askeri Komitesi üyeleri de katılır. Toplantıya başkanlık eden P. Çaparitze, içinde buldukları durumun kapsamlı bir şekilde analizini yapması için sözü Şahumyan'a verir. O, yaptığı konuşmada, düşmanların Bakü üzerindeki baskılarının nedeninin Sovyetler Rusya'sına karşı saldırgan emperyalistlerin ve karşı devrimci hain odakların, işçi-köylü Sovyetleri iktidarına yönelerek sosyalist devrimi boğmak olduğunu altını çizerek. Bundan dolayı, Sovyetler iktidarının iç ve dış düşmanlarına karşı her zaman daha kararlı mücadele etmenin çok daha önemli olduğunu ve bağımsız bir politikalarının olmasının gerektiğine dikkat çeker. Tüm bunları açıkladıktan sonra Şahumyan, İngilizlerin davet edilmesini talep eder, dahası bu sorunun genellikle gündemden çıkartılmasını ve Bakü'deki savunmanın güçlendirilmesi sorununun tartışılmasını önerir. "Umudumuzu yabancı güçlere bağlayacağımıza devrimci Rusya'ya başvurmamız en mantıklı ve gerçekçi olanıdır, bu arada üzerimize düşen en önemli görev, başta proletarya sınıfımız olmak üzere var olan bütün ordu ve donanma güçlerinin birliğini idealerimiz uğruna sağlamak olmalıdır" diye sözlerini noktalar Şahumyan. Aynı coşkunlukla konuşmalarına devam eden P. Çaparitze, G. Korganov, M. Azizbekov, Y. Zevin ve diğerleri de, İngilizlerin davet edilmesinin en başlıca nedeninin Sovyetler Rusya'sına karşı olduğu ve bunun da sadece yıkım ve felaketlere neden olacağını altını çizerek vurgular. Oysa Menşevik-Esserler ve Taşnaklardan oluşan blok ve cephedeki durumları incelemekten sorumlu komisyon ve üyeleri, Sovyetlere karşı beyinlerinde tamamen kin ve nefret duyguları beslemektedirler, bu grup da kesinlikle İngilizlerin yardımlarına başvurulması taleplerinde diretiyor ve Bakü'de bir koalisyon hükümetinin oluşturulmasını, oluşacak hükümetin, Bakü Sovyetleri içinde bulunan partilerin temsilcilerinden oluşmasını öne sürüyorlardı.

Gergin bir atmosfer hüküm sürer. En az 500'e yakın kişi, bu iki uzlaşmaz tarafın kararları doğrultusunda görüşlerini belirtmek zorundaydı. Yapılan oylamanın sonunda, emperyalistlerinin sadık uşakları sağ partiler (236'ya karşı 259 oyla) tasakları 23 oy üstünlüğüyle kabul edilir.

Oylama işlemlerinden sonra oturuma kısa bir süre ara verilir, bu esnada sol Esserler ve sol Taşnakların katılımıyla Bolşevikler fraksiyonunun

toplantısı yapılır. Toplantıya katılanların hepsi Şahumyan'ın kaleme aldığı ve bir an önce gerçekleştirilmesini istediği acil önlemler paketi taslağını desteklediklerini belirtirler.

Söz saflaşmalarına geldiğinde, sağ fraksiyonların zaferinin geçici olduğunu, bundan umutsuzluğa kapılmamasını, tam tersine buna karşı örgütlü mücadeleyi sürdürmelerini önerir. Daha sonra iktidarı teslim etmeyeceklerini ve daha etkin ve direngen mücadele yöntemlerine başvurarak durumu kendi lehlerine çevirecek politik kararlar alırlar. İşte böylesine önemli kararlara damgasını vuran Bakü Sovyetleri çalışma kurulunun 26 Temmuz tarihli olağanüstü oturumu, P. Çaparitze önderliğinde toplanır. Toplantıda oy birliğiyle şehir savunmasının güçlendirilmesi, savaş hazırlıklı olunması ve güvenliğinin sağlanmasıyla ilgili önlemlerin alınması gibi bir dizi kararları birlikte alırlar. 27 Temmuz'da ise parti şehir konferansı yapılır, burada kitlesel bir gösterinin organize edilmesi tartışılır, ertesi gün Şahumyan, Çaparitze ve Şuboldayev'in imzasını taşıyan Bakü Halk Komiserleri Konseyi ve Sovyetlerin çağrı duyurusu yayınlanarak yığınlara dağıtılır.

Proleterlerin ve askerlerin toplu gösterileriyle sarsılan Bakü, ezilen halk yığınlarının da yoğun katılımıyla dev bir gösteriye dönüşür ve İngiliz emperyalistlerinin davet edilmesini isteyen bir avuç hain ve işbirlikçinin bu politikaları gösteriye katılan binlerce emekçi tarafından mahkum edilirken, Sovyetler iktidarını savunmak için hazır olduklarını büyük bir coşkuyla haykırırlar. Hacıkabul Cephesi'nde bulunan 3. Zırhlı Birlikler Komutanı Komiser Mudrin, 27 Temmuz'da kendi komutası altında savaşan kızıl ordu erleriyle yaptıkları olağanüstü toplantıda, İngilizlerin ve diğer emperyalist güçlerin bölgeye davet edilmesini politikalarını nefretle karşıladıklarını ve kanlarının son damlasına kadar savaşmaya hazır olduklarını belirtir.

"Komüncü yoldaşların tuttukları yol devrimci yoldur!"

Bakü Sovyetleri 30 Temmuz günü "son oturma" toplantısına çağılır; toplantıya, Yürütme Kurulu Başkanı P. Çaparitze oluşan bu umutsuz tabloyu olduğu gibi anlatır.

O, konuşmasına devam eder ve "Sizlere Halk Komiserleri Konseyi adına sesleniyorum, bundan böyle biz her türlü sorumluluklarımızdan vazgeçiyoruz ve aynı zamanda, bir iktidar olarak varlığımıza son veriyoruz. Tasfiyeciler barış antlaşmaları görüşmelerine başlamak için can atıyorlardı, bunu artık rahatça yapabilirler, zaten istedikleri de buydu"

der.

Bakü Halk Komiserleri Konseyi bütün olanaklarını seferber ederek olası provokasyon ve saldırılara karşı başta Sovyetleri savunmaya ve yaşanan gıda sıkıntısına çözüm olarak da yığınları toplu üretime teşvik ederken, düşmana karşı güçlü bir direnişle karşılık vermek için de yığınların askerliğe katılmalarını teşvik ederler. Harekete geçen yığınların gruplar halinde katılımıyla Kafkasya Kızıl Ordusu Askeri Konseyi önderliğinde direniş cephesinin safları oldukça güçlendirilir.

Şahumyan, düşman güçlerinin kendilerinden sayıca çok olduklarını iyi bildiğinden, Sovyetler Rusya'sına başvurarak acil yardım talebinde bulunmanın gerekli olduğuna inanır. Kendisiyle Lenin arasındaki haberleşmelerini sadece J. Stalin aracılığıyla sağlanan Şahumyan, Tsaritsin'de bulunan Stalin'e acil bir telgraf çekerek Kafkasya'daki son gelişmeleri anlatır.

22 Mayıs'ta bu kez Moskova'ya bir telgraf çeken Şahumyan, Halk Komiserleri Komisyonu'na yazdığı önemli yazısında, aradan geçen üç aya rağmen istedikleri güçlü bir haberleşme istasyonunun halen kurulamadığını ve bundan dolayı haberleşmenin imkansız hale geldiğini belirtir. Bütün bunların yanı sıra Şahumyan'ın en çok kafa yorduğu sorunların başında, proleterlerin, askerlerin ve köylülerin birlikte mücadelesini örgütlemek ve önderlik etmek sorunu gelmekteydi. Bu amaçla kaleme aldığı "Zafer Garantisi" başlıklı (24.5.1918) makalesinde, bu güne kadar karşı devrimcilere ve onların çapulcu ve talancı ordularına karşı amansız mücadeleden Bakü proletaryasının, bundan böyle karşılarına sadece Kafkasya gerici seyminin (parlamento) değil, düzenli Alman-Türk ordularının... "dünya emperyalistlerinin örgütlü gücünün" olduğunu önemle vurgular. Tüm bu zorluklara rağmen, zaferi Sovyetler iktidarının kazanacağını ve mücadelenin önemini "sorunun köklü çözümü kararlılığımız ve cesaretimizde yatar. Devrimin en büyük stratejisinin ölümsüz deyişimiyle -cesaret, cesaret ve yine cesaret- işte bizi zafere götürecektir ve yolumuzu aydınlatacak olan en büyük dayanağımızın temelini bu oluşturmaktır" diyerek vurgular. 1 Haziran'da yayınlanan, S. Şahumyan, P. Çaparitze ve G. Korganov imzalı Bakü Halk Komiserleri çağrısı, Kafkasya'da yaşayan çeşitli milliyetlerden tüm proleterlere ve köylülere seslenir. Yapılan bu çağrıda, ülkedeki karşı devrimcilerden aldığı destekle vahşice saldırıya geçen Türk işgalcilerinin, ülkenin dört bir yandan ölüm saldıklarını duyurur. Emperyalist işgalcilere, soyguncu ve talancı iç düşmanlara karşı tek kurtuluş yolunun, Kafkasya emekçi yığınlarının silahlı mücadelesiyle olacağı şu sözlerle

"Bakü proletaryası üzerine yürüyen kana susamış vampirlere karşı isyan bayrağını yükseltin" belirtilir.

Komünarlar Bakü ve çevresinde emperyalist haydutların kuşatması Osmanlı (Türk) işgalcilerin saldırısı altında açlık ve kıtlık içinde tüm olumsuzluklara ve zorluklara rağmen komün düşmanlarına karşı 4 ay proletaryanın kalelerini savunmak için direnirler.

Sonuç olarak, Bakü komüncüleri iç ve dış düşmanları tarafından tamamen kuşatılmıştı ve güçler dengesi onlardan yanaydı. Tek başlarına onları yenmelerinin olanağı hemen hemen imkansızdı. Tek bir yol vardı, savaşmak ve komünarlar önderliğinde Bakü proleterleri savaşır.

Son yolculuk, tren durur ve ışıklar söner...

Politik iktidarın ele geçirilmesi mücadelesinde en büyük engel olarak görülen Bakü'nün önde gelen komünistleri İngiliz emperyalistlerinin desteği ve onayıyla Menşevikler tarafından tutuklanırlar. Yargılanmak üzere Baylov Hapishanesi'ne atılırlar. Bakü'deki Bolşeviklerin baskısı sonucu zindandan çıkarıldılar, ancak Menşevikler onları yeniden tutukladılar.

Tutukluları taşıyan tren Aşkabat'a hareket eder. Aynı zamanda (gece) Aşağı Hazar havzası gerici hükümetin resmi organı basıma girer. Bu sayı ağzı salyaları kan emici kudurganların bir haberini "bu sefer de şansımız yaver gitti. Bakü'nün kaderini belirleyen eski yöneticileri elimize geçti. Avımızın arasında adına çoktandır "Kafkasların Lenin'i" diye hitap edilen, en tanınmış komünist kahramanlarından Stepan Şahumyan da bulunmaktadır" diye büyük puntolarla yayınlar ve devamlı "onlar, Bakülü vatandaşlarımıza samimiyetle kurtuluşun çağrısını bulunan dostumuz İngiliz müttefiklerimizle karşı, büyük güvensizlik zehrinin tohumlarını serpiştirmektedirler. Onlar, ısrarla, İngiliz emperyalistlerinin yanında savaşa katılmak dürüst devrimciler için bir onursuzluktur" diye onları sert bir dille eleştirmekte ve cezalandırmaya hazırlanmaktadırlar. Ama kader bir kez daha bizden yana güldü ve onlar şimdi elimizde... Biz barbarlığın gaha kalktığı bir yüzyılda yaşıyoruz, o halde, onun yasalarından yararlanmalıyız... Bundan dolayı Şahumyan, Çaparitze, Petrov, Korganov, Fioletov ve diğerleri bunun cevabını başarıyla ödeyeceklerdir" dediler.

Anglo-Esserler ve bütün karşı devrimci odakların oluşturduğu cellatlar sürüsü, topyekün olarak kendi verdikleri sözlerinde durdular ve 26 halk komiserlerini, halkın en değerli evlatlarını, devrimi ilmiik nakış nakış gözlemlerinin nuru gibi işleyen dev-

rimcileri eşi görülmemiş sadistlikle vahşice katlettiler. Aşkabat'a doğru yol alan bu özel tren, Krasnovodsk'a 207 verst (1 verst = 1.6 km) uzaklıktaki Akça-Kuma ve Pereval istasyonları arasında ışıkları söndürüldükten sonra aniden durur. Mahkumları grup grup dışarı çıkarttıktan sonra, demir yollarının az ilerisindeki tepenin yamacına götüren gözü dönmüş hainler, onları vahşice kurşunlayıp delik deşik ettikten sonra parçalanmış cesetleri hemen yanlarında bulunan bir çukura doldurarak üzerlerini kumla örttüler. Halk komiserleri ölümle karşı karşıya geldikleri zaman bile kendi onurlarından asla ama asla taviz vermemiş, öfkeyle düşmanlarının yüzlerine haykırarak direnişe geçmişlerdir, bu durum karşısında daha da kudurganlaşan karşı devrimci sarhoş Esserler ve beyaz-ordu mangasının haydutları, komiserlerin üzerine kurşun yağdırmaya başlar. Bunların arasında bulunan Piotroviç... "Şahumyan ve diğer komiserler hemen öldürülmeyen, onların yaşamlarına kendi tabancasıyla kafalarına birer kurşun sıkarak son verdiğini, daha sonra vagona döndüklerinde Fundikov'un herkese konyak ikram ettiğini" söyler.

Son söz;

"Bizler yaşamlarımızı kurtarmak için ihanet etmekte devrimin mevzisinde onurumuzla ölmeyi tercih ederiz." (Şahumyan)

Tanınmış Leninist yaşamıyla ve ölümlüyle cesur bir devrimcinin ve büyük bir politikacının nasıl olması gerektiğine parlak bir örnek olmuştur. Onun çok verimli çalışmaları ve fırtınalı yaşamı epik bir kahramanlık destanıdır, bu usta eller tarafından yaratılan eserin her bir satırı derin bir anlam taşımakta ve devrimci fedakârlığa yaşam vermektedir ve insanlığı yeni bir dünyanın eşğine taşımaktadır

Komünarlardan Çaparitze yoldaş ölüm yolculuğundan kısa bir süre önce zindanda yaptığı son konuşmasında "gidışata bakılırsa, durumlar umutsuz gibidir... Ben seve seve çarpışmada ölmeyi, barikatlarda düşmeyi isterdim, ama bu hayvanlara karşı elimizi bile kırılmadan böyle ölmek, bu komünistlere yaraşır bir ölüm değildir" der. Silahsız olmalarına rağmen Bakülü komünarlar kahramanca direnerek tarih yazdılar.

Bakü, bir yol kavşığıdır!

Bakü, doğu ve batı arasında "dev bir işaret levhası", yolların ayrılacağı dev bir kavşak haline gelmiş, bir yanda onun halk komiserlerini tarihte eşine az rastlanır barbarlıkla katlederek bölgeyi işgal etmek isteyen ve varlıklarını sürdürebilmek için her türlü vahşiliğe başvurmaktan, katliamlardan çekinmeyen eskinin ve köhnemiş dünyanın

temsilcilerini emperyalist-kapitalistleri ve diğer yanda da, karanlıkları yeni doğmakta olan güneşin kızıl ışıklarıyla aydınlatmaya ve tarihin bu en keskin dönemeci ve Sovyetler iktidarının şafağında, yüce komünizm idealleri için toprağa düşen komiserleri haklı olarak yücelten, davalarına sahip çıkan sosyalizmin temsilcilerini, işte bu stratejik bölgede karşı karşıya getirir.

Bakü 26 komiserleri Sovyetler toplumunun enternasyonalist gururu ve her ulusun saygınlık duyduğu övünç kaynağıydılar. Bakü komününün inançlı ve yiğit militanlarına önderlik eden bilimsel sosyalizmin ve kuramsal Marksizm'in ağır topu S. Şahumyan, başta Kafkasya halklarının olmak üzere, ezilen tüm dünya halklarının gönüllerinde taht kurmuş eşine az rastlanır devrimci bir komünistti.

Bakü 26 komiserleri, sınıf savaşının tüm şiddetiyle devam ettiği devrimci mücadelenin barikatları üzerinde düştüler. Onlar son nefeslerini verene kadar hainlerin ve aşagılık düşmanlarının önünde asla boyun eğmediler. Kurşunlanacakları anda bile ideallerine olan derin bağlılıklarını ve haklı davalarına güvendikleri dile getirirler. S. Şahumyan ve yoldaşlarının sözleri... (Paris komüncülerinin 1871 Pere la chese duvarları önünde sınıf düşmanları tarafından kurşunlanacakları anda "Vive la commun" diye haykırıkları gibi...) .."Biz yüce komünizm idealleri için ölüyoruz, yaşasın komünizm" olur.

Sovyetler iktidarının kan emici düşmanları, komiserleri barbarlıkla katletmelerine rağmen amaçlarına ulaşamadılar, başaramadılar ve zaten başaramazlardı da, hiçbir güç kaçınılmazı durduramazdı. Bu amansız mücadelede zaferi, tüm yaşamları boyunca mücadele eden ve uğruna ölümü göze alacak kadar fedakârlığa katlanan, dahası ölümle alay edercesine toprağa tohum olmak için düşen Bakü 26 komüncüleri kazandı.

Yirmi altı yılın her biri kendilerinin en verimli zamanlarında şehit oldular. Bunların arasında en küçükleri (A. Bogdanov) 22 yaşında, en büyükleri ise (T. Amirov) 45 yaşındaydı. Bakü komiserlerinin bilimsel önderlerinden Stepan Şahumyan'a gelince daha 40'ından bile gün almamıştı... Böylesine büyük kayıp ve kayıplar...

Sovyet Ermenistan'ının tanınmış komünist şairlerinden Yeğişe Çarentsin, komüncüler adına...

Yirmi altı idik biz, yirmi altı, Ama sayısız, Sayısızdır ismimiz, Ne kurşun öldürür bizi Ne de yorgunluk, Siz var oldukça yoldaşlar, Siz var oldukça, Mücadelemiz sürdüğçe, Yürüyüşümüze ölüm yok, Ve aydınlık davamıza yenilmek...

Bitti

12 Eylül'le günümüz arasındaki Türkiye fotoğrafında bir fark yok

Yargısız infazlar sürüyor!

7 Ekim 1988 günü Tuzla Köprüsü'nde pusuya düşürülerek katledilen İsmail Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Reha Şen ve Fevzi Yalçın'ı şehit düşüşlerinin 19. Yılında saygıyla anıyoruz.

Ülkemiz yakın tarihi, adaletin yalın yüzünü net olarak görebilmemiz açısından son derece geniş olanaklar sunuyor. Cumhuriyet döneminin "adalet" anlayışına, Kürt isyanlarının bastırılmasının ardından kurulan İstiklal Mahkemeleri, Dersim İsyanı ve katliamının ardından yapılan sürgünler, kurulan darağaçları, 1950'li yıllarda ilerici, komünistlere yönelik kitlesel tutuklamalar, **27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül** ve sonrasında olağanüstü mahkemeleri damgasını vurdu. Hiç kuşku yok ki tüm zamanlar içinde 12 Eylül 1980 Darbesi'nin her zaman ayrı bir yeri vardır. Çünkü bu dönem, en yoğun kitlesel gözaltı ve tutuklamaların yaşandığı, yargılı/yargısız infazların sınır tanımadığı, en derin haksızlıkların toplumun hücrelerine kadar işlediği, "adaletin" yığınların sindirilmesinde araç haline dönüştürüldüğü bir dönemdir. Ve bugünün adalet anlayışı da, sınıfların ortaya çıkışından itibaren sömürücülerin biriktirdiği deneyimlerin bir ürünü olmakla birlikte, özde 12 Eylül 1980 Darbesi'nin eylemle yoğrulup şekillendirilmiştir. 12 Eylül zihniyeti darbeci mimarları ve ardıllarıyla birlikte hala ayakta.

Evet, 12 Eylül'de "adalet", geniş yığınların sindirilmesi rolü biçilmişti. Bunu yerine getirdi 12 Eylül "adaleti". Bu anlamda şiddetin çıplak ve herkes tarafından görünür olduğunda "adalet" anlamakta zorluk çekmiyoruz ama sözde "demokrasinin" bulunduğu zamanlarda muğlaklaşıyor bazen adalet kavramı. İşin gerçeği "işlerin karışık" olmadığı, sınıfların birbirine karşı inanılmaz bir düşmanlıkla -görünürde- saldırdığı dönemlerde de adalet aynı işlevi görür. Yani ezen sınıfın çıkarlarını koruma görevini devam ettirir. Ama 12 Eylül'de, Evren'in, Hitler'in, Franco'nun elinde bu adalet sistemi çok daha sert, çok daha şiddetli biçimde ezilen sınıfların üzerine yüklenir ki; bunun da adı -maalesef- adalettir.

12 Eylül... Faşizmin çıplak yaşandığı bu dönemlerde insanlar en ağır işkenceleri görmüş, gözaltında kaybedilmiş, sokak ortalarında yargısız infazlar yapılmıştır. Bu sürecin bugün bittiğini düşünmek mümkün değil elbette. Günümüzde de farklı işlemler bu mekanizma. Şimdi "demokratikleşme" adına yasalar de-

şiyor ama bir yandan da yerine ikame yasalar getiriliyor. Bu da cendelerin nasıl da sıkıştığını gösteriyor. Ve sistemin özünde bir değişiklik olmadığını... Yani faşizm yine aynı/bildiğiniz faşizm.

O dönemde sokaklarda, hapishanelerde, evlerde, dağ başlarındaki köylerde zulüm acımasızca sürüyordu. Gencecik insanların kaderleri belirleniyordu "yargıç"lar tarafından. 17 yaşındaki **Erdal Eren**'i idama götüren bu sistemin kendisiydi. Yine Kenan Evren'in vermiş olduğu kararlar idam edilen **Necdet Adalı** ve daha niceleri... Faşizm denilen koca resmin bir parçası 12 Eylül AFC'si... Ama bu resim henüz tamamlanmış değil ve tüm zulümlere çözülmeye devam ediyor.

Tuzla Katliamı

12 Eylül'ün karanlık günlerinden sonra gerçekleştirilen ilk sokak infazıydı Tuzla Katliamı... 7 Ekim 1988 günü Gebze'den İstanbul'a giden **İsmail Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Reha Şen** ve **Fevzi Yalçın** hâkim sınıfların bir piyonu olarak TKP/ML çevresine sızmış olan **Engin Kaya** adlı ajanın verdiği bilgiler doğrultusunda Tuzla Köprüsü'nde pusuya düşürülerek katledildiler. Katliamda Adalı'nın vücuduna 15, Yalçın'a 7, Soğukpınar'a 32 ve Şen'e 30 kurşun isabet etti. Beyaz bir otomobil, yanında al kanlar içinde yerde uzanan bedenleri belleklerimizden silinmeyecek hiç. Tuzla Köprüsü bize hep onları hatırlatacak, hep acımızı kanatacak...

4 Proletarya Partisi militanının şehit düşmesiyle sonuçlanan bu katliam ardından gelişecek yargısız infazların da habercisi olmuştur. Zira devrimci mücadelenin yükselişe geçtiği dönemlerde devletin elindeki önemli ve topluma gözdağı verici silahlarından biridir yargısız infazlar...

Tuzla'yla başlayan ve 1991'de Proletarya Partisi militanı **Hatice Dilek** ve TMLGB Genel Sekreteri **İsmail Oral**'in katledildiği Hasanpaşa katliamı ve Maltepe, Çiftelievler, Nişantaşı katliamlarına değin uzanan kanlı süreçte onlarca devrimci ve komünist, (daha sonra M. Ağar'ın itiraf ettiği 1000 operasyon çerçevesinde) polis timleri tarafından katledildi.

Katlienden sual olunmaz

Sistemin kanlı elleri sadece devrimci ve komünistlere değil, "potansiyel suçlu" olan topluma yani halka da bulaştı; ki başka türlü de zaten beklenemez. 1980 sonrası özellikle adı yargısız infazlarla anılan Türkiye Kürdistan'ında Kürt halkı üzerinde estirilene terörle nice zulümlere, nice katliamlara imza attı faşist TC devleti.

Peki ya şimdi? Şimdi de değişen bir şey yok. Aradaki "farkı" anlamak için çok uzaklara gitmeye gerek yok. "Dokuzunun yarısında yakın atış izlenimi uyandıran barut izleriyle sağ ve sol eline 4 adet, vücudunun sırt bölgesine 9 adet olmak üzere toplam 13 adet mermi" ile vurulan **Uğur Kaymaz**'ı hepimiz

Uğur Kaymaz 12 yaşında 13 kurşunla öldürüldü. Erdal Eren 17 yaşında bu ülkenin mahkemelerinin verdiği karar sonucu asılarak öldürüldü. İmha etmenin yargılı ya da yargısız olması neyi meşrulaştırır ki, neyi temizler, neyi değiştirir... **Yargılı ya da yargısız infaz, faşist diktatörlüğün "adalet" anlayışının birbirinden ayrılmaz iki yüzüdür.**

Yargısız infazlar bizim ve bizim gibi ülkelerin gerçekliğidir. Devletin, düzenin bekası için faşizmin bir yöntemi sadece. Ve son zamanlarda yine sıkça duymaktayız "dur ihtarına" uymayarak vurulmak "zorunda" kanlı haberini. En son 27 Eylül'de karşılaştık bir yargısız infaz haberiyle daha televizyon ekranlarında. Dersim'in Hozat ilçesinde Jitem'in

Tuzla Köprüsü bize hep sizi hatırlatacak, hep acımızı kanatacak...

hatırlıyoruz değil mi? Onun ayağında terliklerle kana bulanmış cesedi hala gözlerimizin önünde birçoğumuzun. Babasıyla birlikte öldürülen 12 yaşındaki Uğur'un çocuk bedeni kanlar içinde bir soru işareti gibi yatarken, bu ölüm de bambaşka bir dünyanın, aklımızın ermeyeceği çatışmalarının "büyük ihtimalle hak edilmiş bir sonucu olarak" görüp sustuk belki de. Uğur, Türkiye Kürdistan'ında **katlienden sual olunmayan** çocukların ilki değildi elbet. Sonucunu da olmadı. Asılabilsin diye yaşı yükseltelen çocukların cellâtları dün 12 yaşındaki bir çocuğu babasıyla birlikte terörist olduğu gerekçesiyle 13 kurşunla vurdu. Tuzla şehitlerinin, Erdal'ın, Uğur'un ve daha nicelerinin katilleri hâlâ "saygın" kimliklerine bürünmüş, sıcak evlerinde ecel bekliyor!

açtığı ateş sonucu **Bülent Karataş** yaşamını yitirdi. Bir kişi de yaralandı.

Ve bu duruma sessiz kalmak istemeyenlerse yine polis vahşetiyle karşılaştı.

"Demokratikleşiyoruz" söylemlerinin eksik olmadığı, sivil anayasa tartışmalarının dillendirildiği şu günlerde sistemin özünde de, adaletsizliğinde de hiçbir değişikliğin olmadığı her gün başka bir olayla kanıtlanıyor.

Faşizmin yasaları da kuralları da vardır. Ancak bu yasa ve kurallar kendilerinden başkasına yaşam hakkı tanımaz. Çıkarılan her yasa devletin azgın saldırısına "yasal" zemin hazırlamaktan başka bir anlam ifade etmiyor. **Öyleyse bize düşen görev faşizme karşı mücadeleyi büyütmektir.**

Pusula

Korku devleti

Korku ve zorbalık kardeşlerdir. Tarihte ve günümüzde zorbalık ve korku hep yan yana olmuştur. Zorbalık korku dağları yaratmadan varlığını sürdüremez. Devlet denilen korku ve zorbalık merkezi, neden korku yaratmaya ihtiyaç duymaktadır? Zorbalık ve korku neyi korumanın güvencesidir? Hangi biçimde oluşmuş olursa olsun (cumhuriyet-monarşi-aristokrasi vb.) devlet bütün kötülüklerin kaynağı olan özel mülkiyeti koruduğu için korku ve zorbalığa ihtiyaç duymaktadır. Tarihte bu hep böyle olmuştur. Günümüzde de durum böyledir.

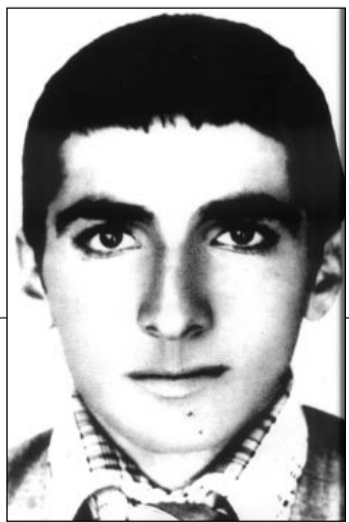
Özel mülkiyeti koruyan devlet, mülkiyet sahiplerine her türlü desteği ve yardımı sunmak, onların çıkarlarını her türlü şiddet aygıtıyla koruma ve güvence altına almak zorundadır. TC devleti dünya sermayesinin temsilcilerine başta olmak üzere, her kompradora, büyük tüccara, fabrikatöre, toprak ağasına, tefeciye, özel mülkiyeti koruyacağına, onların çıkarlarını savunacağına dair güvence veriyor. Ve devlet özel mülkiyetin ve sermayenin sınırsız koruyucu gücü üzerinde, tüm mülksüz işçileri, emekçi köylüleri, yoksul ve kimsesizleri boyunduruk altına alıp egemenliğini koruyor. Onları her türlü işsizliğin ve açlığın dayanılmaz baskısı altında köleleştiriyor.

Gerek uluslararası sermayeye karşı gerekse ülkemizdeki uşak temsilcileri olan komprador ve toprak ağalarına karşı mücadeleyi kavramak için devletin özü ve niteliğini kavramak politik uygulamalarını yakından izlemek zorundadır. Bu kavranmadan ne doğru ve sağlam bir mücadele yürütülebilir ne de onun eşitsiz saldırı ve baskısı altında devrimci tarzda dik durulabilir. Sınıf bilinçli proleterler, proleter ajitatör ve propagandacılar sürekli olarak devleti ve onun sömürü ve baskıya dayalı faşist politikalarını yalancı ve iki yüzlü tutumlarını, kokuşmuş iğrenç yüzlerini kitlelere teşhir etmelidir.

Devrimci propaganda ve ajitasyona çok yer vermek, devletin niteliği sömürü ve baskıya dayalı politikalarını teşhir etmek ve bunları **milyonlarca kez yinelemek** durumunda **gereğinden çok yer verildiği** izlenimi doğurmamalıdır. Sınıf bilinçli proleterler kesinlikle böylesine yanlış bir düşünceye kapılıp, "**bir defaya özgü**" yapılan propaganda ve ajitasyon çalışmasıyla kendilerini sınırlamamalıdır. Unutulmamalıdır ki devletin niteliğini, sömürü ve baskıya dayalı politikalarını despotik ikiyezül uygulamalarını milyonlarca kez yinelemek, **yineleme** olmayacak, tam tersine işçi ve köylüler için gerekli ve zorunlu **yeni açıklamalar** olacaktır.

Devlet halka karşı sınırsız bir şekilde baskı ve zulüm uygularken, halk üzerinde korku duvarları yaratırken egemen sınıflar arasında devam eden çelişki ve çatışmada da korku ve sindirme yöntemleri uygulanır. Sonuçta bunun en büyük ve en ağır faturası halka çıkarılır. Buna örnek olarak cumhurbaşkanlığı seçimi verilebilir. Ülkemizde bırakalım halka karşı demokrasi uygulanmasını hakim küklerin kendi aralarında yaşanan çelişki ve çatışma örneklerinde bile birbirleri üzerinde üstünlük ve ayrıcalık sağlama dalışında bile birbirlerini nasıl tehdit edip yıldırma, sindirip saf dışı bırakmaya çalıştıklarını örnekleri yaşandı. Sömürü ve hegemonya çıkarlarına ters düşüldüğünde kendi koydukları yasa ve kurallara kendilerinin bile rahatlıkla ve çok kaba bir görüntü altında uymadıkları, nasıl da birbirini askeri kışla demokrasisine uygun hizaya sokmaya çalıştıkları açık bir şekilde görüldü. Hakim sınıflar gerek halka karşı uyguladıkları politikada gerekse kendi aralarında yaşanan çelişki ve çıkar çatışmasında sınıfsal nitelikleri, devlet ve demokrasi anlayışları yasa ve anayasa karşısındaki ahlak reflekslerinin nasıl faşist karakterde olduğu gerçekliği bir kez daha ortaya çıktı ve çıkmaktadır.

Türk egemen sınıflarının ve onların bilim adamı-yazar-sanatçı-bilim adamı-gazeteci-profesörlerinin "asil" damarlarında akan kan **Kemalizm'dir. Kemalizm demokrasi ve özgürlük düşmanı bir ideolojidir. O, korku ve baskıya dayalı ırkçı şoven bir ideolojidir. O'nun damarlarında demokrasi dolaşamaz ve dolaşmaz.** Oysa biliniz ki demokrasilerde ne korku ve korkutma ne yıldırma ve sindirme tehditleri vardır. Demokrasilerde korku ve tehdit üzerinde politika ve seçim yapılmaz, yapılırsa (Türkiye'de olduğu gibi) orada demokrasi yoktur demektir. Oysa Türkiye demokrasisinde (siz bunu burjuva-feodal demokrasi olarak anlayın yani diktatörlük olarak okuyun) korku ve korkutmanın, yıldırma ve sindirmenin her türlü renk ve örneklerine rastlamak mümkündür. Bundandır ki Kemalist ideolojiden beslenen ve onun kaynağından yaşam suyu bulanlar asla (aydın-yazar-profesör-parlamentar) demokrat ve ilerici olamıyor. Asla ilerici olamıyor ve demokratlaşmıyor. Bu kanda farklılığa ve ayrılıklara asla yer yoktur ve olamaz. Kemalist kanda farklı renklere (ulus ve azınlık milliyetlere) farklı inanç ve düşüncelere asla yer yoktur ve olamaz da. 80 küsur yıllık faşist Kemalist tarih bunun acı ve kanlı örnekleriyle doludur. Kemalist kanda asla demokrasi ve düşünce özgürlüğü dolaşamaz. Yıllar önce bilge komünist İbrahim Kaypakkaya ne kadar yerinde söylemiş, aydınlık dolu bakış açısıyla nasıl da Kemalizm'i doğru belirlemiştir. "**Kemalizm demek, her türlü ilerici ve demokratik düşüncenin zincire vurulması demektir**," "**Kemalizm demek, her alanda Türk şovenizminin kısırtılması, azınlık milliyetlere amansız bir milli baskının uygulanması, zorla Türkleştirme ve kitle katliamı demektir**," "**Kemalizm, işçiler için süngü ve ateş, cop ve dipçik, mahkeme ve zindan, grev ve sendika yasağı demektir**."

1981 yılında TIKKO gerillası Pir Hasan Kulaç'ın şehit düştüğü çatışmanın ardından süren operasyonlar sırasında bölgedeki gerillanın yerini öğrenebilmek amacıyla Dersim-Ovacık Hölükuşağı Köyü doğumlu Behzat Firik, evinden alınarak ormanda Kulaksız Yüzbaşı olarak bilinen Aytekin İçmez tarafın-

"Ateş öldürmez direnenleri" diyen Behzat Firik'ti yenen...

dan soruya çekilir.

Behzat'ın ağabeyi "kardeşimi nereye götürüyorsunuz" deyince Onu da birlikte götürürler. İki kardeş ağaçla bağlayan faşistler Behzat'ı konuşturmak için vücudunun çeşitli yerlerini ateşte ısıttıkları kızgın demirle yakarlar, ayaklarını ateş közüne sokarlar. Ancak bu şekilde bir şey elde edemeyince çareyi Onu kurşuna dizmekte bulurlar. Sonrasında ise "kaçtı, dur ihtarına uymadı, biz de vurduk" diye meseleyi geçiştirmeye çalışırlar, tıpkı bugünün yaptıkları gibi.

"Dört kelebek ateşin gerçek sırrına ulaşmaya karar verirler. İlk kelebek, ateşin uzağından geçip gelir ve şöyle der:

"Ateş aydınlatan bir şeydir"

Bu, gerçeğin tam bilgisi değildir ve ikinci kelebek ateşe biraz daha yaklaşır döner ve anlatır:

"Ateş, ısıtan bir şeydir"

Bu da gerçeği anlatmak için eksiktir ve üçüncü kelebek ateşe iyice yaklaşır alevler kanatlarını yalayıp geçer. Geldiğinde,

"İşte ateşin gerçek bilgisi" der.

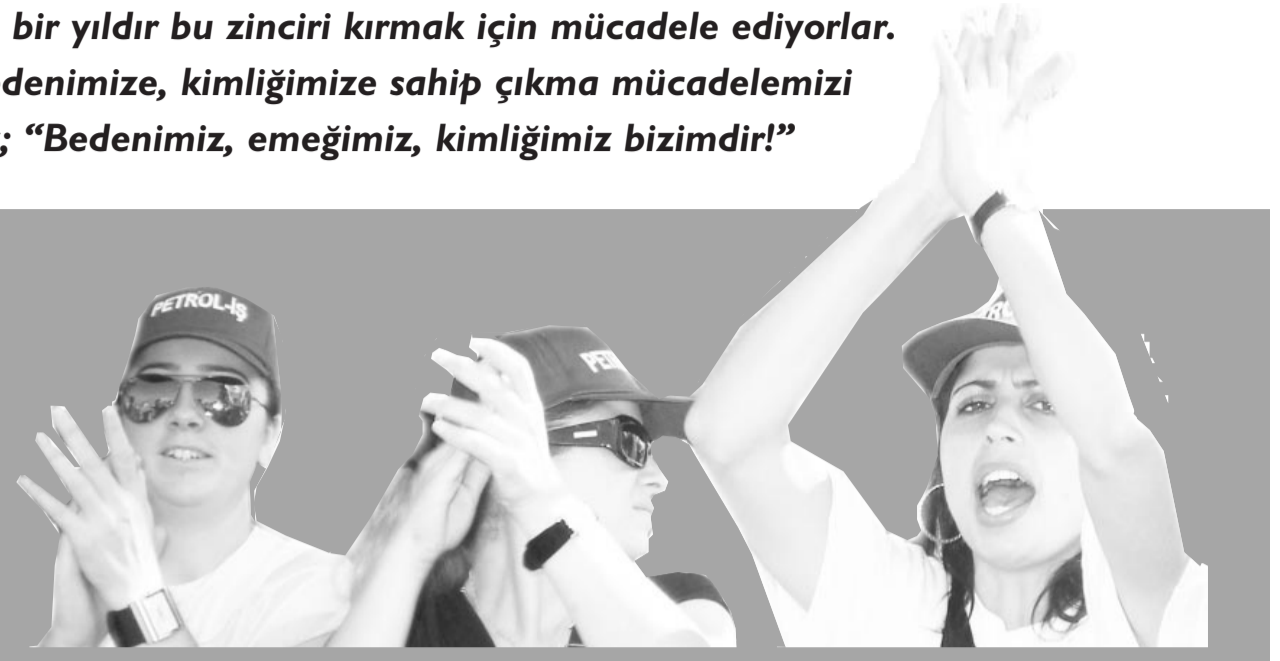
"Ateş yakıcı bir şeydir."

Dördüncü kelebek bununla yetinmez. Ateşin çevresinde dolanır, döner, kavrulur ve birden bire ateşin içine dalarak bir an parladıktan sonra alevlerin içinde görünmez olup gider. Ateşin gerçek bilgisini anlayan tek kelebeğdir O. Ancak bunu artık diğerlerine anlatacak durumda değildir...

Böyle midir? Hayır. 19 yaşında genç bedeni asırlık bir ağacın yatay dalına ipe bağlanmış, ateşe verirken evetleri yutan, ölümüne susan Behzat külleşmiş bedeniyle anlatmıştır ateşin gerçek bilgisini...

Ne Bursa'da yanan genç işçi kadınlar, ne de Ceylanpınar'da boğulan ya da kamyon kasalarında fındık toplamaya giderken ölen Kürt kadınları patronların ve devletin umurunda. Novamed'li kadınlar sürdürdükleri direnişle, bir yıldır bu zinciri kırmak için mücadele ediyorlar. Şimdi Novamed'li kadınlarla dayanışma zamanı. Biz kadınlar emeğimize, bedenimize, kimliğimize sahip çıkma mücadelemizi Novamed'li kadınların mücadelesine katmalı ve hep birlikte haykırmalıyız; "Bedenimiz, emeğimiz, kimliğimiz bizimdir!"

81 kadın işçi 1 yıldır direniyor!

Kadınız, örgütlüünüz, daha güçlüünüz...

"Biz emekçi kadınlar! Satılık değildir gururumuz, onurumuz, kanımız, ruhumuz, canımız/ Sen sen ol emeğimize laf söyleme/ Biliyorum her şey güzel olacak/ Bu sessiz çeliğimizi bir gün elbet duyulacak/ Gelin ey işçi kardeşlerim bir olalım/ Gökteki kuşlar bile yalnız uçmuyor bilinmeyene/ Gelin ey işçi kardeşlerim bir olalım/ Balıklar bile sürüyle yüzüyor denizin maviliğinde..."

(Direnişçi bir kadın işçi)

Istanbul'dan Antalya'ya yolculuğumuz... Direnişin olduğu yere. Sisteme, erkek egemen anlayışa, emek sömürüsüne karşı 365 gündür direnen Novamed işlerinin yanına... **Bir tarih yazılıyor kadın sömürüsüne karşı Antalya'da.** İnsan onuruna yakışır bir ortamda, örgütlü kalabilmenin mücadelesini veriyor 81 Novamed kadın işçisi.

Atılan sloganların coşkusunu, direnişteki işçilerin patron cenderesini kırmak için başlattıkları direnişin heyecanını yaşarken, yolda kadın sömürüsünün bir başka biçimi olan "cinsel" sömürüye maruz kalan, yaşayabilmek için bedenini sunan kaldırımındaki kadınlara takılıyor gözümüz. Sonra **Bursa'da** yananak ölen genç kadın işçilere kayıyor düşüncelerimiz. **Ceylanpınar'da** boğulanlara, bir lokma ekmeğin için kamyon kasalarında

Serbest Bölgesi'ndeki Novamed adlı fabrikası 2001 yılından bu yana faaliyettedir. İşçilerin söylediklerine göre, bu fabrikada dört yıl boyunca ücretler en alt düzeyde tutulmuş, kalmamış, insan onurunu zedeleyen uygulamalar da günlük yaşamın parçası haline getirilmiş. Patron temsilcilerinin kesin bir dille yalnadığı bu uygulamalar arasında, **işçilere konuşma yasağı**, hamileliğin ancak izin ve sırayla mümkün olabilmesi, **kazayla hamile kalma durumlarında aşığılanma**, işçilerin tuvaletten çıktıktan sonra içeride ne yaptıklarını rapor etme zorunlulukları da var. İşçilerin anlatımlarına bakılırsa fazla mesaiye kalandan değil ama tuvalette kısa kalandan "bonus" bile veriliyor. Tüm bu olumsuz koşulların son bulması için başlatılan mücadelede Novamed'in karşısına yerleştirilen mob içinde, işçiler günde üç vardiya işçilerli grev nöbeti tutuyorlar.

İşte **Antalya Serbest Bölgesi**'nde kadınların damgasını vurduğu ilk grevin hem dram, hem de büyük bir heyecanla yüklü olan öyküsünü kahramanlarından dinlemek istedik biz de.

Bazıları isimlerini vermek istemedi. 1 yıllık bir direnişin ardından bir sonuç görmek istiyorlar haklı olarak. Ve oluşturulan kamuoyuyla bekledikleri sonuçla yaklaşıklarını düşündükleri için olsa gerek, bir "aksilik" olsun is-

Hata olduğu zaman bağırıyorlar. Biz bunları hak etmiyorduk. İlkokul mezunuyuz diye aşığılandık, üstelik ilkokul mezunu şefimiz varken. Üniversite mezunu gençlerimiz içeride işçi olarak çalışıyor. Ama 'büyük'lere yakınlığı onları şef oluyordu. Yani yükselmek için okumak gerekmiyor. Okumak çok önemli ama böyle politikalar olduğu sürece, böyle patron olduğu sürece adalet de olmayacaktır. Öyleyse neye yarar?"

80 kadın işçiden biri O. İsmi vermek istemeyenlerden. Onu size bir cümleyle şöyle tanıtabilirim: **Öfkeli, kırgın ve gururlu...**

O konuşurken, elleri gün boyu toprakla süleşen, ekmeğinin peşinde göçebe umutlar taşıyan kadın tarım işçileri geliyor gözlerimizin önüne. Ne kadar da ortak bir yaşamları var aslında. Tarlada ya da fabrikada ikisi de beden ve kol emeğini gerektirecek en ağır işlerde çalışacak ucuz işgücü ordusunu oluşturuyor. İçine yuvarlandıkları yaşam dehlizinde kaybolmaları isteniyor onlardan...

"Ellerimdeki kanlar setlere bulaşa bulaşa çalıştım"

"Ellerim patlamış halde çalışırken elim acıyor dediğimde, 'herkesin eli acıyor, o zaman burada ne işin var, gidip evde duracaksınız' der-

Yanan kadın işçilerden biri 3 aylık hamileydi. O hiç anne olamadı. Nedeni patronunun, bu sistemin onun hayatına biçtiği "değer(sizlik)"di.

Hepimizin kanını donduran ve hafızalarımızdan silinmeyen onlara ait başka bir ayrıntı daha var. Henüz biri 15, diğeri 18 yaşında olan çocuk yaşta iki işçinin yangından sonra gazetelerde çıkan fotoğrafları fotokopi ile çoğaltılarak sigorta bildirelileri çıkarıldı patron Özyay tarafından. **Safiy ve Aysel de ölü işçiler olarak sigorta hakkına böyle sahip oldular.** Sonra ne mi oldu? Bursa Özyay Tekstil Patronu Lokman Özyay'ın hapis cezası para cezasına çevrildi. Yitip giden yaşamların, umutların, hayallerin bedeli de böylece "ödenmiş" oldu.

"Böyle bir cehennem görmemiştik!"

İşyerinden atılan **Havva Akgül**'le devam ediyoruz sohbetimize. İşten atıldıktan sonra tazminat davası açmış ve kazanmış. Şimdi başka bir işte, daha rahat koşullarda yaşadığını söylüyor. Ama Novamed'de çalıştığı yıllar, üzerinde unutulmayacak izler bırakmış:

"Müdür beni masasına çağırdı. Ağza alınmayacak küfürler etti. **'Novamed'in 6 tane avukatı var, böyle bir şeyi yapmaya nasıl cesaret edersin'** dedi. İlkokul mezunuyum diye aşığıladılar beni. Ben de 'lise

Girmiş olduk Novamed'le" diyor. Ama Havva'nın bazı güvensizlikleri de var. **"Sendika yardım etmeseydi bu kadar sürmezdi bu direniş"** diyor. Havva'nın beraber çalıştığı, aynı acıyı, aynı yoksulluğu paylaştığı sınıf kardeşlerine olan bu güvensizliğinin nedenlerini düşünüyoruz. Cevabı mı, sizce de gayet açık değil mi?

Havva'nın son sözlerinde yine sitem var haklı olarak. "Ne söyleyeyim ki. Bir müdürün ettiklerine bakın. İstedildiği gibi hakaret ediyor. Ben bunu ispat edemedim. Hakaret davası açsam da ispat edemedim. Çünkü adalet de onlardan yana." Bu da adalet değil galiba Havva...

"Kedi yavrusundan daha değerli olduğumuzu düşünmüyorum"

365 gündür sessizliğin içinde direniyor onlar. Basının çığıllıklarına olan duyarsızlığına karşı tepkililer. Bu sessizlik ortamı içinde örülen direnişin 1. yılında neler hissettiklerini sorduğumuzda kırgınlıklarını bakın nasıl anlatıyorlar Novamed'li işçiler.

"Ben çoğu gazeteyi almama kararı aldım. Bu ülkede büyük bir televizyon kanalının kedinin ağaca çıkıp da itfaiyenin onu kurtardığının haberi gösteriliyor ama burada 81 kadın bir mücadele veriyor, yaşam mücadelesi... Haklarımız ve emeğimiz için mücade-

"Dayanışmayı öğrendik"

1 yıldır direnen Novamed işçilerinin amacı insan onuruna yakışır bir ortamda, örgütlü mücadelelerini sürdürülebilmek. Onlar henüz işe alınmadılar. Yani amaçlarına henüz ulaşabilmiş değiller, ama direniş onların yaşantısında pek çok şeyi değiştirmiş. Konuştuğumuz işçiler **"en başta dayanışmayı öğrendik"** diyor. Küçük dar dünyalarından çıkmış olmanın, kendilerini sıkın cendereyi biraz gevşetmiş olmanın rahatlığı var sözlerinde. **"Artık rest çekmeyi öğrendik"** diyorlar. Kendilerine ve örgütlü güçlerine güveniyorlar. Kazanacaklarına olan inançları da tam. İşte bu yüzden sesleri gür çıkıyor: "80 kişi 80 bin kişiye bedeldir, kazanacağız."

Elimizi uzatırız, çünkü güçlü biziz

Fabrikada üretim şu anda hiçbir aksama olmadan ilerliyor. Çünkü Novamed patronu işçiler henüz greve çıkmadan yerine yeni işçileri işe almış. Çalışan işçilerin grevdeki işçilerle konuşması yasak. Bir de kendilerine işe girmeden önce greve katılmayacaklarına dair taahhütname imzalatıldıkları için kanunen bu hakları ortadan kalkmış. **"Yoksa gönülleri bizim biliyoruz"** diyor Novamed'li kadınlar. Arkadaşlarının işten atılma korkusu altında olduklarını ve bunun anlaşılabilir bir durum olduğunu söylüyorlar. **"Ne de olsa ekmeğin kavgası."** Ama kırgınlar onlara. **"Bugün arkadaşlığımız bitti"** diyorlar. Onlara böyle söylentiren direnişin 1. yılını doldurduğu gün işçi kardeşlerinin patronun dağıttığı, üzerinde **"I Love You Novamed"** yazan tişörtleri giymeleri. Kızgınlar doğru, ama sözlerine şunları eklemeyi ihmal etmiyorlar. "İşe geri alırsak elimizi yine uzatacağız arkadaşlarımıza, çünkü örgütlüünüz ve güçlü olan biziz."

8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü ilan edilmesini sağlayan doküman işçisi kadınların grevinin üzerinden tam 150 yıl geçti. Ülkemizde her gün yaşanan binlerce örnek, 150 yıl önce, 129 kadının yananak ölmesine neden olan koşulların ne kadar değiştiği sorusuna yanıt oluyor. **Bursa'da** yanan, **Diyarbakır'da**, **Dikmen'de** direnen, **Urfa Ceylanpınar'da** boğularak ölen genç kadınlar gibi... **Biz hiçbirini unutmuyoruz.**

Novamed'li kadınlar... Onların direnişi, % 90'nının kadın olmasıyla ve hepsinin ilk grevi olmasıyla bir ilk. Grevde 365. gününü dolduran kadın işçilerin bu onurlu mücadelesini yürekten kutuyor ve mücadelelerinde yanlarında olduğumuzu bilmelerini istiyoruz.

Patronlar kalles, işçiler kardeş

Novamed, işçi öğüten bir fabrika. Buradaki çalışma koşulları birçok serbest üretim bölgesi işyerinde olduğu gibi son derece vahşi. Fabrikada çoğunluğu oluşturan kadın işçilere yönelik baskılara daha da zorluydu. İnsan yerine konulmayan kadın işçiler çalışmaya isyan ederek Petrol-İş Sendikası'nda iki yıllık bir örgütlenme mücadelesine başladılar. Sendika çeşitli zorlukları aşarak 19 Nisan 2006 tarihinde toplu sözleşme yapma yetkisini aldı. Ancak Fresenius-Novamed yönetiminin baskıcı tutumundan dolayı, bir anlaşmaya varılmadı.

Fresenius ve Novamed yöneticilerinin katı tutumu nedeniyle TİS görüşmelerinde uzlaşma sağlanamayınca işçiler, insana yakışır çalışma ve yaşam koşulları için **26 Eylül 2006** günü greve çıktılar. Grev çıkın 84 işçinin 82'sini oluşturan kadın işçiler, 1 yılını dolduran grevde bütün hayatlarını değiştiren bir deneyim yaşayarak, hem kapitalizme hem de erkek egemenliğine karşı mücadeleyi grev çadırlarında, dayanışma etkinliklerinde sürdürüyorlar.

Novamed grevi 1. yılını doldururken, İstan-

bul'daki kadın örgütleri, kadın çevreleri ile sendika ve demokratik kitle örgütlerinden kadınlar tarafından oluşturulan **"Novamed Greviyle Dayanışma Kadın Platformu"** grevi kadın işçilerle ilgili bir dayanışma kampanyası başlattı. Ve bu kampanya çerçevesinde pek çok eylem ve etkinlik düzenledi. Son olarak da çeşitli illerden platform bileşenleri direnişin 1. yılında Novamed işçileriyle dayanışmak amacıyla Antalya'ya gittiler.

Istanbul'da saat 19:30 **Taksim Tramvay** durağında bir araya gelen kitle eski TÜYAP'a kadar sloganlarla yürüdü. Kısa müzik dinletilerinin verildiği Antalya'ya gidecek grubu uğurlama etkinliğine Sebahat Tuncel de yaptığı konuşmayla destek verdi.

Etkinlikten sonra Antalya'ya gidecek grup alkış ve sloganlarla yolcu edildi.

Antalya

Çeşitli illerden gelen yüzlerce kişi 1 yıldır direnen Novamed işçileriyle Antalya'da buluştu. Saat 11:00'de işçilerle birlikte Antalya Serbest Bölge önü-

ne yürüyüş gerçekleştirildi. İçeri girilmesine izin vermeyen polislin tutumu üzerine Serbest Bölge'nin yakınlarında toplanan kitle burada bir basın açıklaması yaptı.

"Novamed Cesaretin ve azmin grevi"

İlk konuşmayı yapan Petrol İş Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** şunları söyledi: "Bu grev serbest bölge gerçeğini açığa çıkaran bir grevdir, bu grev kadın emeği sömürüsünün ne düzeyde olduğunu gösteren bir grevdir. 1 yıldır grevdeyiz, 2 yıl da sürse direneceğiz ve buradan zaferle çıkacağız."

Öztaşkın'ın konuşmasının ardından sırayla uluslararası konuklar ve diğer illerden gelen Novamed Kadın Platformu üyeleri birer konuşma yaptılar. Daha sonra yaklaşık 15 kişilik bir heyet direniş çadırını ziyaret etmeye gitti.

İşçilerle yapılan görüşmelerden sonra Tarım-İş kongre salonunda direnişteki işçiler diğer illerden gelen misafirlerin sorularını yanıtladı. Dayanışma eylemi hep beraber söylenen "Kadınız örgütlüünüz, daha daha güçlüünüz/Hepimiz Novamedliyiz, hepimiz grevdeyiz" şarkısıyla son buldu.

mezunuyum diye girmedim, işinize gelirse' dedim. Bana savunma kâğıdı hazırladılar. Ben de savunmamı yaptım, çıktım."

Direnişe devam eden arkadaşları için ne düşündüğünü sordüğümüzde; "Arkadaşlarımı sonuna kadar destekliyorum, bugün de bunun için buradayım. Novamed olmasaydı, açlıktan ölmezdim ama bari bizden sonrakiler bizim yaşadıklarımızı yaşamasınlar. Bize yapılan baskılara onlara yapılmamasın. Biz böyle bir cehenneme girmemiştik.

ölen tarım işçilerine, evini dünyası belleyen kadınlara... Emekçi kadınların defalarca kez yaşadığı bu yazgının Novamed'de olduğu gibi ilmek ilmek örülerek ve örgütlenerek bozulacağını ve fakat yolumuzun uzunluğunu düşününce biraz hüzünlüyoruz...

Nedir Novamed?

FMC, 12 ülkede fabrikası, 100 bin çalışanı olan diyaliz filtre setleri alanında dünya pazarını elinde tutan uluslararası bir şirket. Merkezi Almanya'da olan bu şirketin **Antalya**

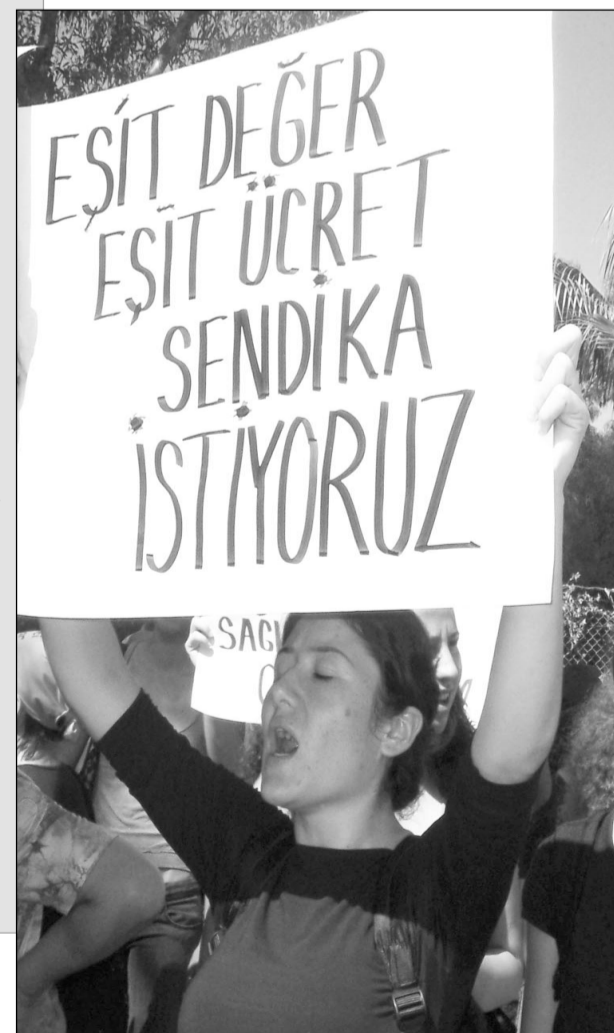
temiyorlar. Anlayışla karşılıyor elbette isteklerini. Ve aramızda kalıyor isimleri kahramanlarımızın, söz verdiğimiz gibi...

Yükselmek için okumak gerekmiyor

"Ben önceden tarlada çalışıyordum. İnanın ellerim buradaki kadar nasır toplamıyordu. Ellerimiz nasır oldu, patladı, şişti bantladık, onun acısıyla, patladı, şişti bantladık, onun acısıyla linenin hızına yetişmeye çalıştık. Yetiştiremeyince hakaretler duyduk.

lerdi. Benim yerime iyileşene kadar işi bilen başka birini de verebilirlerdi. Ama yapmadılar, beni 8 saat boyunca ağlattılar. Elimdeki kanlar setlere bulaşa bulaşa, üzerine yara bandı yapma çalıştım. Biz de insanız ama bunu anlayın kim!"

Bir anneyle konuşuyoruz bu defa. Sırayla hamilelik uygulamasıyla dünyaya getirmiş bebeğini. Her anlatım başka bir acıyı çağırıyor adeta. Yangına sigortalı fabrikada yanan kadın işçileri hatırlıyor musunuz? Özyay Tekstil işçilerini... Onların sigortası yoktu.

le ediyoruz, bir kerelik ismimiz geçmiyor. Destek verenler çok az, onlar da biz çağırırsak geliyor. Arayan soran yok. Hatta çağırıldığımız halde gelmeyenler de var." Haksızlar mı? 1 yıldır örülen direniş boyunca ne kadar konuk ettik onları evimize. Ne kadar duyduk/duyurduk seslerini, ne kadar paylaştık acılarını... Haklılar hem de çok...

Sarkozy işçi sınıfına "savaş" açtı!

Cumhurbaşkanı seçildiğinden bu yana Fransız emperyalist sermayesinin istemleri doğrultusunda, işçi sınıfına karşı kelimenin tam anlamıyla "savaş" ilan eden faşist Sarkozy, kazanılmış hakları birer birer tırpanlama çabalarını sürdürüyor.

Son olarak gündeme gelen "reform yasası" ile birlikte, çalışma saatleri haftada 35'ün üzerine çekilmeye, emeklilik yaşı yükseltilmeye, çalışanın sağlık hizmetlerine katkı payı artırılmaya ve esnek çalışma dayatılmaya çalışılıyor. Bunun anlamı, önümüzdeki süreçte sabit çalışma saatinin olmaması ve iş saatlerinin her iş yerinde, patronun keyfine göre düzenlenmesi.

Sarkozy bu yeni saldırı dalgasını, "mevcut sosyal sistemin artık ekonomik olarak kaldırılamaz" olduğu ve çalışma yaşamının ve fırsat eşitliğinin önünde engel oluşturduğu biçiminde savunmakta. Böylece Fransızlara haftada 35 saatin üzerinde çalışma fırsatı verilmeliymiş!

İş Bulma Kurumu'nun verdiği işi gereksiz olarak iki kez reddeden işsizleri ve sosyal hizmetleri "suistimal" edenleri de yaptırım tehdidi bekliyor. Bu yeni saldırı dalgasının, ekonomik krizini aşmaya çalışan Fransız sermaye sınıflarının dayatması olduğu bilinmekte. Krizin faturası ise bir kez daha ezilen işçi-emekçi kesimlere çıkarılmak isteniyor. Ancak aynı Emeklilik Yasası 1995 yılında da gündeme getirilmiş ve o dönem yapılan genel grevler Fransa'da hayatı felç etmiş, hükümet istifa etmek zorunda kalmıştı. CFTD Sendikası Başkanı François Chereque: "Bize önerilen takvim planına uymak imkansız" diyor ve ekliyor: "Böylesi köklü reformlar eşzamanlı olarak yapılamaz." CGT Sendikası ise, "Bu reform planları en fazla çalışanları etkiler. Bana göre bu girişim işçi sınıfını daha güçlü harekete geçirmeye dönük bir meydan okumadır" açıklaması yapıyor.

Fransız emperyalizmi bir yandan işçi-emekçi yığınlara dönük sosyal yıkım saldırılarını olanca hızıyla sürdürürken, diğer yandan da işgallerin baş müttefiki olma yönünde adımlar atmaktadır.

Kitleler faşist cuntaya karşı ayağa kalktı

On binlerce kişi haftalardır Myanmar'ın eski başkenti Rangun sokaklarında eylemler yapıyor. Eylemcilerin sayısı son günlerde yapılan gösterilerde 130 bini geçti. Ayrıca ülkenin 14 eyaletinin yedisinde on binlerce kişi sokaklarda.

Ordu panzerlerle caddelerde gezmeye başlayıp ve halka evlerinde kalma çağrısı yaptıktan sonra bile protestolar devam etti. "Özgürlük istiyoruz" sloganlarıyla gerçekleşen protestoların fitili, % 500 kadar artan benzin, mazot ve temel gıda fiyatlarıyla ateşlendi. Ancak protestoların esas hedefinde askeri cuntanın diktatörlük rejimi var. Eylemlere en büyük destek ise Budist rahiplerden geldi. Eylemlerden birinde polisin azgınca saldırısına maruz kalan rahipler, demokrasi talepli eylemlerine, kendilerinden özür dilenmesi talebini de ekleyerek, uzun bir yürüyüş eylemi başlattılar.

Myanmar halkının % 89'u Budist. Budist bir hükümetin rahiplere saldırabilmesi için ise çok "geçerli" bir nedeni olmak zorunda. Ancak son eylem sürecinin daha ilk günlerinde, polis rahiplere saldırarak, birçoğunu ciddi biçimde tartaçladı. Kendilerine dönük bu saldırıyı protesto eden rahipler, kendilerinden özür dilenmediği takdirde orduyla ve askerlerin aileleriyle tüm ilişkilerini keseceklerini ve tapınaklarından çıkarak yürüyebileceklerini açıklamışlardı. Ancak askeri diktatörlük özür dilemek bir yana, başta rahipler olmak üzere, eylemcilere azgınca saldırarak, çok sayıda insanı katletmekten çekinmedi.

Myanmar, yeraltı zenginliklerine baktığında zengin bir ülke. Ancak ülke halkı büyük bir yoksulluk içinde. Ülke petrol, gaz ve doğalgaz rezervlerinin 540 milyar

küp olduğu tahmin ediliyor. Ancak bunların ihracatından elde edilen gelirin büyük bölümü generallerin ve onların bürokratlarının cebine giriyor. Bütçenin % 40'ı orduya gidiyor. Halkın eğitimi için ayrılan pay ise sadece % 0.3. Ülkenin bugüne kadarki başlıca ticari ortakları, ülkedeki petrol ve gazı kendi ekonomileri için talan eden Çin ve Hindistan. Ancak batı emperyalistlerinin ve onların propagandacılarının Myanmar'ın zenginliklerine dönük ilgilerini de atlamamak gerekiyor. Eylemlerdeki özgürlük talebi de haklı bir talep. Çünkü Bengal Körfezi'ndeki, Çin, Tayland ve Hindistan'ın ortasında kalan ülke 20 yıldır, her türden muhalefeti yasaklayan bir askeri cunta ile yönetilmekte.

1948'de adı Burma'yken Britanya sömürgeciliğinden bağımsızlığını elde eden Myanmar 1962'den beri askeri diktatörlükle yönetiliyor. 1988'de bir darbe daha gerçekleştiren askeri yönetim, ülkenin adını 1989'da Myanmar'a çevirmişti.

1988'de kitlesel demokrasi gösterilerinin şiddetle bastırılması ve 3 bin kişinin katledilmesinin ardından, 1990 genel seçimlerini Aung San Suu Kyi ve partisi Ulusal Demokrasi Birliği Partisi yüzde 60 oyla kazanmıştı.

Ancak Cunta, bu zaferi geçersiz saydı ve muhalefet lideri Aung San Suu Kyi'yi hapse attı. Gerçi bu süre içinde birkaç kez kısa süreli olarak serbest bırakıldı ama, kendisi şu anda ev hapsinde. Eylemciler bunu da protesto etmek

için Kyi'nin evinin önünde de bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Şu süreçteki protestoların bir diğer nedeni ise, generallerin, ne halka ne de muhalefete dayanışmadan oluşturdukları ve içeriği açıklanmayan yeni anayasa. Bu anayasanın çıkmasından sonra, yapılması gereken -en son 1990'da yapılan- seçimlere ilişkin bir tarih açıklanmadı. Kısacası, generallerin vaat ettiği "demokrasiye geçiş"ten söz etmek mümkün değil.

Dünyanın birçok yerindeki ilerici-devrimci ve demokratik güçler Myanmar halkıyla ve onların demokrasi talebiyle yürüttükleri mücadeleyle dayanışma çağrısı yapmaktadır.

Myanmar'daki kitle eylemlerinin gerçek anlamda özgürlük ve demokrasi getirebilmesinin tek koşulu ise, bu eylemlerin, sınıfsal temelde yükselen, anti-emperyalist bir rotaya kanaliz edilmesinde yatmaktadır.

"Özgürlük dilenilmez, mücadeleyle alınır!"

Alman Parlamentosu'nun Afganistan'daki Alman işgal birliklerinin süresini uzatma kararı almaya çalıştığı günlerde Berlin'de biraraya gelen binlerce kişi birliklerin görev süresinin uzatılmamasını ve hemen çekilmelerini talep etti.

CDU/CSU ve FDP'den oluşan koalisyona hükümeti, uzatmanın dışında başka bir alternatif olmadığını savunurken, bunun "terörizmle mücadele" Afganistanlı kadınların "özgürlüğü" ve ülkenin yeniden inşası için zorunlu olduğunu getirmekte. Ancak

getirilen tüm bu gerekçelerin emperyalizmin gerçek hedeflerini gizlemek olduğu biliniyor. Ki son eylem de bunu kanıtlamış durumda.

İşgal karşıtı eylemlerin yanı sıra, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına karşı eylemler de sürüyor. Federal hükümetin, "terörle mücadele" adı altında, özel yaşam alanlarının dinlenmesini, izlenmesini ve kayıt altına alınmasını öngören bir yasayı çıkarmaya dönük çabası geçtiğimiz günlerde Almanya'nın başkenti Berlin'de yapılan kitlesel bir eylemle protesto edildi.

İşgal karşıtı eylemlerin yanı sıra, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına karşı eylemler de sürüyor.

İrkçılığa karşı kitlesel eylem

İsviçre'de son dönem giderek turunan ırkçılık ve yabancı düşmanlığı, Lozan'da yapılan kitlesel bir eylemle protesto edildi. Sağcı partilerin, İsviçre'de 21 Ekim'de yapılacak olan parlamento seçimleri öncesi, seçim kampanyalarında aşırı ırkçı-faşist söylem ve materyalleri kullanmaya ağırlık vermesi üzerine gerçekleşen eylem, bir miting şeklinde örgütlendi.

Geçen dönemde de ırkçı ve faşist söylemler kullanarak her yerde (duvar, direk, pa-İsviçre Parlamentosu'nda en fazla sandalyeye sahip olan

UDS, bu dönem seçim propagandasını daha açık ve pervasız bir şekilde ırkçılık üzerinden yürütüyor ve ekonomik-siyasal sorunların kaynağı olarak ülkede yaşayan yabancıları gösteriyor.

Bu ırkçı-faşist kampanya, İsviçre'nin ilerici-devrimci kamuoyu ve göçmen işçiler tarafından büyük bir nefret ve tepkiyle karşılandı ve Lozan'da kitlesel bir eyleme dönüştü. Afişler görüldükleri her yerde (duvar, direk, pa-İsviçre Parlamentosu'nda en fazla sandalyeye sahip olan

Evrensel Bakış

İşgallerin büyüttüğü "kirlili" sektörler

Eski İngiliz elçisi Craig Murray Afganistan işgaline ilişkin geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklamada: "Savaşın en büyük kârı, dünyanın bugüne kadar gördüğü en büyük eroin ticaretidir" diyor.

Aynı günlerde Afganistan işgalinde ölen 64. İngiliz askerinin cenazesi vardı. İngiliz işgal güçlerinin giderek artan asker kaybı, tedirginliği artırıp, bununla birlikte de uzunca süredir devam eden tartışmaları alevlendirirken, askerlerin ne için öldükleri sorusunun da daha sıkça sorulmasını getiriyor.

Britanya İmparatorluğu Afganistan'ı geçmişte en güçlü olduğu yıllarda bile askeri açıdan yenememişti. O halde İngiltere Irak işgalinde çekilme belirtileri gösterdiği, hatta denetim altına almaya çalıştığı (çünkü hiçbir zaman tam denetim sağlayamadı) bölge-

lerden askerlerini çektiği şu süreçte, Afganistan'da kalmaktaki ısrarının neden koruyor? Bunun cevabı çok basit: **Çünkü burada dünyanın bugüne kadar gördüğü en büyük eroin pazarı var ve İngiltere bu pazardan en büyük kâr payını elde etmekte.**

İşgalden önce neredeyse sıfır seviyeye inmiş olan haşhaş ekimi, işgalle birlikte inanılmaz boyutlara ve haliyle inanılmaz kârlara ulaşmış durumda. 2006 yılındaki haşhaş üretimi tarihteki en yüksek miktar olarak verilirken, bu yıl bu oranın daha da yukarılara çıkması bekleniyor. Ancak haşhaş artık ham madde olarak başka ülkelere gönderilmiyor. İşlenip, öyle gönderiliyor. Yani haşhaş değil, doğrudan eroin ihraç ediliyor.

Hem de BM'nin, ABD'nin ve özellikle de İngiliz askerlerinin eskortluğun-

da. Tüm bunlar elbetteki, başta Karzai olmak üzere, Afganistan'ın belli elit tabakasının bilgisi ve ortaklığı dahilinde gerçekleşiyor. İngiliz muhalif çevreler mevcut durumu şöyle özetliyorlar: "Afganistan'da ölen her asker aynı zamanda eroin bağımlılığı nedeniyle hayatları kararan veya aşırı dozdan ölen genç insanların arasında sayılmalı. Çünkü hepsi de aynı politikanın kurbanlarıdır."

İşgallerin büyüttüğü "kirlili sektör" sadece eroin sektörü değil. Bir diğer kârli ve giderek büyüyen sektör de Irak işgali sürecinde oluşmuş durumda. Bu sektör ise "özel güvenlik" sektörü. Son aylarda giderek büyüyen bu sektörden elde edilen kârlar da yine oldukça yüksek. Başta ABD şirketleri olmak üzere, işgalin müttefiği bir dizi ülkenin burada özel güvenlik alanında "hizmet" verdiği bilinmekte. Bunun getireceği tehlikelere ise aylar öncesinden dikkat çekilmişti. Ve nitelikli bir özel güçlerin işgal bölgesinde, yüksek mablağlar karşılığında, üst düzey kişilerin can güvenliğini sağlamaktan ziyade, Irak

halkının can güvenliğini ortadan kaldırma gibi bir işlemlerle sahip olduğu gizlenmez biçimde ortaya çıktı.

Burada "güvenlik hizmeti" adı altında faaliyet sürdüren şirketler içinde en büyük paya sahip olan ve kazancı her geçen gün katlanarak büyüyen şirket, "Blackwater" şirketi. Geçtiğimiz günlerde, bu şirkete bağlı "özel ölüm mangaları"nın, ABD'li diplomatları taşıyan konvoydan açtıkları rastgele ateş sonucu çok sayıda sivilin yaşamını yitirmesi ve yine çok sayıda insanın ağır yaralanması, tüm dünya kamuoyunda tartışmalar yarattı. Ancak aynı zamanda da işgalin yarattığı "kirlili" ancak büyük kârli bir sektörde de gözler önüne serdi. Bu alandan elde edilen kârların boyutu ise, meselenin kukla Maliki hükümetinden bile tepki almamasıyla birlikte, Rice'in devreye girerek, olayı örtbas etme çabalarında görüldü.

Öyle görünüyor ki, ABD ve AB emperyalistleri, sadece Ortadoğu'nun, petrol, gaz vb. yer altı-yerüstü zenginliklerini yağmalamakla yetinmeyip, kârlarına kâr katacak yeni alanlar yaratma-

ya da sürdürüyorlar. Ve bu alanlardan elde edilen kârlar da yine halkların kanı-canı üzerinden elde edilmekte ya doğrudan, ya da uyuşturucu örneğinde olduğu gibi, dolaylı olarak.

Ancak elde edilen onca kâra rağmen sistem, içinde bulunduğu ekonomik-siyasal krizi bir türlü aşamamaktadır. Çünkü bu kârlar krizi aşmak için kullanılmaktan ziyade, tekellerin kasalarına girmektedir.

Bunun içindir ki, kriz büyüdükçe işgallerin genişlemesi de gündem olmayı sürdürmektedir. İran'a dönük saldırı tehdidinin son günlerde artarak sürmesi de bundandır. Hem de bu defa tehdit sadece ABD emperyalizminden gelmiyor. Blair'in hem hükümetten böylelikle de gözden düşmesiyle birlikte, O'nun yerini doldurmaya aday olduğunu, her fırsatta sergilediği emek ve halk düşmanı politikalarla gösteren Fransa Cumhurbaşkanı faşist Sarkozy tarafından geliyor en başta da. Tabii ki bir bütün olarak da Fransız emperyalizminden. O'nu, kendi ülkesinde izlediği sosyal yıkım vb. halk düşmanı politikaları gide-

Güney Afrika

Düşük ücret ve kötü çalışma koşullarını protesto eden binlerce otomobil yedek parça üretimi işçisi, örgütlü oldukları NUMSA Sendikası öncüğünde greve gittiler. Grevin haftalardır sürmesi, otomobil sektöründe büyük sıkıntı yarattı. Yedek parça üretiminin durması otomobil firmaları açısından büyük bir kayıp yol açarken, NUMSA Sendikası ücretlerin yükseltilmesi ve çalışma koşullarının düzeltilmesi taleplerinde ısrarlı olduklarını açıkladı.

Kanada

Bir uluslararası sendikalar birliği olan, İnşaat-ve Orman İşçileri Sendikası bir kampanya örgütleyerek, Kanada Eyaleti British Columbia'da, 21 Temmuz'dan bu yana grevde olan 7 bin orman işçisiyle dayanışma çağrısı yaptı. Zorlu geçen grev, çalışma saatlerinin, yaşam ve sağlık koşulları hiçe sayılarak, uzatılmak istenmesine karşı yapıyor. Grevin gerçekleştiği bölgede Haziran 2006'dan bu yana 65 ormancı yaşamını yitirdi.

Bangladeş

Savar'daki Dhaka İhracat Üretim Bölgesi'nde (DEPZ) çalışan protestocu ihracat işçileri, serbest bölgedeki 88 fabrikayı felç ettirtiler. Yüzlerce işçi, önce bir işçinin öldürüldüğü duyumunu aldıkları bir fabrikayı işgal ettiler. Ardından çatışmalar yaşandı, sokaklar işgal edildi. Çatışmalar sırasında polis saldırılarla, ayrıca fabrikadaki malları da kırdı. Çatışmalar sırasında en az 100 işçi yaralanırken, polis eylemcilere karşı göz yaşartıcı bomba kullandı.

Yine Bangladeş'te, hükümetin koyduğu eylem yasağına karşı koyan 25 bin tekstil işçisi, yasağa rağmen eylem gerçekleştirerek, düşük ücretleri protesto etti. Polis Dacca'da yapılan eyleme coplarla vahşi bir saldırı gerçekleştirmesi üzerine, eylemci işçiler ellerindeki sopa ve taşlarla belediye otobüslerine saldırarak, otobüsleri tahrip ettiler.

Tayland

Tayland'ın başkenti Bangkok'da bir araya gelen binlerce nakliyat işçisi, demiryolunun ve karayolundaki nakliyenin özelleştirilmesi çabalarına karşı eylem yaptı. Eylem nakliyat sektöründeki, uluslararası Nakliyat İşçileri Federasyonu'na üye, 4 sendika tarafından organize edildi.

rek büyüyen Almanya Başbakanı Merkel ve de böylelikle Alman emperyalizmi izliyor. Ancak gerçekte ise AB emperyalizmi, yekvucut olmuş bir halde, ABD'nin saldırı politikalarını sadece sahiplenmekle kalmıyor, çoktan kendi politikası haline getirmiş bulunuyor. Bunun nedenlerinin başında ise, Avrupalı emperyalist güçlerin giderek, emperyalizmin öncü gücü olma pozisyonunu kapırdıkları ABD ile yarışabilecek güce erişmeye başlamış olmalarıdır. Hem ekonomik ve siyasal, hem de askeri anlamda. Bunun içindir ki, yağma ve talan pastasının paylarını arttırmaya çalışmaktalar. Ancak gerek işgal karşıtı direnişlerin emperyalistleri tüm kalma çabalarına rağmen (İngiltere örneğinde olduğu gibi) işgalden çekilmeye zorlaması gerekse emperyalist ülkelerde ve de bağımlı ülkelerde işçi-emekçi yığınların grev vb. direnişlerle yaşamı felç etmesi, ezilen halkların, gerek katliamlarla gerekse büyütilen "kirli setör"lerle, kanları üzerinden elde edilmeye çalışılan pastayı emperyalistlere öyle kolay kolay yedirmeyeceğinin göstergesidir.

Bugünün sınıf bilincinden ve örgütsel tepkisinden uzak olan bu hareketin sahipleri olan göçmen emekçiler unutulmasın ki, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarında Nazi işgaline karşı ilk direnişi başlatanlardı.

Özgürlük ve gelecek arayan dilsizlerin isyanı

Paris'in kenar semtlerinde yıllardır horlanan, aşağılanan güven ve gelecek duygusundan yoksun, derdini anlatma yolu bulamayan, umutsuz, çaresiz Kuzey Afrika'nın, Asya'nın göçmen emekçilerinin öfkesi, yangına dönüştü. Paris'i kenar semtlerden adım adım saran, önce başkente, sonra da ülke geneline yayılan ve giderek diğer Avrupa ülkelerinden Belçika ve Almanya varoşlarına sıçrayan yangın, emperyalist-kapitalist sistemin efendilerinin başını ağrıtan, çözüm bekleyen ciddi bir toplumsal sorun olduğunu da gösterdi.

Fransa toplumunda zenginlerle yoksullar, yerli halk ile göçmen halklar arasında eşitsizlik, farklılık artmakta, arada ciddi duvarlar oluşmaktadır. Toplumsal temel sorun olan işsizlik, eşitsizlik, adaletsizlik her geçen gün artmaktadır. Fransız egemenleri tarafından önce önemsenmeyen, ciddi bir toplumsal sorun olarak görülmeyen göçmen emekçilerin sorunları, uzun süre çözümsüz kalmanın sonucu bugün artık patlama noktasına gelmiştir. Fransa'nın dört bir yanına yayılan "sans culotte" (baldırı çıplak)ların yangını, iktidarı ciddi şekilde meşgul etmiş, sorunun çözümü konusunda düşünmeye, yeni adımlar atmaya zorlamıştır. Bu yangının sınıf karakteri, örgütlü olmayışı egemenleri belli ölçüde rahatlatmış da, yangının gelişim ve yayılma boyutu egemenleri korkutmuştu.

1960'ların başında Cezayir, Tunus ve Fas'tan, ağırlıklı olarak Kuzey Afrika ülkelerinden başta Fransa ve Belçika olmak üzere Avrupa'nın çeşitli ülkelerine çalışmak amacıyla göç eden Müslüman kökenli Magrep halkı bugün yaşlı Avrupa kıtasının başını ağrıtan, acil çözüm bekleyen ciddi toplumsal bir sorun

oluşturmaktadır. Avrupa'da 15 milyon Müslüman olan toplam 20 milyon göçmen yaşamaktadır. Başta Fransa olmak üzere "uygar" ve "gelişmiş" Avrupa ülkelerinde uzun süredir göçmen emekçilere karşı ırkçı ve ayrımcı bazen açık, bazen gizlenmeye çalışılarak uygulanan şoven bir politika izlenmektedir. **Özellikle 11 Eylül saldırılarının ardından ezilen dünya halklarına karşı sürdürülen çok yönlü saldırı dalgası Avrupa ülkelerinde etkili olmaya başlamıştır.** Önce İngiltere'de, ardından Fransa'da "teröre karşı önlem" adı altında anti-terör yasalarının uygulamaya konmasıyla birlikte, sosyal yaşama ve insan haklarına yönelik saldırılar her geçen gün artmaktadır.

Fransa'da ırkçı sağ partileri, hiç de yabancı olmadığımız "ya sev ya terk et" sloganıyla sürdürdükleri şoven ırkçı propaganda çalışmasıyla, Fransız halkının desteğini kazanmayı amaçlamaktadır. Bunun için yoğun ve sistematik bir şekilde yabancı düşmanlığı eksenli propaganda yürütülmektedir. Bu partiler en üst sınıfta yabancı düşmanlığı yaparak kitle desteği bulmaya, etki güçlerini arttırmaya çalışmaktadır.

Son yılların en kötü dönemini yaşayan Fransız ekonomisi, işsizlik sorununu çözmekten aciz durumdadır. İşsizlik ülke genelinde yüzde 10 civarındayken bu oran varoşlarda (banlieues) yüzde 20 ve 30'larda seyretmektedir. Aynı oran 26 yaş grubu gençler için bazı göçmen mahallelerinde yüzde 40'lara kadar varmaktadır. Fransa'da artan işsizlik oranından göçmenler daha fazla pay almaktadır, bu oran göçmen emekçiler arasında daha yüksek bir rakama ulaşmaktadır. İşsizlikteki bu eşitsiz oran eğitim, konut ve sağlık hizmetlerinde de görül-

mektedir. Eşitsizlik, ayrımcılık ve ırkçılık sosyal yaşamın bütününde hakimdir. Fransa'da ekonomideki ve toplumsal yaşamdaki kötü gidişatın, sosyal huzursuzluğun sorumlusunun göçmenler olarak gösterilmesi, yıllardır uygulanan yabancı düşmanlığı eksenli politikanın anlaşılması açısından önemli bir veridir.

Kapitalist ülkeler yıllarca ağırlıklı olarak Müslüman göçmen emekçileri kendi ülkelerinde en ağır, en zor ve en sağlıksız işlerde çalıştırarak, emeklerini vahşi bir şekilde sömürdüler. Onlarca yüzlerce metre derinliklerinde, madenlerde metro, yol ve alt yapı çalışmalarında emek ve kanlarını akıttılar, karın tokluğuna çalışanlar ağırlıklı olarak Müslüman kökenli göçmen emekçiler oldu. Ancak bu "gelişmiş" ülkeler, iliklerine kadar sömürdükleri göçmen emekçileri gözden uzak semtlerde, toplu olarak kaldıkları konutlarda en alt düzeyde sosyal hizmetin götürüldüğü bakımsız bir yaşama mahkum ettiler. Göçmen emekçiler, kenar yaşamın yalnızlığında itilmişlik, unutulmuşluk, dışlanmışlık psikolojisi içinde kin ve nefretlerini büyüttiler. Fransız efendileri göçmen çocukları işsiz ve eğitimsiz bıraktı, ellerine tutuşturdukları Fransız kimliğinden ve pasaportundan başka hiçbir yurttaşlık hakkı vermedi. Müslüman göçmen emekçi çocuklarını kör ve bağımsız milliyetçiliğin her türden aşağılama, dışlama ve horlamalarına maruz bıraktı. Uyuşturucu taticilerinin maddi ve manevi kölesi durumuna getirdi. Her türlü uyuşturucu kullanma oranı artarken aynı zamanda bunların kullanımının yaş sınırı da her geçen gün daha altlara indi. Bu tablonun yaratıcısı emperyalist-kapitalist sistemdir.

Baldırı çıplakların isyanı...

Yaşlı yerkürede ekonomik-toplumsal-politik her gelişme MLM biliminin evrensel tezlerini ve devrim bilimini, sınıfların varoluş gerçekliğini ve sınıflar mücadelesi yasasını doğrular temelinde gelişmektedir. Bu gelişim dengersiz, eşitsiz, inişli ve çıkışlı da olsa onun iç gelişim yasalarının özünü değiştirmemektedir. Ve Lenin yoldaşın şu tespitini doğrular temelinde gelişmektedir. "Sermaye için zorla çalıştırarak ezilmiş ve sürekli olarak yoksulluğun, ilkeliliğin ve yozlaşmanın 'de-

rinliklerine' itilmiş olan proletarya" ancak MLM biliminin devrim ilkeleri ve proleter ideolojinin yön verdiği emekçi ordu-sunu yarattığı zaman yenilmez ve sağlam bir güç durumuna gelecektir. Ve o zaman kapitalizm, emekçi yığınları rahatlıkla sömürmeyecek ve onları toplumun yokluğun ve bilgisizliğin derinliğinde yoz bir yaşama mahkum edemeyecektir."

Emperyalist-kapitalist sistem evrensel bir sömürgeci baskı sistemi olmaya, bir avuç "ileri ve gelişmiş" ülkenin dünyaya nüfusunun büyük çoğunluğunu mali yönden boğduğu köleleştirdiği bir sis-

tem olmaya devam ediyor. 4 Ekim tarihinde Paris ve Fransa'nın yoksul ve bakımsız varoşlarında genç göçmen hareketi bir devrim hareketi olmadığı için kapitalizmi çökertmezdi. Bu hareket kendiliğinden ve göçmen karakterli de olsa kendiliğinden oluşan isyan hareketleri olmadan ve bu gelişmeler yaşanmadan devrimci kalkışmanın olgunlaşmacağı ve gerçekleşmeyeceği de ayrı bir gerçektir.

Kapitalist sistemin yumuşak karnı olan varoşlarında (gettolarında-ban-

buluşacaktır. Göçmenlerin öfke sloganında az sayıda da olsa kültür devriminin yaratıcısının büyük komünist usta başkan Mao'nun görkemli posterinin olması, kızıl boyanacak gökyüzünün anlamlı habercisidir.

Bugünün sınıf bilincinden ve örgütsel tepkisinden uzak olan bu hareketin sahipleri olan göçmen emekçiler unutulmasın ki, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarında Nazi işgaline karşı ilk direnişi başlatanlardı. Nazilerin işgalci postalları altına ilk direniş dinamiklerini koyanlar göçmen kökenli Fransız direnişçilerdi. "Kahrolsun faşizm, kahrolsun işgal" diye slogan atan "Yaşasın tam bağımsız Fransa" sloganını haykıran yine bugünkü lanetli göçmen emekçilerin ilk atalarıydı. Ve bundan dolayı Nazi işgalcileri tarafından kırmızı afişle arandılar, Paris'in en vahşi ve en berbat Frenses Hapishanesi duvarlarında bedenlerini faşizmin kurşunlarına siper ettiler, kanlarını bağımsız, özgür, sosyalist Fransa için armağan ettiler. Onlar göçmen kökenli Yeni Komünarlar. Onların başında İtihat Terakki'nin tehcir adıyla soykırıma uğrattığı ve bu soykırımdan sağ kurtulan çocuk yaşta Fransa'ya göç ettirilen Ermeni asıllı Adıyaman doğumlu devrimci Misak Manuşyan vardı. Ve yanında yirmi bir göçmen vardı. Onlar İspanyol, Portekizli Yahudi göçmen militanlardı. Ve bu göçmen emekçi kökenli direnişçiler ilk kurşunu Nazilerin alın çatısında patlattı. Ayaklarının altında beklenmedik yerde patlayan ilk direniş öfkesi onlar oldu. Dün çekinmeden, gözlerini bile kırpmadan bağımsız, özgür, sosyalist Fransa için canlarını ilk armağan edenler, bugün aynı ülkenin efendileri tarafından ilk lanetlenenler olmaktadır.

Kültür-sanat

Demokratik Halk Kültürü'nü yaratmak bugünden onun nüvelerini oluşturmakla mümkündür!

Bir topluluğun tinsel özelliğini, duyusu ve düşünüş birliğini oluşturan gelenek durumundaki her türlü yaşayışı, düşünce ve sanat varlıklarının tümü olarak tanımlanan **kültür**, toplumun sosyo-ekonomik yapısı temelinde şekillenen ve ideolojinin yön verdiği bir yaşayış, düşünüş birliğidir. Başkan Mao: "Kültür bir toplumun ideolojik planda yansımasıdır" demektedir. O halde ülkemizde doğru kültür politikaları belirlemek ve bunları etkin biçimde yaşama geçirebilmek için, öncelikle yaşadığımız toplum yapısına bakmak gerekir.

Ülkemizde yarı-feodal ve emperyalizmin etkisinde çürümüş, yozlaşan bir kültür egemendir. Her şeyin karşısını doğurmasının sonucu olarak bu yoz kültüre karşı halkın önemli bir kesiminde bir karşı koyuş söz konusudur ve bu, halk kültürünün ileri yanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu topraklarda emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı verilen mücadele kültür alanında verilmesi gereken mücadeleden bağımsız ele alınamaz. Bu anlamda **Kültür Merkezimiz** önemli bir işleve ve yöne sahiptir. **Bugün bu alanda yapmamız gereken, halk kültürünün ileri yanlarını açığa çıkarak, bunu Yeni Demokrasi kültürüyle birleştirmek ve tüm topluma mal etmektir.** Alabilirdiğine yoz

bir kültürün dayatıldığı günümüzde, egemenlerin bu dayatması halkın kendi sorunlarından uzak, egemenlerin yarattığı sunni gündemlerle uğraşan, siyasetten uzak topluluklar haline getirilmesini amaçlamaktadır. Egemen ideolojiden kopuş; geri kültürün ege-

menliğinin yıkılması, yeni demokratik kültürün yaşama geçirilmesi ve yaygınlaştırılarak kitleler tarafından benimsenip bir yaşam, düşünüş tarzına dönüştürülmesiyle mümkündür. Bu halkın ileri yanlarının ortaya çıkarılması ve demokratik halk iktidarının kurulması mücadelesinde aktifleştirilmesi ile paralel ilerleyecektir. **Bugün bize**

düşen görev; sınıf mücadelesinin kültürel alanda da sürdürülmesi ve bunun en etkin ve işlevli biçimde yapılmasının yol ve yöntemlerini oluşturmaktır.

Unutulmamalıdır ki; sınıf mücadelesinin örgütlenip yaygınlaşmasında

kültür-çalışmalarının iki bileşeni **sanat ve edebiyat** cephesi olduğuna önemlidir. Ülkemizin somut koşullarına uygun olarak, emperyalizme bağlı burjuva-feodal kültürü kitlelerin üzerinden sökülmeye ve yeni proleter kültürü egemen hale getirmek, bu yönde mücadeleyi sürdürmek temel görevlerimiz arasındadır.

Bu noktada **Büyük Proleter Kültür Devrimi** bizim için örnek alınacak en önemli kaynaklardan biridir. Bu deneyimi günümüz koşullarında

ülkemizin somut koşullarında nasıl öğrenebilir, nasıl uygulayabiliriz?

Bu deneyimlerden yararlanmak ve Kültür Merkezi'nin çatısı altında başlayarak yeni demokrasi kültürünü yerleştirmek ve tüm ilişki ve çalışmalarda bu perspektifle hareket etmek atacağımız ilk adımlardan biri olacaktır.

Kültür Merkezi, proleter kültürün hâkim olduğu bir kurum olarak kitlelerin çekim merkezi olan, kolektif çalışmayı esas alan, halkın sorunlarına duyarlı olan ve çözümü üretilebilen, halk içindeki çelişkileri doğru temelde çözümlenerek kitleler nezdinde saygın, etkin bir konumda olmak zorundadır. **Bunu kolektif gücümüzü birleştirerek, yeteneklerimizi açığa çıkarıp yaratıcılığımızı kullanarak sağlayabiliriz.**

Yeni demokrasi kültürünü benimsemek, burjuva-feodal kültürle savaşmaktan ve öncelikle kendimizden başlayarak bu kültürü yok ederek kendi kültürümüzü benimsemek ve bunu çalıştığımız alanda kucakladığımız kitlelerde de yıkarak ve yeniyi kurmakla başlamak anlamına gelmektedir. Kitlelere yönelik çalışmamızda esas ala-

cağımız nokta, yeni demokrasi kültürünü oluşturmak ve bunu yaygınlaştırmanın çalışmalarını yapmaktır.

Çalışmalarımızı sürdürürken dünya devrimlerinin deneyimlerinden ve özellikle Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin (BPKD) deneyimlerinden yararlanmalı, ülkemizin özgünlüklerini göz önünde bulundurarak, kendi sürecimizin deneyimlerinden, özellikle kültür devrimine hizmet eden deneyimlerden öğrenmeyi esas almalıyız. Elbette ülkemizde henüz bir halk devrimi yapılmamıştır, bu nedenle biz oluşturduğumuz nüvelerde BPKD'nin deneyimlerinden yararlanarak kitlelere ulaşmak, sıkı bağlar kurmak ve yeni demokrasi kültürünün yaşamın her alanında etkin kilmada bunlardan yararlanmayı esas almalıyız.

Bugün insanlığın gelişim tarihinin birikimini açığa çıkarmak, ülkemizde de bunun biçimlerini inceleyerek araştırmalar yapmak ve bu büyük birikimi önmümüzü aydınlatan bilgilere dönüştürmek yaşama uygulamakla yükümlüyüz. Kurumumuzun bu büyük birikimini inceliendiği-araştırıldığı, ileri yanlarının açığa çıkarıldığı ve kitleleri dayatılan yoz kültürden kurtararak kendi özünü dönmelerini sağlayacak, bunu çeşitli araçlarla yaşama geçiren temel fonksiyonunu oynaması gerek-

mektedir.

Markizm-Leninizm-Maoizm'in taşıdığı tarihi önem, uzun bir geçmişli olan insan kültürünü ve düşüncesinin değerli olan bütün yanlarını arak biraraya getirmesi ve yeniden gözden geçirmesinden ileri gelmektedir. Kültür alanındaki çalışmalarımız da bu temel üzerinden şekillenmek ve yürütülmek zorundadır.

Yaşadığımız toplumun kültürünü tanımak, ilericiler-gericiler ortaya çıkarmak, ilericiler yanlarını yeni demokratik kültürle birleştirerek geliştirmek ve gerici yanlarını ortadan kaldırmak için öncelikle araştırma-inceleme yapmak zorundayız. Bu araştırmalar teorik çalışmalar ve pratik çalışmalar ortaklaşarak temelde yapılmalıdır.

Örneğin **müzik çalışmalarını**, ülkenin müziğini derlemek için bölge araştırmaları yaparak halkın ürettiği müziği kaynağında almalıdır. **Tiyatro grubu** halk tiyatrosunu, biçimlerini, oynanan oyunları vb. araştıracak bilimsel bir incelemeyle onları sahneye taşımalıdır. **Resim grubu** kendi konusu temelinde aynı şeyi yapmalıdır.

Sanat çalışmalarında halkı derinden etkileyen ve bu düzenin sürmesinde önemli rol oynayan halkın inançlarını araştıracak ve bunların boş inançlar olduğunu açığa çıkaracak çalışmalar sürdürülmelidir.

“Bizler, gecesinde-gündüzünde aç yatılmayan bir ülke uğruna katledildik!”

“Ulucanlar katliamını unutmadık-unutturmayacağız!”

Ulucanlar katliamının üzerinden 8 yıl geçti. F Tipi hapishanelere geçişin bir önadımı olarak hayata geçirilen bu vahşi katliam, aynı zamanda o döneme kadar gerçekleşen hapishane katliamları içinde ateşli silahların kullanıldığı ilk katliam olma özelliği taşımaktadır. Bu katliam, devrimci tutsakları sadece fiziksel olarak teslim alma amacı taşıyordu. Katliamın bir diğer ve aslında gerçek amacı, devrimci iradeyi, devrimcilerin siyasi düşüncesini teslim almaktı.

Ancak devrimci tutsaklar bu azgınca saldırıya amansız bir direnişle karşı koyuyor ve değerlerini kan-can pahasına savunmakta en küçük bir tereddüt göstermiyordu. Bu durum karşısında çığına dönen faşist devletin özel eğitilmiş faşist kolluk güçleri, saldırılarında daha da pervasızlaşıyor ve tutsakları sadece ateşli silahlarla değil, aynı zamanda hapishanenin hamamında gerçekleştirdikleri, benzeri görülmemiş işkencelerle katletme yoluna gidiyordu. Ancak ne bu vahşi işkenceler ne de ateşli silahlar, devrimci onurun ve değerlerin korunmasına ve son nefeslere kadar savunulmasına engel olamıyordu.

Evet Onlar Ulucanlar'da katledilirken, aynı zamanda bir direniş destanı yazıyorlardı. Ve bu destan hala devrim mücadelesine ilham olmaya devam ediyor.

Ulucanlar'da katledilenlerin yazdığı direniş destanı, her yıl onların anısına düzenlenen anmalarda hafızalara daha güçlü kazınıyor.

İstanbul

Ulucanlar katliamı 26 Eylül 2007 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan basın açıklaması ile protesto edildi. TUYAB adına yapılan açıklama-

da “**Borcumuz yas tutmak değil, onların uğruna mücadele ettiği davayı günden güne büyütme-tir. Ve bugün de devam eden hapishanelerdeki tecrit sorununa duyarsız kalmamaktır**” denildi. Ardından TUYAB gönüllülerinden bir kişi söz alarak “devletin F tipleriyle sessiz ölümler sürüyor. Hapishanelerde devlet, F tipi saldırısını devam ettirerek sessiz ölümlerini devam ettiriyor” dedi. Açıklama kamuoyuna duyarlılık çağrısı ile sona erdi.

Gülsuyu

Kitle **Partizan**, **BDSP**, **HÖC**, **PDD** tarafından örgütlenen; **HKM**, **DHP**, **KÖZ** gibi kurumların destek verdiği eylem için, Gülsuyu'nda bulunan As Kiraathanesi önünde toplandı. Saat 20:30'da, üzerinde “**Ulucanlar Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız**” yazılı bir pankart açan kitle, ellerindeki meşaleleri yakarak, Heykel Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında belli noktalarda durularak, halka ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Heykel Meydanı'na gelindiğinde, başta Ulucanlar'da şehit düşenler olmak üzere, tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı. Ardından kitle adına yapılan açıklamada; Ulucanlar'ın sadece katliamla değil, aynı zamanda destansı bir direnişle anılması gerektiğine vurgu yapılarak, “Ulucanlar direnişi haklı davamızın yenilemeyeceğinin göstergesidir” denildi. Açıklamanın ardından hep bir ağızdan “**Gün Doğdu**”, “**Özgür**

Tutsak Oldukça” marşları söylendi.

* Her yıl olduğu gibi, Ulucanlar katliamının ve de direnişinin 8. yıldönümünde, **TUYAB** tarafından bir anma etkinliği düzenlendi. **Karacaahmet Mezarlığı**'nda, Ulucanlar şehidi **Ümit Altıntaş**'ın mezarı başında gerçekleşen anma etkinliği, saat 13:30'da başladı.

Mezarlık içinde toplanan aileler,

burada şehitlerin resimlerinin olduğu dövizler ve üzerinde “**Ulucanlar Katliamını Unutmadık-Unutturmayacağız- TUYAB**” yazılı bir pankart açarak, sloganlar, alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde yürüyüşe geçtiler. Ümit Altıntaş'ın mezarına kadar

sloganlar atarak yürüyen kitle, mezar başında bir anma gerçekleştirdi. Ulucanlar'da şehit düşenlerin şahsında, tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından, TUYAB adına yapılan konuşmada; Ulucanlar katliamının, işçi emekçi yığınlar dö-nük saldırılarının bir parçası olarak gerçekleştirildiği, dönemin başbakanının, “**içeriyi teslim almadan dışarıyı teslim almak mümkün değildir**” dediği belirtilerek, aynı politikanın 19 Aralık saldırısında da hayata geçirildiği vurgulandı.

Bu açıklamanın ardından söz alan Ulucanlar tanıklarından **Filiz Güllökür** ve **Başak Otu**, katliama tanıklıklarını anlatmanın yanı sıra, o süreçte yaşanan ilişkilerin devrimci ilişkilerine, siper yoldaşlığından çok, artık yoldaşlık ilişkisine dönmüş olmasına vurgu yaptılar.

Ardından, **Ümit Altıntaş**'ın eşi **Melek Altıntaş** kısa bir konuşma yaptı. Altıntaş konuşmasında, Ulucanlar katliamında on devrimcinin yaşamını yitirdiğine ve onlarcasının da yaralandığına, ancak devrimci iradenin teslim alınmadığına vurgu yaptı ve “**Hiçbir güç, hiçbir baskı bizleri mücadelemizden alıkoymaz**” dedi.

Konuşmaların ardından kısa bir dinleti veren **Grup Vardiya**, **Hücrem** ve **Kırmızı Gül Demet Demet** parçalarını seslendirdi. **TUYAB** tarafından örgütlenen ve **Odak** ve **HKM**'nin de destek verdiği anma etkinliği atılan sloganlarla sona erdi. (Kartal)

Ankara

Ulucanlar katliamının 8. yıldönümünde ilk eylem katliamın gerçekleştirildiği Ulucanlar Hapishanesi önünde gerçekleştirildi. Ulucanlar önünde açılan “**Ulucanlar şehitleri ölümsüzdür-Unutmadık unutturmayacağız**” yazılı pankart ile yol trafiğe kesilerek yüründü. Hapishane önüne gelindiğinde Ulucanlar şehitleri nezdinde tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile eylem başlatıldı.

Alinteri, **BDSP**, **DHP**, **ESP**, **HÖC**, **Kaldıraç** ve **Partizan** adına yapılan açıklamada Ulucanlar Hapishanesi'nin şenlik yapma yeri olmadığına değinildi.

Basın açıklamasının ardından **Av. Selçuk Kozağaçlı**, **Çağdaş Hukukçular Derneği** adına bir açıklama yaptı. Daha sonra TAYAD'lı bir aile söz alarak katliamın dışarıdaki boyutunu anlattı. Hep birlikte söylenen marşların ardından Ulucanlar Hapishanesi önüne bannerfiller bırakıldı. Buradaki eylemin bitmesinin ardından topluca **Karşıyaka Mezarlığı**'na hareket edildi.

Karşıyaka Mezarlığı'nda bulunan **Mahir Emsalsiz**, **Önder Gençslan** ve **İsmet Kavaklıoğlu**'nun mezarları başında anma etkinliği devam ettirildi. Mezar anması devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından Ulucanlar şehitlerinin kısaca özgeçmişlerinden bahsedildi.

Anma etkinliği okunan şiirler ve hep birlikte söylenen Enternasyonal marşı ile sonlandırıldı.

İzmir

Hapishane katliamlarını lanetlemek amacıyla **Partizan**, **ESP**, **BDSP**, **HKM**, **EHP**, **Kaldıraç** ve **Köz** tarafından anma haftası örgütlendi. Bu hafta çerçevesin-

de ilk olarak 21 Eylül Cuma günü Buca Hapishanesi önünde bir araya gelen kitle örgütleri, bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın açıklamasında Buca, Diyarbakır, Ulucanlar katliamları anlatılarak, tüm bu operasyon ve katliamlara rağmen tecrit karşıtı mücadelede devrimci tutsakların gözlerinde korkuyu değil direniş beslediğine vurgu yapıldı.

26 Eylül Çarşamba günü ise Kemeraltı girişinde bir araya gelen kitle sloganlar ve “Ulucanlar Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız!” pankartı ile beraber bir basın açıklamasını gerçekleştirdi.

30 Eylül Pazar günü ise Ulucanlar Hapishanesi'nde katledilen **Habib Gül**'ün İzmir Helvacı köyündeki mezarında anma gerçekleştirildi. Gül'ün ailesinin de katıldığı anma etkinliğinde jandarma sürekli gerginlik yaratmaya çalıştı, ancak bu çaba devrimciler tarafından boşa çıkarıldı. Köy girişinden mezarlığa kadar yapılan yürüyüş esnasında çeşitli sloganlar atıldı. Mezar başında okunan ortak basın açıklamasında, devrimci direniş geleneğinin Ulucanlar'da da devam ettirildiği vurgulandı. Anma direniş şairleri ve devrimci marşlar ile sona erdi.

Bursa

26 Eylül günü AVP Tiyatrosu önünde **Partizan**, **DHP**, **BDSP**, **ESP**'nin örgütlediği **SDP**, **Tunceliller Derneği** ve **İHD**'nin de destek verdiği bir basın açıklaması yapılarak hapishane katliamları protesto edildi. Kurumlar adına basın metnini okuyan **Serpil Aslan** “Bizler bir araya gelen kurumlar olarak hapishanelerde yaşanan hak gaspları ve baskı ve katliamlara karşı tüm toplumu dayarlı olmaya çağırıyoruz” dedi.

Anadolu Lisesi öğrencileri “tecrit” sınıflarını protesto etti

Sistemden kaynaklı tüm çarpıklıklar gibi, eğitim sistemindeki çarpıklıklar ve bunlara bağlı uygulamalar da tüm hızıyla sürüyor. Eğitim sisteminde getirilen sözde “**yenilikler**” gençlerin geleceğini karartmaktan başka bir anlam ifade etmiyor. Eğitimde de hayata geçirilmeye çalışılan özelleştirmeler, “**parasız okusun olmayan okumasın**”

mantığının geçerli olduğunu gösteriyor. Yani eğitimin yolu yoksullara kapatılmak isteniyor. Ezbere dayalı eğitim müfredatlarının getirisi olarak, dershaneye gitmeyen öğrencilerin üniversiteye gitme şansının neredeyse ortadan kalkmasının yanı sıra, sınıfını bile geçememesi söz konusu oluyor. Sınıfını geçemeyen öğrencilere dönük uygulamalar ise, bu

öğrencilerin hem okul arkadaşlarından tecrit edilmesini, hem de sistemin şekillendirdiği kimi öğretmenlerin bu öğrencilere karşı aşağılayan, ayrımcı vb. okulda başarı şansını neredeyse sıfıra indiren yaklaşımlarını göstermektedir.

Sınıfta kalan öğrencilerin “**tecrit**” edilmesi olarak tanımlanabilecek son uygulama ise, Anadolu Liselerinde gerçekleşmiştir. Birçok Anadolu Lisesi'nde, sınıfta kalan öğrenciler, kendi okullarından alınarak, tek bir sınıfta birleştirilmişlerdir.

Bu duruma karşı tavır geliştiren ve bunu protesto eden Anadolu Lisesi öğrencileri **28 Eylül Cuma** günü **Kadıköy İskelesi**'nde bir basın açıklaması gerçekleştirerek, okulda taktıkları kravatlarını yaktılar. **Kadir Has Anadolu Lisesi**, **Burak Bora Anadolu Lisesi**, **Beşiktaş Atatürk Anadolu Lisesi** ve **Kabataş Anadolu Lisesi** öğrencileri tarafından gerçekleştirilen eylemde, öğrenciler

adına konuşan **Deniz Küçükbumin**; “Bizler bu sınıflarda, sınıfta kalan tembel öğrenci muamelesi gördüğümüz için, okuldan mezun olma durumumuz engellenmiştir. Ayrıca öğretmenlerimizin bize tembel, yaramaz, üvey evlat gibi ön yargı ile yaklaşmasına neden olmuştur” dedi.

Küçükbumin konuşmasının devamında, Milli Eğitim Bakanlığı'ndan, bu sınıflarda toplanan arkadaşlarının sorumlu geçmelerinin sağlanmasını talep ederek, yeni tecrit sınıflarının açılmaması gerektiğini belirtti ve ayrıca uygulamanın kaldırılması için okullarında imza toplayacaklarını söyledi. Eğitim haklarının ellerinden alınmak istendiğini ve buna karşı mücadelelerini sürdürceklerini söyleyen öğrenciler, açıklamanın ardından kravatlarını yaktılar. Açıklama “**Eğitim hakkımız engellenmez**”, “**Tecrit sınıfları kaldırıl-sın**” gibi sloganların atılmasıyla son buldu. (Kartal)

TÜYAP KİTAP FUARINDAYIZ

26. İstanbul Kitap Fuarı

27 Ekim-04 Kasım 2007

“Tek suçumuz hür insanlar gibi konuşmak, kitaplar suç ortağımız!”

- Yeni başlayanlar için Mao
- Yeni Demokratik Devrim
- ÇKP kısa tarih
- Başkan Mao seçme sözler

- Komsol yazıları 1
- Komsol yazıları 2
- Yeni Demokrat Gençlik Konferans Belgeleri

20 YTL

15 YTL

Stand yeri:3. Salon No:511 B

Umut Yayımcılık

“Dünyada hiçbir güç halkın zaferini engelleyemez!” (Prachanda)

Geçtiğimiz sayıda gazetemizde yer verdiğimiz ve 3-8 Ağustos tarihlerinde 2.174 üyesinin katılarak gerçekleştirdiği **Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in Beşinci Genişletilmiş Toplantısı'**nda alınan kararlara uygun olarak, hükümete sunulan 22 maddelik talep listesi kabul edilmediği için NKP(Maoist), **18 Eylül'de** hükümetten çekildiğini açıkladı. Ülkenin büyük devrimci olanaklar veya ağır bir kaza ile yüz yüze olduğunun uyarısının yapıldığı açıklamada, Haziran ayında gerçekleşmesi planlanan ancak seçim kanunlarında yetersizlikler bahane edilerek 22 Kasım'a ertelenen Kurucu Meclis seçimlerinden önce kraliyetin ortadan kaldırılarak cumhuriyetin ilan edilmesi ve nispi temsile (siyasi partilerin aldıkları oy oranına göre mecliste temsil edilmesi) uygun adaletli bir seçimin örgütlenmesi talebiyle geniş çaplı protesto programlarına başlayacağını ilan etti.

Nepal'deki devrim tüm karmaşıklığıyla ve çelişkileri ile sıcak sığacına devam ediyor. Bir tarafta halkla birlikte hareket eden ve halka **Demokratik Halk Devrimi** rotasında önderlik eden Nepal proletaryasının partisi öte tarafta ise çürümüş ve tarihin çöplüğünü hak eden faşist sistemlerini efendileri olan ABD emperyalizminin ve Hindistan yayılmacılığının desteği ile korunmaya çalışılan bir avuç sömürücü, baskıcı komprador burjuva, toprak ağaları ve onları temsil edildikleri kraliyet ve parlamenter partiler. İşte bu güçler, hem ulusal hem de uluslararası koşulları göz önüne alarak karşılıklı bir taktik savaşı vererek ülkenin yönünü zıt taraflara doğru çekiyorlar. 10 yılı aşkın bir süre içinde inşa edilen güçlü bir Komünist Partisi ve onun önderliğinde küçükten büyüğe geliştirilen Halk Ordusu ve halkın örgütlenmesiyle kurulan siyasi iktidar, kırsalda devrimin zafer kazanmasını sağlamıştı. Bu görevin başarısına paralel daha geriden takip eden şehirlerde örgütlenmenin geliştirilmesi, proletaryanın şehirde yaşayan diğer sınıf ve tabakaları yanına çekebilmesi, devletin yoğun karşı-propagandasına aldanan kitlelere gerçekleri anlatma görevi ön plana çıkmıştı. İşte NKP(Maoist) bir yandan şehirlerdeki örgütlülüğünü güçlendirerek ve küçük ve milli burjuvaziye, aydınları, azınlık milliyetleri yanına çekmeyi başarırken, öte yandan hızlı ve etkili sonuçlar elde edebilmek amacıyla gerici güçlerle anlaşmalar imzalamakta, açık

faaliyet yürütmeye imkanına, halka doğrudan seslenme şansına sahip olmakta ve gericilerin komplo ve oyunlarını teşhir etmektedir.

NKP(Maoist) Nisan 2006'daki halk ayaklanmasıyla kralın gerici adam atması ve parlamenter partilerin ihanetiyle hükümetin kurulmasından itibaren başlayan süreç içinde bu hedeflerine ulaşmayı başarmıştır. Bununla birlikte dünya genelindeki koşulların Nepal Devrimi açısından yarattığı olumsuz şartlar, Hindistan ve ABD olmak üzere emperyalist kampın tüm üyelerinin kendisine karşı birleşmesine ve içerdeki ajanları, uşakları ile türlü yöntemlerle Maoistleri karalamaya, NKP(Maoist)'i zayıflatmaya çalışmalarına neden olmaktadır. Kurucu Meclis seçimlerinin türlü oyunlarla ertelenmesi, eski kraliyet ordusu generallerinin ve Hindistan'dan akan din adamlarının ve gerici sınıfların örgütlerinin parlamenter partilerle işbirliği içinde Maoistlere karşı isyanlar çıkarmaya çalışmaları, NKP(Maoist) üyelerine yönelik cinayetlerin işlenmesi, Gaur'da 27 devrimcinin katledilmesi ve en son **16-22 Eylül** tarihlerinde **Kapilvastu'da** çoğunluğu NKP(Maoist) taraftarı ailelere yönelik başlatılan saldırılar ve bu çatışmalar sırasında ölen 31 kişi ve yüzlerce kayıp da gericilerin halkın iktidarını engellemek için her türlü yol ve yöneme başvurduklarını kanıtlamaktadır.

2007'nin başlarında parlamentoya giren NKP(Maoist), seçimlerin sağlıklı ve adil bir ortamda örgütlenmesini sağlamak amacıyla Nisan ayında hükümette yer al-

maya başlamış ve 4 bakanla temsil edilmişti. Ancak Kurucu Meclis seçimlerini hedefleyen 12 maddelik anlaşmaya parlamenter partilerin uymaması, Maoist devrimcilere yönelik saldırıların engellenememesi ve emperyalizmin müdahaleleri nedeniyle NKP(Maoist) hükümete 22 maddelik talepler listesini sundu ve aksi takdirde hükümette kalmayacağını ilan etti. Bu talepler arasında monarşinin derhal lağvedilmesi, Kurucu Meclis seçimlerini beklemeden cumhuriyetin ilan edilmesi, seçimlerde ezilen ulus ve milliyetlerin ve diğer kesimlerin adil şekilde temsil edilmesi için gereken düzenlemelerin yapılması ve seçim sisteminin nispi temsile uygun şekilde yapılması bulunmaktadır. **Aksi takdirde bu seçimlerin birer tiyatro oyununa döndüğünü ve gerçek seçimleri örgütlemek için halkın NKP(Maoist)'e birlikte ayağa kalkacağı vurgulan-**

di. 18 Eylül'de istifalarını verdikten sonra düzenlenen büyük kitle eyleminde konuşan NKP(Maoist) önderlerinden **Baburam Bhattarai**, “bizler gerçek seçimler için mücadeleye edeceğiz, bu ikiyüzlü tiyatro için değil” diyerek seçim komisyonunun aldığı kararları kabul etmediklerini ve seçim üzerine oynanan oyunları bozacaklarını ilan etti. Baburam, barışçıl eylemler düzenleyeceklerini ancak eylemlerin engellenmesi veya bastırılması durumunda cevap verme haklarının saklı olduğunu da belirtti.

Bu doğrultuda bir eylem programı hazırlayan NKP(Maoist) ilk etapta ajitasyon kampanyası düzenlemeyi planladı. 18 Eylül'deki kitle eylemiyle monarşinin cenaze törenini düzenlemekle işe başlayan komünistler 19-21 Eylül tarihlerinde “**kapıdan kapıya**” giderek halka çağrı yaptılar. **23 Eylül'de** Maoistlerin önderliğindeki **Nepal Ulaşım İşçileri Sendikası** grev yaptı. 30 Eylül'de **Bölge Yönetim Ofisleri'nin** önünde oturma eylemleri örgütlendi.

Parti 29 Eylül-3 Ekim tarihlerinde Nisan 2006 halk hareketinde halka karşı suç işleyen ancak şu an yönetimde olan ve yolsuzluk yapanları teşhir edecek. 4-6 Ekim tarihlerinde ise ülke çapında genel grev çağrısı yapıldı.

“**Cumhuriyeti meclis üzerinden ilan etme çabalarımız boşa çıktı. Artık cumhuriyeti sokaklardan ilan edeceğiz. Bu nedenle halkın içerisine girmeye karar verdik**” diyen Baburam yoldaş emperyalistleri ve Hindistan yayılmacılarının müdahalede bulunmalarını doğrudan uyardı. Özellikle Hindistan'ın Nepal'in bir ulus devlet olarak egemenliğini içine sindiremediğini belirterek dış müdahalelerin işe yaramayacağını vurguladı. Basında çıkan yorumlara göre bazı Maoist önderler de şu anki sistemle gerçekleştirecek seçimleri kabul etmeme ve seçimleri boykot etme tavrını gösterebilecekleri yorumunu yapmaktalar.

Badal yoldaş ise, kitle eylemindeki konuşmasında partinin hedeflerine ulaşmada son aşamaya vardığını belirterek yabancıları ve ülkedeki uşaklarının Nepal'i iki büyük kaya (Hindistan ve Çin) arasında bir yer elması olarak bırakmak istediklerini ancak kendilerinin ülkeyi bir dinamit haline getireceklerini ilan etti. Hükümetten ayrılarak önemli bir zafer elde ettiklerini, yedi parti hükümetinin meşruiyetinin kalmadığını ve bu geçiş döneminin artık son bulacağını da Badal yoldaş sözlerine ekledi.

19 Eylül'de Şaktikhor'daki Halk Kurtuluş Ordusu askerleri de kamplarından çıkarak cumhuriyet talebiyle yürüyüş yaptılar. Askeri kıyafetleriyle ve silahlarıyla şehir merkezine yürüyüş yapan 5 bin savaşı şehir merkezinde halkla birlikte miting yaparak hükümeti protesto etti.

24 Eylül'de ise NKP(Maoist), NKP(Marksist-Leninist-Maoist)'le birleştiğini açıkladı ve geçici parlamentodaki sandalye sayısını arttırarak ikinci parti oldu. Prachanda ile NKP(MLM) Başkanı **Krişna Raj Şrestra** partilerin birleştiğini ilan ederken bu gelişmenin ülkede yükselen siyasal kutuplaşmanın bir yansıması olduğu vurgusu yapıldı.

Prachanda ile röportaj

- Beşinci Genişletilmiş Toplantınız dikkat çekici. Toplantının özel önemi nedir?

- Daha önceki dört genişletilmiş toplantıdaki siyasi koşullar daha farklıydı ve bu senenin kendi özgünlükleri bulunmaktaydı. Daha önceki genişletilmiş toplantılar savaş zamanında, savaşa hazırlık amacıyla gerçekleştirildi. Bu yıl, genişletilmiş toplantı barış sürecinde tamamen farklı bir ortamda, hükümetin bir parçasıyken örgütlendi.

İkinci olarak, Halk Savaşı sürecinden barış sürecine geçerken doğal olarak saydınan içinden ve dışından çok sayıda soru yükseldi. Beşinci Plenum tüm bu sorulara cevap vererek anlayışta birliği sağladı.

- Anlayışta birlik derken neyi kastediyorsunuz?

- Sınıf, kast, bölge ve cinsiyet konularına değinen geçiş dönemini barışçıl yöntemler kullanarak ve Kurucu Meclis seçimlerine hükümetin bir parçası olarak katılarak ülkeyi dönüştürmek komünist hareketlerde ender görülen deneyimlerdir. Partimizin Halk Savaşı'nı stratejik savunmadan, dengeye ve ardından stratejik saldırıya dönüştürdü ve ardından başlı başına yeni bir deneyim olarak barış sürecine çevirdi. Bu nedenle bu süreç dair partinin içinden ve dışından çok sayıda soru geldi. Bu süreç bizi başarıya mı yoksa teslimiyete mi götürecekti? Bu soruların sorulması çok doğaldır. Bu sorulara cevap vermemiz gerekiyordu. Ve 20. yüzyılın bütün devrimlerini ve karşı-devrimlerini analiz ederek toplumsal ve devrimci değişimi yeni şekilde gerçekleştirmek için seçtiğimiz yolun gerçekliğini anlamak anlayışta birliği sağladı.

- Duyduğumuz kadariyle partiniz içinden size ağır şekilde yüklenilmiş. İçteki ayrımlar ortaya çıkmış ve beşinci toplantıda üç çizgi kendisini göstermiş. Bu doğru mu?

- Bana yönelik ağır saldırıların olduğu tamamen yanlış. Öyle olsaydı plenumun sonunda 2.200 temsilcinin birleşmesi mümkün olmazdı. Aslında, dürtü devrimciler partinin orijinal yolundan sapıp sapmayacağı konusunda kaygı duymaktadır. Bu kaygılardan dolayı çok sayıda soru soruldu. Merkezi önderler Kathman-

du'dayken güvenlikten nasıl bahsedebiliriz? Kathmandu'da kalarak ve motorlu araçlardan yararlanarak NKP(BML) gibi sapma yola mı gireceğiz? Bunun gibi kaygıların sorulduğu doğrudur. Ancak daha net olan bir şey var ki, o da önderliğe duyulan büyük güvenidir.

Ortaya çıkan üç farklı çizgi konusunda da, bu tüm partilerde geçerlidir: sağcılar, solcular ve ortayolcular. Biz devrimci yolu temsil ediyoruz.

- Daha önceki belgelerde doğrudan saldırırken şimdi birçok şeyi dolaylı olarak ifade etmektesiniz. Neden?

- Rolpa'da kullandığımız dille şu an Kathmandu'da kullandığımız dil tamamen farklıdır. O dili kendi üs alanımızda kullanıyorduk, bu dil Beyaz Bölgede aynı şekilde kullanılmaz.

- Kathmandu'yu halen “Beyaz Bölge” olarak mı ele alıyorsunuz?

- Evet, çünkü Kathmandu halen halka ait değil.

- “Yeni deneyimler” sözünü çok sık kullanıyorsunuz. Bu deneyim devrim için mi yoksa uzlaşma için mi?

- Yeni deneyimden bahsederken devrimi kastediyoruz. Küresel ve ulusal koşulları ve bilim ve teknoloji-deki gelişmeleri göz önüne alarak devrimi ilerletmek için sonuçlar bulunmamız gerekiyor ve bunlardan yeni deneyimler ortaya çıkıyor.

-Devrim ne yapacak?

- Nepal koşullarında devrim feodal üretim ilişkilerini ve feodal mülkiyet ilişkilerini yok edecek. Ayrıca feodal-siyasi ilişkileri ve feodal-kültürel ilişkileri değiştirecek. İkinci olarak, Nepal'i ve Nepal halkını yabancı emperyalistlerin, gericilerin ve yayılmacıların müdahalelerinden özgürleştirecek

- Bu demektir ki, belirli bir anda, devrim adına şiddet yeniden ortaya çıkacak?

- Şu ya da bu şekilde, her devrim şiddettir. Ne kadar barışçıl bir hareket çağrısında bulunursanız bulunun hepşinde şiddet ve karşı-şiddet bulunmaktadır. İkinci olarak, 10 yıllık Halk Savaşının ardından siyasi temelde ilerleyebileceğimizi, halkın özgürlüğü barışçıl yollarla elde edebileceğini ve yeni bir toplumu yaratabileceğimizi anladık. Ancak bunun sürebilmesini barışçıl olacak veya şiddete dönüşeceği bize değil karşıtarımıza bağlı. Tamamen def edilemeyen emperyalistlere ve feodal unsurlara bağlı. Halka tekrar şiddet uygulamaya ihtimalleri bulunmaktadır. Bu durumda halk aynı şekilde karşılık verecektir. O durumda devrim yeniden şiddete dönüşebilir.

- O zaman halen son karşılaşma ihtimali bulunmakta, değil mi?

- Bu şekilde anlaşılabilir. Şayet 12 maddelik anlaşma ve diğer anlaşmalara uyulmazsa ve eğer halka seçimi yapması için gereken ortam sağlanmazsa ve eğer halka karşı şiddet uygulanırsa, o zaman son savaş gerçekleşecektir.

Not: Bu röportaj, NKP(M)'nin hükümetten çekilmesinden kısa bir süre önce gerçekleştirilmiştir.

